Incipit prologus beati Hyeronimi
preſbyteri in pſalteriũ.

Salteriũ rome dudũ po
ſitus emendaram ⁊ iuxta
p ſeptuagita interpretes li
cet curſim: magna tñ ex
pte correxerã. Qđ qꝛ rur
ſum videtꝫ o paula ⁊ euſtochiũ ſcripto
ꝝ vitio depravatũ. pluſq͡ꝫ antiquũ erro
rẽ q͡ꝫ nouã emẽdatõꝫ valere: me cogi
tis vt veluti quodã nouali ſciſſum iã ar
uum exercẽ. et obliq̃s ſulcis renaſcen
tes ſpinaſ eradicẽ equũ eſſe dicẽtes. vt
qđ crebro malo pupulat: crebrius ſuc
cidaſ. Unde ꝯſueta p̃fatione cõmoneo
tã vos quib9 forte labor iſte deſudat. q͡ꝫ
eos qui exemplaria iſtiuſmodi habere
voluerint: vt que diligẽter emendaui.
cũ cura et diligentia tranſcribanſ. No
tet ſibi vnuſquiſq͡ꝫ vel iacentẽ lineã vel
radiantia ſigna id eſt obelos vel aſteri
cos ⁊ vbicũq͡ꝫ viderit virgulã p̃ceden
tem. ab ea vſq͡ꝫ ad duo puncta que im
preſſimus. ſciat in ſeptuagita trãſlato
rib9 plus haberi: vbi aũt ꝑſpexerit ſtelle
ſimilitudinẽ: de hebreis voluminibus
additũ nouerit eq̃ vſq͡ꝫ ad duo puncta
iuxta theodotionis dumtaxat editionẽ
q̃ ſimplicitate ſermonis a ſeptuaginta
interpretib9 nõ diſcordat. Hec g̃ ⁊ vob
⁊ ſtudioſo cuiq͡ꝫ feciſſe me ſciẽs: nõ am
bigo multos fore: q̃ vel inuidia vel ſup
cilio malint ꝯtẽnere videri p̃clara q͡ꝫ di
ſcere. et de turbulẽto magis riuo q͡ꝫ de
puriſſimo fonte potare.

Explicit prologus: Incipit liber hym
noꝝ vel ſoliloquioꝝ. Palm9 dauid. I

Eatus vir

qui non abijt in cõci
b lio impioꝝ. et in via
peccatoꝝ nõ ſtetit: et
in cathedra peſtilẽtie
nõ ſedit. Sed ĩ lege
dñi volũtas ei9: ⁊ in lege ei9 meditabiſ
die ac nocte. Et erit tanq͡ꝫ lignũ quod
plantatũ eſt ſecus decurſus aquaꝝ: qđ
fructũ ſuũ dabit in tpe ſuo. Et foliũ ei9
nõ defluet: et oĩa quecũq͡ꝫ faciet ꝓſpera
bunſ. Nõ ſic impij nõ ſic: ſed tãq͡ꝫ pul
uis quẽ ꝓijcit vetus a facie terre. Ideo
nõ reſurgunt impij in iudicio: neq͡ꝫ pec
catores in ꝯſilio iuſtoꝝ. Qm̃ nouit do
minus viã iuſtoꝝ: ⁊ iter impioꝝ ꝑibit.
Pſalmus dauid. II
Uare fremuerũt gẽtes: ⁊ ppl̃i
q meditati ſunt inania. Aſtiterũt
reges terre et principes cõue
nerunt in vnũ: aduerſus dñm ⁊ aduer
ſus criſtum eius. Dirũpamus vincl̃a
eoꝝ: et ꝓijciamus a nobis iugũ ipſorũ
Qui habitat in celiſ irridebit eos: ⁊ do
minus ſubſãnabit eos. Tũc loquetur
ad eos in ira ſua. et in furore ſuo cõtur
babit eos. Ego aũt cõſtitut9 ſuꝫ rex ab
eo ſuꝑ ſion montẽ ſanctũ eius: p̃dicanſ
preceptũ ei9. Dñs dixit ad me fili9 me
us es tu: ego hodie genui te. Poſtula a
me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã: et
poſſeſſionẽ tuã terminos terre. Reges
eos in virga ferrea ⁊ tanq͡ꝫ vas figuli cõ
fringes eos. Et nunc reges intelligite
erudimini q̃ iudicatis terraꝫ. Seruite
dño in timore: ⁊ exultate ei cũ tremore
Apprehendite diſciplinã: ne qñ iraſcaſ
dñs ⁊ pereatꝫ de via iuſta. Tũc exarſerit
in breui ira eius: beati oẽs qui cõfidũt
in eo. Pſalmus dauid cum fugeret
a facie abſalon filij ſui III
Omine quid multiplicate ſũt
d q̃ tribulãt me: multi inſurgũt
aduerſuꝫ me. Multi dicũt aĩe
mee: nõ eſt ſal9 ipi in deo ei9. Tu aũt do
mine ſuſceptor me9 es: gl̃a mea ⁊ exal
tãs caput meũ. Uoce mea ad dñm cla
maui: ⁊ exaudiuit me de monte ſancto
ſuo. Ego dormiui ⁊ ſoporat9 ſuꝫ: ⁊ exur
rexi qꝛ dñs ſuſcepit me. Nõ timebo milia
ppl̃i circũdãtꝫ me: exurge dñe ſaluũ me
fac de9 me9. Qm̃ tu ꝑcuſſiſti oẽs adũſã
tes mihi ſine cã: dẽtes pctõꝝ ꝯtriuiſti
Dñi ẽ ſal9: ⁊ ſuꝑ pplm tuũ bñdictio tua
In finẽ in carmib9. pſalm9 dauid IIII

c Um inuocarem exaudiuit me
deꝰ iuſticie mee: in tribulatõe
dilataſti mihi. Miſerere mei
et exaudi orationē meā. Filij hominū
vſqʒquo graui corde: vt q̄d diligitis va
nitatē et q̄ritis mendacium. Et ſcitote
q̄m mirificauit dñs ſanctū ſuū: dñs ex
audiet me cū clamauero ad eum. Jra
ſcimini et nolite peccare que dicitis in
cordibus veſtris: et in cubilibus vr̄is
cōpungimini. Sacrificate ſacrificium
iuſticie et ſperate in dño: multi dicunt
quis oſtendit nobis bona. Signatum
eſt ſup nos lumē vultus tui dñe: dedi
ſti leticiā in corde meo. A fructu frumē
ti vini et olei ſui: multiplicati ſunt. Jn
pace ī idipm: dormiā ꝛ requieſcā. Q̄m
tu dñe ſingulariter in ſpe: cōſtituiſti me
Jn finē ꝓ ea que hereditatē cōſequi
tur. pſalmus dauid. V
v Erba mea auribꝰ pcipe dñe: in
tellige clamorē meū. Jntēde
voci orōis mee: rex meus et de
us meꝰ. Q̄m ad te orabo dñe: mane ex
audies vocē meā. Mane aſtabo tibi ꝛ vi
debo: q̄m nō deus volēs iniquitatē tu es
Neqʒ habitabit iuxta te malignꝰ: neqʒ
pmanebūt iniuſti an̄ oclos tuos. Odi
ſti oēs q̄ opant̄ iniquitatē: pdes oēs q̄
loquunt̄ mendaciū. Uirū ſanguinum
aut doloſum abominabit̄ dñs: ego autē
in multitudīe mīe tue. Jntroibo in do
mū tuā: adorabo ad templū ſanctū tuū
in timore tuo. Dñe deduc me in iuſti
cia tua: ꝓpter inimicos meos dirige in
cōſpectu tuo viā meā. Q̄m nō eſt ī ore
eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanū eſt. Sepul
crū patēs eſt guttur eorū: linguis ſuis
doloſe agebāt: iudica illos deus. Deci
dant a cogitatōibꝰ ſuis. ſcḋm multitudi
nē impietatū eoꝝ expelle eos: q̄m irrita
uerunt te dñe. Et letent̄ oēs q̄ ſperant
in te. in eternū exultabūt ꝛ habitabis ī
eis. Et gloriabunt̄ in te oēs q̄ diligunt
nomē tuū: q̄m tu benedices iuſto. Dñe
vt ſcuto bone voluntatis tue coronaſti
nos. Jn finē in carminibꝰ ꝓ octaua
pſalmus dauid. VI

d Omine ne in furore tuo argu
as me: neqʒ in ira tua corripias
me. Miſerere mei dñe q̄m in
firmus ſum: ſana me dñe q̄m cōturba
ta ſunt oſſa mea. Et aīa mea turbata ē
valde: ſed tu dñe vſqʒq̄. Cōuertere dñe
ꝛ eripe aīaʒ meā: ſaluū me fac ꝓpter mi
ſericordiā tuā. Q̄m nō eſt in morte q̄
memor ſit tui: in inferno aūt q̄s cōfite
bitur tibi. Laboraui ī gemitu meo: laua
bo ꝑ ſingulas noctes lectū meū: lachry
mis meis ſtratū meū rigabo. Turbatꝰ
eſt a furore oculus meꝰ: inueteraui in
ter oēs inimicos meos. Diſcedite a me
oēs q̄ opamini iniquitatē: q̄m exaudi
uit dñs vocē fletꝰ mei. Exaudiuit dñs
deprecationē meā: dñs orationē meaʒ
ſuſcepit. Erubeſcant et cōturbent̄ vehe
menter oēs inimici mei: cōuertent̄ et
erubeſcāt valde velociter. Jn finem
pſalmus dauid quē cātauit dño ꝓ ver
bis chuſi filij gemini. VII
d Omine deꝰ meus in te ſpera
ui: ſaluū me fac ex oībꝰ pſequē
tibꝰ me et libera me. Ne qn̄ ra
piat vt leo animā meā: dū nō eſt q̄ re
dimat neqʒ qui ſaluū faciat. Dñe deus
meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniq̄tas in ma
nibꝰ meis. Si reddidi retribuētibꝰ mi
hi mala: decidā merito ab īimicis meis
inanis. Perſequat̄ inimicus aīaʒ meā
et cōprehendat ꝛ cōculcet in terra vitā
meā: et gloriā meā in puluerē deducat
Exurge dñe in ira tua: et exaltare in fi
nibꝰ inimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dñe de
us meus in pcepto q̄ḋ mandaſti: et ſy
nagoga populoꝝ circūdabit te. Et pro
pter hanc in altū regredere: dñs iudi
cat populos. Judica me dñe ſcḋm iuſti
ciam meam: et ſcḋm innocentiā meaʒ
ſup me. Cōſumetur nequitia peccato
rum: et diriges iuſtū ſcrutans corda ꝛ
renes deus. Juſtum adiutorium meū
a domino: qui ſaluos facit rectos corde
Deus iudex iuſtus fortis et patiēs: nū
quid iraſcetur per ſingulos dies. Niſi
conuerſi fueritis gladium ſuum vibra
bit: arcum ſuū tetendit et parauit illū.

Et in eo parauit vaſa mortis: ſagittas
ſuas ardentibꝰ effecit. Ecce parturit in
iuſticiā cōcepit dolorē et peperit iniqui-
tatē. Lacū aperuit et effodit eū: et inci-
dit in foueā quā fecit. Conuertet dolor
eius in caput eius. et in verticem ipſius
iniq̃tas eius deſcendet. Cōfitebor dn̄o
ſm̄ iuſticiam eius: et pſallam nomini
dn̄i altiſſimi. In finem ꝓ torculari-
bus pſalmus dauid. VIII

Omine dn̄s noſter: q̄ admira
D bile eſt nomen tuū in vniuer-
ſa terra. Qm̄ eleuata eſt: ma-
gnificētia tua ſup celos. Ex ore infanti
um et lactentiū pfeciſti laudē ꝓpter in-
imicos tuos: vt deſtruas inimicū ⁊ vl
torē. Qm̄ videbo celos tuos opa digi-
torū tuoꝝ. lunā ⁊ ſtellas q̄ tu fundaſti.
Quid eſt hō ꝙ memor es eiꝰ: aut filiꝰ
hoīs qm̄ viſitas eū. Minuiſti eū paulo
minus ab angelis glā ⁊ honore corona
ſti eū: et cōſtituiſti eū ſup opa manuū
tuarū. Oīa ſubieciſti ſub pedibꝰ eiꝰ: o-
ues ⁊ boues vniuerſas. inſup et pecora
cāpi. Volucres celi ⁊ piſces maris: q̄ ꝑ
ambulāt ſemitas maris. Dn̄e dn̄s nr̄:
q̄ admirabile eſt nomē tuū in vniuer-
ſa terra. In finē ꝓ occultis filij. pſal
mus dauid. IX

Onfitebor tibi dn̄e in toto cor-
C de meo: narrabo oīa mirabilia
tua. Letabor ⁊ exultabo ī te: pſal
lam noī tuo altiſſime. In cōuertendo
inimicū meū retrorſum: infirmabunt
et pibūt a facie tua: Qm̄ feciſti iudiciū
meū ⁊ cāā meā: ſediſti ſup thronū q̄ iu-
dicas iuſticiā. Increpaſti gētes et piſt
impius: nomē eoꝝ deliſti in eternū: et
in ſeculū ſeculi. Inimici defecerūt fra-
mee in finē: ⁊ ciuitates eoꝝ deſtruxiſti.
Perijt memoria eoꝝ cū ſonitu: ⁊ dn̄s
in eternū pmanet. Parauit in iudicio
thronū ſuū ⁊ ipſe iudicabit orbē terre ī
eq̃tate: iudicabit pplos in iuſticia. Et fa
ctus eſt dn̄s refugiū paupi: adiutor in
oportunitatibꝰ in tribulatōe. Et ſperēt
in te q̄ nouerūt nomē tuū: qm̄ nō dere
liquiſti q̄rentes te dn̄e. Pſallite dn̄o q̄
habitat in ſion: annūciate inter gētes
ſtudia eiꝰ. Qm̄ requirēs ſanguinē eoꝝ
recordatꝰ eſt: nō eſt oblitꝰ clamorē pau
perū. Miſerere mei dn̄e: vide hūilitatē
meā de inimicis meis. Qui exaltas me
de portis mortis: vt annunciē oēs lau-
datōes tuas ī portis filie ſion. Exulta-
bo in ſalutari tuo: infixe ſunt gētes ī in-
teritu quē fecerūt. In laq̃o iſto quē ab
ſconderūt: cōprehēſus eſt pes eoꝝ. Co
gnoſcet dn̄s iudicia faciēs in opibꝰ ma
nuū ſuarū cōprehēſus eſt peccator. Cō-
uertant peccatores ī infernū oēs gētes
q̄ obliuiſcunt deū. Qm̄ nō in finē obli
uio erit paupis. patia paupm nō pibit
in finē. Exurge dn̄e nō cōfortet hō. iu-
dicent gētes in cōſpectu tuo. Cōſtitue
dn̄e legiſlatorē ſup eos vt ſciāt gētes
qm̄ hoīes ſunt. Ut q̄d dn̄e receſſiſti lō-
ge: deſpicis in oportunitatibꝰ ī tribula-
tione. Dū ſupbit impius incendit pau
per: cōprehēdunt in cōſilijs quibꝰ cogi-
tant. Qm̄ laudat peccator in deſiderijs
aīe ſue: et iniquus benedicit. Exacerba
uit dn̄m peccator. ſm̄ multitudinē ire
nō queret. Nō eſt deꝰ in cōſpectu eius
iniq̃tate ſunt vie illius in oī tp̄e. Aufe-
runtur iudicia tua a facie eiꝰ oīm inimi
corum ſuoꝝ dn̄abit. Dixit eni in corde
ſuo: nō mouebor a generatōe in gene-
ratione ſine malo. Cuiꝰ maledictōe os
plenū eſt ⁊ amaritudine ⁊ dolo: ſub lin
gua eiꝰ labor ⁊ dolor. Sedet in inſidijs
cum diuitibꝰ in occultis: vt interficiat
innocentē. Oculi eiꝰ in pauperē reſpi-
ciunt: inſidiat in abſcōdito q̄ſi leo ī ſpe-
lunca ſua. Inſidiat vt rapiat pauperē:
rape paupem dū attrahit eū. In laq̃o
ſuo humiliabit eū: inclinabit ſe ⁊ cadet
cū dn̄atus fuerit pauperū. Dixit enim
in corde ſuo oblitꝰ eſt deus auertit faci-
em ſuā ne videat ī finē. Exurge dn̄e de
us et exaltet manu tua: ne obliuiſcaris
pauperū. Propter quid irritauit impiꝰ
deū: dixit eni in corde ſuo nō requiret.
Vides qm̄ tu laborē et dolorem conſi-
deras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus eſt pauper: orphano

tu eris adiutor. Contere brachiū pecca-
toris ⁊ maligni: queretur peccatū illius
et nō inuenietur. Dn̄s regnabit in eter
nū et in ſeculū ſeculi: peribitis gentes de
terra illius. Deſideriū pauperū exaudi
uit dn̄s: pparationē cordis eoꝝ audiuit
auris tua. Judicare pupillo et humili:
vt nō apponat vltra magnificare ſe ho-
mo ſuper terram Jn finem pſal-
mus dauid. X

n dn̄o confido quō dicitis ani
i me mee: trāſmigra in montē ſi
cut paſſer. Qm̄ ecce peccatores
intenderūt arcū. parauerūt ſagittas ſu
as in pharetra. vt ſagittēt in obſcuro re
ctos corde. Qm̄ que pfeciſti deſtruxerūt:
iuſtus aūt quid fecit? Dn̄s in tēplo ſan
cto ſuo: dn̄s in celo ſedes eiꝰ. Oculi eiꝰ
in pauperē reſpiciūt: palpebre eiꝰ inter-
rogant filios hoīm. Dn̄s interrogat iu-
ſtū ⁊ impiū: qui aūt diligit iniquitatē
odit aīam ſuā. Pluet ſup peccatores la
queos: ignis ⁊ ſulphur ⁊ ſpūs pcellarū
pars calicis eoꝝ. Qm̄ iuſtus dn̄s ⁊ iu-
ſticias dilexit: equitatē vidit vultꝰ eius
Jn finē pſalmꝰ dauid p octaua. XI

aluū me fac dn̄e qm̄ defecit ſan
ſ ctus: qm̄ diminute ſunt verita
tes a filijs hoīm. Uana locuti
ſunt vnuſquiſqꝫ ad pximū ſuū: labia do
loſa in corde ⁊ corde locuti ſunt. Diſper
dat dn̄s vniuerſa labia doloſa: ⁊ linguā
magniloquā. Qui dixerūt linguā no-
ſtrā magnificabimus: labia nr̄a a nobis
ſunt: quis nr̄ dn̄s eſt? Propter miſeriā
inopū ⁊ gemitū pauperū: nunc exurgā
dicit dn̄s. Ponā in ſalutari fiducialiter
agā in eo. Eloquia dn̄i eloquia caſta ar
gētū igne examinatū: pbatū terre pur-
gatū ſeptuplū. Tu dn̄e ſeruabis nos ⁊
cuſtodies nos: a generatōe hac in eter
nū. Jn circuitu impij ambulabāt: ſm̄ alti
tudinē tuā multiplicaſti filios hoīm.
Jn finē pſalmus dauid. XII

ſqꝫ q̄ dn̄e obliuiſceris me in
v finē: vſqꝫ q̄ auertis faciē tuā a
me? Quādiu ponā ꝯſilia in aīa
mea: dolorē in corde meo p diē. Uſqꝫ q̄
exaltabitur inimicus meus ſup me: re-
ſpice et exaudi dn̄e deus meus. Jllumi
na oculos meos ne vnqꝫ obdormiā in
morte: ne qn̄ dicat inimicus meus pua
lui aduerſus eum. Qui tribulāt me ex
ultabūt ſi motus fuero: ego aūt in mia
tua ſperaui. Exultabit cor meū in ſalu-
tari tuo: cātabo dn̄o qui bona tribuit mi
hi: ⁊ pſallā noī dn̄i altiſſimi. Jn finē
pſalmus dauid. XIII

ixit inſipiēs in corde ſuo: non
d eſt deus. Corrupti ſunt et abo-
minabiles facti ſunt in ſtudijs
ſuis nō eſt q̄ faciat bonū. nō eſt vſqꝫ ad
vnū. Dn̄s de celo pſpexit ſup filios ho-
minū: vt videat ſi eſt intelligēs aut req̄
rēs deū. Oēs declinauerūt ſil inutiles fa
cti ſunt: nō eſt q̄ faciat bonū. nō eſt vſqꝫ
ad vnū. Sepulcrū patēs ē guttur eoꝝ
linguis ſuis doloſe agebāt: venenū aſpi
dū ſub labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledicti
one ⁊ amaritudine plenum eſt: veloces
pedes eoꝝ ad effundēdū ſanguinē. Cō
tritio ⁊ infelicitas in vijs eoꝝ: et viā pa
cis nō cognouerūt: nō eſt timor dei an̄
oculos eoꝝ. Nōne ꝯgnoſcēt oēs q̄ ope-
rant̄ iniquitatē: qui deuorāt plebē meā
ſicut eſcā panis. Dn̄m nō inuocauerūt
illic trepidauerūt timore vbi nō erat ti
mor. Qm̄ dn̄s in generatōne iuſta eſt:
ꝯſiliū inopis ꝯfudiſtis qm̄ dn̄s ſpes eiꝰ
eſt. Quis dabit ex ſion ſalutare iſrl̄: cū
auerterit dn̄s captiuitatē plebis ſue ex
ultabit iacob ⁊ letabitur iſrl̄. Jn finē
pſalmus dauid. XIIII

n̄e qs habitabit in tabernaculo
d tuo: aut qs requieſcet in mon-
te ſcō tuo? Qui ingreditur ſi-
ne macula: ⁊ opatur iuſticiā. Qui loqui
tur veritatē in corde ſuo: qui nō egit do-
lū in lingua ſua. Nec fecit proximo ſuo
malū: ⁊ obprobriū nō accepit aduerſus
proximos ſuos. Ad nihilū deductus eſt
in ꝯſpectu eius malignus: timētes aūt
dn̄m glorificat. Qui iurat proximo ſuo
et nō decipit: qui pecuniam ſuā non de-
dit ad vſuram. et munera ſup innocen-
tem nō accepit. Qui facit hec non mo-

uebitur in eternuꝫ. Tituli inſcriptio
ipſi dauid. XV

c Onſerua me dñe qm̄ ſperaui i
te. dixi dño deus meus es tu: q̄
niã bonoꝝ meoꝝ nõ eges. Sã-
ctis qui ſunt in terra eius: mirificauit
oẽs volũtates meas in eiſ. Multiplica
te ſunt infirmitates eoꝝ: poſtea accelera
uerũt. Non cõgregabo ꝯuenticula eoꝝ
de ſanguinibꝫ: nec memoꝛ ero noĩm eo
rũ ꝑ labia mea. Dñs ps hereditatꝫ mee
⁊ calicis mei: tu es qui reſtitues heredi
tatẽ meã mihi. Funes ceciderũt mihi in
pꝛeclaris: etenĩ hereditas mea pꝛeclara
eſt mihi. Benedicã dñm qui tribuit mi
hi intellectũ: inſuꝑ ⁊ vſqꝫ ad noctẽ icre
puerũt me renes mei. Pꝛouidebã do-
minum in ꝯſpectu meo ſemꝑ: qm̄ a dex
tris eſt mihi ne cõmouear. Propter h̄
letatum eſt coꝛ meũ ⁊ exultauit lingua
mea: inſuꝑ ⁊ caro mea requieſcet in ſpe
Qm̄ nõ derelinques aĩaꝫ meã in infer
no: nec dabis ſanctũ tuũ videre coꝛru-
ptionẽ. Notas mihi feciſti vias vite: ad
implebis me leticia cũ vultu tuo: dele-
ctationes in dextera tua vſqꝫ in finem.

Oꝛatio dauid. XVI

e xaudi dñe iuſticiã meã: intende
depꝛecationẽ meã. Auribꝫ perci
pe oꝛõneꝫ meã: nõ in labijs do-
loſis. De vultu tuo iudiciũ meũ ꝓdeat
oculi tui videãt equitatẽ. Pꝛobaſti coꝛ
meũ ⁊ viſitaſti nocte: igne me examinã-
ſti ⁊ nõ eſt inuẽta in me iniquitas. Ut
nõ loquat̄ os meũ opa hoĩm: ꝓpter ver-
ba labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodiui vias du-
ras. Perfice greſſus meos in ſemit' tu
is: vt nõ moueãtur veſtigia mea. Ego
clamaui qm̄ exaudiſti me deus: inclina
aurẽ tuã mihi ⁊ exaudi verba mea. Mi-
rifica miſericoꝛdias tuas: qui ſaluos fa-
cis ſperãtes in te. A reſiſtentibꝫ dextere
tue cuſtodi me: vt pupillã oculi. Sub
vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a facie im-
pioꝝ qui me afflixerũt. Inimici mei ani-
mã meã circũdederũt: adipẽ ſuũ cõclu-
ſerũt: os eoꝝ locutũ ẽ ſupbiã. Pꝛoijciẽ-
tes me nũc circũdederũt: oc'los ſuos ſta-
tuerũt declinare in terrã. Suſceperunt
me ſicut leo paratus ad pꝛedã ⁊ ſicut ca
tulus leonis habitãs in abditis. Exur-
ge dñe pꝛeueni eũ ⁊ ſupplanta eũ: eripe
aĩam meã ab impio. frameã tuã ab ini-
micis man' tue. Dñe a paucis de terra
diuide eos in vita eoꝝ: et de abſcõditis
tuis adimpletus eſt venter eoꝝ. Satu
rati ſunt filijs: et dimiſerũt reliquias ſu
as paruulis ſuis Ego aũt in iuſticia ap
parebo cõſpectui tuo: ſatiaboꝛ cũ appa-
ruerit gloꝛia tua. In finẽ puero dñi
dauid qui locutus eſt dño verba canti-
ci huius in die qua eripuit eum dñs de
manu omniũ inimicoꝝ eius: et de ma-
nu ſaul. et dixit. XVII

d Iligam te dñe foꝛtitudo mea:
dñs firmamentũ meũ et refu-
giũ meũ et liberatoꝛ meus. De
us meus adiutoꝛ meus: ⁊ ſperabo in eũ
Pꝛotectoꝛ meus et coꝛnu ſalutis mee:
et ſuſceptoꝛ meus. Laudans inuocabo
dñm: ⁊ ab inimicis meis ſalu' ero. Cir
cũdederũt me doloꝛes moꝛtis: et toꝛrẽ-
tes iniquitatis ꝯturbauerũt me Dolo
res inferi circũdederũt me: pꝛeoccupaue-
runt me laquei moꝛtis. In tribulatõe
mea inuocaui dñm: ⁊ ad deũ meum cla
maui. Et exaudiuit de tẽplo ſancto ſuo
vocẽ meã: ⁊ clamoꝛ meus in ꝯſpectu ei'
introiuit in aures eius. Cõmota eſt et
cõtremuit terra fundamẽta montiũ cõ
turbata ſunt ⁊ cõmota ſunt: qm̄ iratus
eſt eis. Aſcẽdit fumus in ira ei': ⁊ ignis
a facie ei' exarſit: carbones ſuccẽſi ſunt
ab eo. Inclinauit celos ⁊ deſcẽdit: et ca
ligo ſub pedibꝫ eius. Et aſcẽdit ſuꝑ che
rubin ⁊ volauit: volauit ſuꝑ pennas ven
toꝝ Et poſuit tenebꝛas latibulũ ſuũ in
circũitu ei' tabernaculũ eius: tenebꝛoſa
aq̄ in nubibꝫ aeris. Pꝛe fulgoꝛe in con-
ſpectu eius nubeſ trãſierũt: grãdo ⁊ car
bones ignis. Et intonuit de celo dñs: ⁊
altiſſimus dedit vocẽ ſuã: grãdo ⁊ carbo
nes ignis. Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſ-
ſipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ cõ-
turbauit eos. Et apparuerũt fontes aq̄
rum: et reuelata ſunt fundamẽta oꝛbis

terraꝝ. Ab increpatione tua dn̄e: ab in-
ſpiratōe ſp̄us ire tue. Miſit de ſummo
et accepit me: et aſſumpſit me aquis
multis. Eripuit me de inimicis meis
fortiſſimis ⁊ ab his qui oderūt me: q̄m
ↄfortati ſunt ſup me. Preuenerūt me
in die afflictōis mee: et factus eſt domi
nus ꝓtector meus. Et eduxit me in la-
titudinē: ſaluū me fecit q̄m voluit me.
Et retribuet mihi dn̄s ſ̄m iuſticiā meā
⁊ ſ̄m puritatē manuū meaꝝ retribuet
mihi. Quia cuſtodiui vias dn̄i: nec im
pie geſſi a deo meo. Q̄m oīa iudicia ei⁹
in ↄſpectu meo: et iuſticias eius nō re-
puli a me. Et ero immaculatus cū eo:
et obſeruabo me ab iniquitate mea. Et
retribuet mihi dn̄s ſ̄m iuſticiā meā: et
ſ̄m puritatē manuū meaꝝ in cōſpectu
oculoꝝ eius. Cum ſcō ſcūs eris: et cū
viro innocēte innocens eris. Et cū ele-
cto electus eris: ⁊ cū ꝑuerſo ꝑuerteris.
Q̄m tu ꝑplm̄ hūilē ſaluū facies: ⁊ ocu
los ſuꝑboꝝ hūiliabis. Q̄m tu illumīas
lucernā meā dn̄e deus meus illumia te
nebras meas. Q̄m in te eripiar a tēta-
tione: ⁊ in deo meo tranſgrediar murū
Deus me⁹ impolluta via ei⁹: eloq̄a dn̄i
igne examinata: ꝓtector eſt oīm ſperan
tiū in ſe. Q̄m q̄s de⁹ p̄ter dn̄m: aut q̄s
deus p̄ter deū nr̄m. De⁹ qui p̄cinxit me
virtute: et poſuit immaculatā viā meā.
Qui ꝑfecit pedes meos tanq̄ ceruoꝝ:
⁊ ſuꝑ excelſa ſtatuēs me. Qui docet ma
nus meas ad p̄liū: ⁊ poſuiſti vt arcum
ereū brachia mea. Et dediſti mihi ꝓte-
ctionē ſalutis tue: ⁊ dextera tua ſuſcepit
me. Et diſciplīa tua correxit me in finē
⁊ diſciplina tua ipſa me docebit. Dilata
ſti greſſus meos ſubtus me: et nō ſunt
infirmata veſtigia mea. Perſequar ini
micos meos ⁊ ↄp̄hendā illos: et nō con
uertar donec deficiāt. Confringā illos
nec poterāt ſtare: cadent ſubtus pedes
meos. Et p̄cinxiſti me virtute ad bellū
et ſupplātaſti inſurgētes in me ſubtus
me. Et inimicos meos dediſti mihi dor
ſum ⁊ odientes me diſꝑdidiſti. Clama
uerūt nec erat qui ſaluos faceret ad do-
minū: nec exaudiuit eos. Et cōminuā
eos vt puluerē ante faciē venti: vt lutū
plateaꝝ delebo eos. Eripies me de ↄ̄di-
ctionib⁹ ꝑp̄li: ↄſtitues me in caput gen-
tiū. Populus quē nō cognoui ſeruiuit
mihi: in auditu auris obediuit mihi. Fi
lij alieni mētiti ſunt mihi filij alieni in-
ueterati ſunt: et claudicauerūt a ſemi-
tis ſuis. Viuit dn̄s ⁊ bn̄dict⁹ deus me-
us: ⁊ exaltetur deus ſalutis mee. Deus
qui das vindictas mihi ⁊ ſubdis ꝑp̄los
ſub me: liberator meus de inimicis me
is iracūdis. Et ab inſurgētib⁹ in me ex
altabis me: a viro iniq̄ eripies me. Pro
pterea ↄfitebor tibi in nationib⁹ dn̄e: et
noī tuo pſalmū dicā. Magnificās ſalu-
tes regis eius: ⁊ faciēs miſcdīā chriſto
ſuo dauid: ⁊ ſemini eius vſq̄ in ſeculū.

In finē pſalmus dauid. XVIII

Celi enarrāt gloriā dei: et opera
c manuū eius annunciāt firma-
mentū. Dies diei eructat ver-
bū: ⁊ nox nocti indicat ſciētiā. Nō ſunt
loquele neq̄ ſermones: quoꝝ nō audiā
tur voces eoꝝ. In omnē terrā exiuit ſo-
nus eorū: et in fines orbis terre verba
eoꝝ. In ſole poſuit tabernaculū ſuū: et
ipſe tanq̄ ſponſus ꝓcedēs de thalamo
ſuo. Exultauit vt gigas ad currendam
viā: a ſummo celo egreſſio eius. Et oc-
curſus eius vſq̄ ad ſummū ei⁹: nec eſt
qui ſe abſcondat a calore ei⁹. Lex dn̄i im
maculata ↄuertēs aīas: teſtimoniū do-
mini fidele ſapientiā preſtās paruulis.
Iuſticie domini recte letificātes corda:
preceptū dn̄i lucidum illuminans ocu-
los. Timor dn̄i ſanctus ꝑmanes in ſe-
culum ſeculi: iudicia domini vera iuſti-
ficata in ſemetipſa. Deſiderabilia ſuꝑ
aurum et lapidem precioſum multum
et dulciora ſuꝑ mel ⁊ fauum. Etenī ſer
uus tuus cuſtodit ea: in cuſtodiēdis il-
lis retributio multa. Delicta quis in-
telligit: ab occultis meis munda me: et
ab alienis parce ſeruo tuo. Si mei nō
fuerint dn̄ati tūc immaculatus ero: et
emundabor a delicto maximo. Et erūt
vt cōplaceant eloquia oris mei: et me-

ditatio cordis mei in ꝯſpectu tuo ſemꝑ.
Dñe adiutor meꝰ: ⁊ redemptor meus.
In finē pſalmus dauid. XIX
e xaudiet te dñs in die tribulatō
nis: ꝓtegat te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxiliū de ſcō: et de
ſyon tueatur te. Memor ſit oīs ſacrifi-
cij tui: et holocauſtū tuum pingue fiat.
Tribuat tibi ſm cor tuū: et omne ꝯſili
um tuū ꝯfirmet. Letabimur in ſaluta-
ri tuo: et in noīe dei noſtri magnificabi-
mur. Impleat dñs oēs petitiones tu-
as: nunc cognoui qm̄ ſaluū fecit domi-
nus chriſtū ſuum. Exaudiet illū de ce-
lo ſancto ſuo: in potentatibꝫ ſalus dexte
re eiuſ. Hi in curribꝫ ⁊ hi in equis: nos
aūt in nomine dei noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderūt: nos aūt
ſurreximus ⁊ erecti ſumus. Dñe ſaluū
fac regem: et exaudi nos in die qua in-
uocauerimus te. In finē pſalmus
dauid. XX
d Omine in virtute tua letabit
rex: et ſuꝑ ſalutare tuū exulta-
bit vehementer. Deſideriū cor
dis eius tribuiſti ei: et voluntate labio-
rum eius nō fraudaſti eū. Qm̄ ꝑueni-
ſti eū in bñdictōibꝫ dulcedinis: poſuiſti
in capite eius coronā de lapide precioſo
Vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei: longitudi-
nē dieꝝ in ſeculū ⁊ in ſeculū ſeculi. Ma
gna eſt gloria eius in ſalutari tuo: glori
am ⁊ magnū decorē impones ſuꝑ eum.
Qm̄ dabis eū in bñdictionē in ſeculū
ſeculi: letificabis eū in gaudio cū vultu
tuo. Qm̄ rex ſperat in dño: et in miſeri
cordia altiſſimi nō cōmouebitur. In-
ueniatur manꝰ tua omnibꝫ inimicis tu
is: dextera tua inueniat oēs qui te ode-
runt. Pones eos vt clibanū ignis in tē
pore vultus tui: dominus in ira ſua cō-
turbabit eos: et deuorabit eos ignis.
Fructum eoꝝ de terra perdes: ⁊ ſemen
eoꝝ a filijs hominū. Quoniam declina
uerunt in te mala: cogitauerūt conſilia
que non potuerūt ſtabilire. Qm̄ pones
eos dorſum: in reliquijs tuis prepara-
bis vultū eoꝝ. Exaltare dñe in virtute
tua: cantabimus ⁊ pſallemus virtutes
tuas. In finē pſalmus dauid pro ſu
ſceptione matutina. XXI
d Eus deus meus reſpice in me:
quare me dereliquiſti: lōge a ſa
lute mea verba delictoꝝ meoꝝ
Deus meus clamabo ꝑ diē ⁊ nō exau-
dies: et nocte ⁊ nō ad inſipientiā mihi.
Tu aūt in ſancto habitas: laus iſrl. In
te ſperauerūt patres noſtri: ſperauerūt
et liberaſti eos. Ad te clamauerūt ⁊ ſal-
ui facti ſunt: in te ſperauerūt et nō ſunt
cōfuſi. Ego aūt ſum vermis ⁊ non ho-
mo: obprobriū hoīm ⁊ abiectio plebis.
Oēs videntes me deriſerūt me: locuti
ſunt labijs ⁊ mouerunt caput. Spera-
uit in dño eripiat eū: ſaluū faciat eum
qm̄ vult eum. Qm̄ tu es qui extraxiſti
me de ventre: ſpes mea ab vberibꝫ mr̄is
mee: in te proiectus ſum ex vtero. De
ventre matris mee deus meus es tu:
ne diſceſſeris a me. Qm̄ tribulatio ꝓxi
ma eſt: qm̄ non eſt qui adiuuet. Circun
dederunt me vituli multi: thauri pin-
gues obſederūt me. Aperuerūt ſuꝑ me
os ſuū: ſicut leo rapiens ⁊ rugiens. Si
cut aqua effuſus ſum: et diſperſa ſunt
oīa oſſa mea. Factuꝫ eſt cor meū tanꝗ̄
cera liqueſcens: in medio ventris mei.
Aruit tanꝗ̄ teſta virtus mea: et lingua
mea adheſit faucibꝫ meis: et in pulue-
rem mortis deduxiſti me. Quoniā cir-
cundederunt me canes multi: cōciliuꝫ
malignantiū obſedit me. Foderūt ma-
nus meas ⁊ pedes meos: dinumeraue
runt oia oſſa mea. Ipſi vero cōſidera-
uerunt ⁊ inſpexerūt me: diuiſerunt ſibi
veſtimenta mea: et ſuper veſtem meam
miſerūt ſortem. Tu aūt dñe ne elonga
ueris auxiliū tuum a me: ad defenſionē
meā conſpice. Erue a framea deus ani-
mam meam: ⁊ de manu canis vnicam
meam. Salua me ex ore leonis: ⁊ a cor
nibus vnicorniū humilitatem meam.
Narrabo nomē tuum fratribꝫ meis: in
medio eccleſie laudabo te. Qui timetis
dñm laudate eum: vniuerſum ſemē ia
cob glorificate eum. Timeat eum om̄e

ſemē iſrael:qm̄ nō ſpreuit neq; deſpexit
deprecatōz paupis. Nec auertit facie ſu/
am a me:et cū clamarē ad eū exaudiuit
me. Apud te laus mea in eccleſia ma/
gna:vota mea reddā in ꝯſpectu timētiū
eū. Edent paupes ⁊ ſaturabunt:⁊ lau/
dabūt dn̄m qui requirūt eū:viuet cor/
da eoꝝ in ſeculū ſeculi. Reminiſcent et
ꝯuertetur ad dn̄m:vniuerſe fines ter/
re. Et adorabūt in ꝯſpectu eius vniuer
ſe familie gentiū: Qm̄ dn̄i eſt regnū:et
ipſe dn̄abitur gentiū. Manducauerūt et
adorauerūt oēs pingues terre:in ꝯſpe/
ctu eius cadēt oēs q̄ deſcendūt in terrā
Et aīa mea illi viuet:⁊ ſemē meū ſerui/
et ipſi. Annūciabit dn̄o generatio vētu
ra:et annūciabūt celi iuſticiā eius:ꝑplo
qui naſcetur quē fecit dominus.

Pſalmus dauid. XXII

D Ominus regit me ⁊ nihil mi/
hi deerit: in loco paſcue ibi me
collocauit. Sup aquā refectio
nis educauit me:aīaz meā ꝯuertit. De
duxit me ſup ſemitas iuſticie:ꝓpter no/
men ſuū. Nā ⁊ ſi ābulauero in medio
vmbre mortis non timebo mala qm̄ tu
mecū es. Uirga tua ⁊ bacul⁹ tuus ipſa
me cōſolata ſunt. Paraſti in conſpectu
meo menſam:aduerſus eos qui tribu/
lāt me. Impinguaſti in oleo caput me
um:⁊ calix meus inebriās q̄ȝ preclarus
eſt. Et miſcdia tua ſubſequetur me:oī/
bus dieb; vite mee. Et vt inhabitē i do
mo dn̄i:in lōgitudine dieꝝ. Pſalm⁹
dauid in prima ſabbati. XXIII

D Nī eſt terra ⁊ plenitudo eiuſ: or
bis terraꝝ ⁊ vniuerſi qui habi/
tant in eo. Quia ip̄e ſup maria
fundauit eū:et ſup flumina preparauit
eum. Quis aſcendet in montē domini
aut quis ſtabit in loco ſancto eiuſ: In/
nocens manib; ⁊ mundo corde: qui nō
accepit in vano aīaz ſuā: nec iurauit in
dolo proximo ſuo. Hic accipiet bn̄dicti
onem a dn̄o:et miſericordiā a deo ſalu/
tari ſuo. Hec eſt generatio querentiū
eum:querentiū faciē dei iacob: Attolli/
te portas principes veſtras ⁊ eleuamini
porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis eſt iſte rex glorie. dn̄s fortis ⁊ po/
tens:dn̄s potēs in prelio. Attollite por/
tas principeſ vr̄as ⁊ eleuamini porte et
nales:⁊ introibit rex glie. Quis eſt iſte
rex glorie:dn̄s virtutū ipſe eſt rex glie.

In finem p̄s dauid. XXIIII

A D te dn̄e leuaui aīaz meā: deuſ
meus in te ꝯfido nō erubeſcā.
Neq; irrideāt me inimici mei:
eteni vniuerſi qui ſuſtinēt te nō cōfun/
dētur. Confundātur oēs iniqua agen/
tes:ſupuacue. Uias tuas dn̄e demon/
ſtra mihi:⁊ ſemitas tuas edoce me. Di
rige me in veritate tua ⁊ doce me: q: tu
es ſaluator meus:⁊ te ſuſtinui tota die
Reminiſcere miſerationū tuaꝝ dn̄e:et
miſericordiaꝝ tuaꝝ q̄ a ſeculo ſunt. De
licta iuuētutis mee:⁊ ignorātias meas
ne memineris. Scd̄m miſericordiā tu
am memēto mei tu: ꝓpter bonitatē tuā
dn̄e. Dulcis ⁊ rectus dn̄s: ꝓpter hoc le/
gem dabit delinquētib; in via. Diriget
māſuetos in iudicio: docebit mites vi/
as ſuas. Uniuerſe vie dn̄i miſcdia ⁊ ve/
ritas:requirentib; teſtamentū eius et
teſtimonia eius. Propter nomē tuum
dn̄e ꝓpitiaberis peccato meo: multū eſt
enī. Quis eſt homo qui timet dn̄m: le/
gem ſtatuit ei in via quā elegit. Anima
eius in bonis demorabitur:⁊ ſemē eius
hereditabit terrā Firmamentū eſt dn̄s
timētib; eum: et teſtamentū ipſius vt
manifeſtet illis. Oculi mei ſemp ad do
minū:qm̄ ipſe euellet de laqueo pedes
meos. Reſpice in me et miſerere mei:
q: vnicus ⁊ paup ſum ego: Tribulatio
nes cordis mei multiplicate ſunt de ne
ceſſitatib; meis erue me. Uide hūilita
tem meā ⁊ laborē meum ⁊ dimitte vni/
uerſa delicta mea Reſpice inimicoſ me
os qm̄ multiplicati ſunt. ⁊ odio iniquo
oderūt me. Cuſtodi aīaz meam et erue
me:nō erubeſcaz qm̄ ſperaui in te. In/
nocentes ⁊ recti adheſerūt mihi. q: ſu/
ſtinui te Libera deus iſrael ex omnibus
tribulatōnibus ſuis.

Pſalmus dauid. XXV

Udica me dn̄e qm̄ ego in inno
i cencia mea ingreſſus ſum: ⁊ in
dn̄o ſperās nō infirmabor. Pro
ba me dn̄e ⁊ tenta me: vre renes meos
et cor meū. Qm̄ miſericordia tua ante
oculos meos eſt: et cōplacui in veritate
tua. Non ſedi cū ꝯcilio vanitatiſ: ⁊ cum
iniqua gerētibꝫ nō introibo. Odiui ec-
cleſiā malignantiū: ⁊ cū impijs non ſe-
debo. Lauabo inter innocētes manus
meas: ⁊ circūdabo altare tuū dn̄e. Ut
audiā vocē laudiſ: ⁊ enarrē vniuerſa mi
rabilia tua. Dn̄e dilexi decorē dom⁹ tue
et locū habitatōis glorie tue. Ne ꝑdas
cū impijs deus aiā meā: ⁊ cū viris ſan
guinū vitā meā. In quoꝝ manibꝫ ini-
quitates ſunt dextera eorū repleta eſt
muneribꝫ. Ego aūt in innocentia mea
ingreſſus ſum: redime me et miſerere
mei. Pes enī meus ſtetit in directo: in
eccleſijs bn̄dicā te dn̄e. In finē ps
dauid priuſq̄ liniretur. XXVI
Ominꝰ illuminatio mea et
d ſalus mea: quē timebo. Do-
minus ꝓtector vite mee: a q̄
trepidabo. Dum appropiāt
ſuꝑ me nocētes: vt edent carnes meas
Qui tribulant me inimici mei: ipſi in-
firmati ſunt ⁊ ceciderunt. Si cōſiſtant
aduerſū me caſtra: nō timebit cor me-
um. Si exurgat aduerſum me preliū:
in hoc ego ſperabo. Unā petij a dn̄o hāc
requirā: vt inhabitē in domo dn̄i oībuſ
diebus vite mee. Ut videā voluntatē
dn̄i: ⁊ viſitē templū ei⁹. Qm̄ abſcōdit
me in tabernaculo ſuo in die maloꝝ: ꝓ-
texit me in abſcondito tabernaculi ſui.
In petra exaltauit me: ⁊ nūc exaltauit
caput meū ſuꝑ inimicos meos. Circū-
iui ⁊ immolaui in tabernaculo ei⁹ hoſtiā
vociferatōis cātabo ⁊ pſalmū dicā dn̄o.
Exaudi dn̄e vocē meā qua clamaui ad
te: miſerere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit
cor meū exquiſiuit te facies mea: faciē
tuā dn̄e requirā. Ne auertas faciē tuā
a me: ne declines in ira a ſeruo tuo. Ad-
iutor meus es tu ne derelinquas me:
neq̄ deſpicias me deus ſalutaris meus

Qm̄ pater meus ⁊ mater mea dereliq̄-
runt me: dn̄s aūt aſſumpſit me. Legē
pone mihi dn̄e in via tua: et dirige me
in ſemita recta ꝓpter inimicos meos.
Ne tradideris me in aīas tribulantiū
me. qm̄ inſurrexerūt in me teſtes iniqui:
⁊ mētita eſt iniquitas ſibi. Credo vide
re bona dn̄i: in terra viuentiū. Expecta
dn̄m viriliter age: ⁊ cōfortetur cor tuū et
ſuſtine dn̄m. Pſalmus ipſi dauid.
D te dn̄e clamabo XXVII
a deus me⁹ ne ſileas a me: ne qn̄
taceas a me: ⁊ aſſimilabor deſcē
dentibꝫ in lacū. Exaudi dn̄e vocē oratio
nis mee dū oro ad te: dū extollo manuſ
meas ad templū ſanctū tuū. Ne ſimul
tradas me cū peccatoribꝫ: et cū opanti-
bus iniq̄tatē ne ꝑdas me. Qui loquū-
tur pacē cum ꝓximo ſuo: mala autē in
cordibꝫ eoꝝ. Da illis ſm̄ opa eoꝝ: ⁊ ſm̄
nequiciā adinuentionū ipſoꝝ. Scd̄m
opa manuū eoꝝ tribue illiſ: redde retri
butionē eoꝝ ipſis. Qm̄ nō intellexerūt
opa dn̄i ⁊ in opa manuū eius deſtrues
illos ⁊ nō edificabis eos. Bn̄dictus do-
minus qm̄ exaudiuit vocē depcationis
mee. Dn̄s adiutor meus ⁊ ꝓtector me-
us: ⁊ in ipſo ſperauit cor meū ⁊ adiutus
ſum. Et refloruit caro mea: et ex volun
tate mea confitebor ei. Dn̄s fortitudo
plebis ſue: et ꝓtector ſaluatōnum chri-
ſti ſui eſt. Saluū fac pp̄lm tuū dn̄e ⁊ be
nedic hereditati tue: et rege eos et ex-
tolle illos vſq̄ ineternum.
Pſalmus dauid in conſummatōne
tabernaculi. XXVIII
Fferte dn̄o filij dei: afferte dn̄o
a filios arietū. Afferte dn̄o glā
et honorē: afferte dn̄o gloriam
nomini eius: adorate dn̄m in atrio ſan
cto eius: Uox dn̄i ſuꝑ aquas: deus ma
ieſtatis intonuit. dn̄s ſuꝑ aquas mul-
tas. Uox dn̄i in virtute: vox dn̄i in ma-
gnificentia. Uox dn̄i confringentis ce-
dros: et confringet dn̄s cedros libani.
Et cōminuet eas tanq̄ vitulū libani:
et dilectus queamadmodū filius vni-
cornīū. Uox dn̄i intercidentis flāmam

ignis:vox dñi ꝯcutiẽtis deſertũ:et com
mouebit dñs deſertuꝫ cades. Vox dñi
ꝑparãtis ceruos ⁊ reuelabit cõdenſa:
et in tẽplo eius oẽs dicent gloꝛiã. Dñs
diluuiũ inhabitare facit:⁊ ſedebit dñs
rex ineternũ. Dñs virtutẽ ꝑplo ſuo da/
bit:dñs bñdicet ꝑplo ſuo in pace.

Pſalmus cantici in dedicatõne do/
mus dauid. XXIX

e xaltabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me
nec delectaſti inimicos meos
ſup me. Dñe deus me⁹ clama/
ui ad te:et ſanaſti me. Dñe eduxiſti ab
inferno aĩam meã:ſaluaſti me a deſcen/
dentib⁹ in lacũ. Pſallite dño ſancti ei⁹:
et ꝯfitemini memoꝛie ſanctitatis eius
Qm̃ ira in indignatõe eius:et vita in
volũtate eius. Ad veſperũ demoꝛabitur
fletus:⁊ ad matutinũ leticia. Ego aũt
dixi in abũdãtia mea:nõ mouebor in
etnũ. Dñe in volũtate tua:pſtitiſti deco
ri meo virtutẽ. Auertiſti faciẽ tuã a me
⁊ factus ſum ꝯturbatus. Ad te dñe cla/
mabo:et ad deum meũ dep̄cabor. Que
vtilitas in ſanguine meo:dum deſcen/
do in coꝛruptionẽ? Nũquid ꝯfitebitur
tibi puluis:aut annũciabit veritatẽ tuã
Audiuit dñs ⁊ miſertus eſt mei:dñs fa
ctus eſt adiutoꝛ meus. Cõuertiſti plan
ctum meũ in gaudiũ mihi: ꝯſcidiſti ſac
cum meũ ⁊ circũdediſti me leticia. Vt
cantet tibi gloꝛia mea ⁊ non ꝯpungar.
dñe deus meus ineternũ ꝯfitebor tibi.

In finẽ pſ dauid, ꝓ extaſi. XXX

i N te dñe ſperaui nõ cõfundar
ineternuꝫ:in iuſticia tua libera
me. Inclina ad me aurẽ tuã ac
celera vt eruas me. Eſto mihi in deũ ꝓ
tectoꝛẽ ⁊ in domũ refugij: vt ſaluũ me
facias. Qm̃ foꝛtitudo mea ⁊ refugium
meũ es tu:et ꝓpter nomẽ tuũ deduces
me ⁊ enutries me. Educes me de laqo
hoc quẽ abſconderũt mihi:qm̃ tu es ꝓ/
tectoꝛ meus. In manus tuas cõmen/
do ſpm̃ meũ:redemiſti me dñe deuſ ve
ritatiſ. Odiſti obſeruãtes vanitates ſu
ꝑuacue. Ego aũt in dño ſperaui: exulta
bo ⁊ letaboꝛ in miſericoꝛdia tua. Qm̃
reſpexiſti humilitatẽ meã:ſaluaſti de ne
ceſſitatib⁹ aĩam meã. Nec ꝯcluſiſti me
in manib⁹ inimici mei: ſtatuiſti in loco
ſpacioſo pedes meos. Miſerere mei do/
mine qm̃ tribuloꝛ: ꝯturbatus eſt in ira
oculus meus:aĩa mea ⁊ venter meus.
Qm̃ defecit in doloꝛe vita mea: et anni
mei in gemitib⁹. Infirmata eſt in pau
ꝑtate virtus mea: et oſſa mea ꝯturba/
ta ſunt. Sup oẽs inimicos meos fact⁹
ſum obꝓbꝛiũ vicinis meis valde: ⁊ ti
moꝛ notis meiſ. Qui videbãt me foꝛaſ
fugerunt a me:et obliuioni datus ſum
tanq̃ moꝛtuus a coꝛde. Factus ſum tã
q̃ vas ꝑditum:qm̃ audiui vituperationẽ
multoꝝ ꝯmoꝛantiũ in circũitu. In eo
dum ꝯuenirẽt ſimul aduerſum me: ac
cipe aĩam meã ꝯſiliati ſunt. Ego auteꝫ
in te ſperaui dñe:dixi deus meus es tu
in manibus tuis ſoꝛtes mee. Eripe me
de manu inimicoꝝ meoꝝ: ⁊ a ꝑſequẽti/
bus me. Illuſtra faciẽ tuã ſup ſeruũ tu/
um:ſaluũ me fac in miſcdia tua dñe nõ
ꝯfundar qm̃ inuocaui te. Erubeſcãt im
pij ⁊ deducãtur in infernũ muta fiãt la/
bia doloſa. Que loquũtur aduerſus iu/
ſtũ iniquitatẽ:in ſupbia ⁊ in abuſione.
Quã magna multitudo dulcedis tue
dñe:quã abſcõdiſti timẽtib⁹ te: Perfe/
ciſti eis qui ſperãt in te:in ꝯſpectu filio/
rum hoĩm. Abſcõdes eos in abſcõdito
faciei tue:a ꝯturbatõe hoĩm. Prote/
ges eos in tabernaculo tuo a ꝯtradicti/
one linguaꝝ. Bñdictus dñs qm̃ mirifi/
cauit miſcdiã ſuã mihi in ciuitate mu
nita. Ego aũt dixi in exceſſu mẽtis mee
ꝓiectus ſum a facie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo
exaudiſti vocẽ oꝛõnis mee:dũ clamarẽ
ad te. Diligite dñm oẽs ſancti eius qm̃
veritatẽ requiret dñs:⁊ retribuet abun
danter faciẽtib⁹ ſupbiã. Viriliter agite
et cõfoꝛtetur coꝛ vrm̃:omnes qui ſpera
tis in domino. Intellectus dauid.

Eati quoꝝ remiſſe XXXI
b ſunt iniquitates: ⁊ quoꝝ tecta
ſunt peccata. Btũs vir cui non
imputauit dñs peccatuꝫ: nec eſt in ſpũ
eius dolus. Qm̃ tacui inueterauerunt

oſſa mea dū clamarē tota die. Qm̄ die
ac nocte grauata eſt ſuꝑ me manuſ tua
ꝯuerſus ſum in erumna mea dū ꝯfigi/
tur ſpina. Delictū meū ꝯgnitū tibi feci
et iniuſticiā meā nō abſcōdi. Dixi ꝯfite
bor aduerſum me iniuſticiā meā dño: ⁊
tu remiſiſti impietatem pcc̄i mei. Pro
hac orabit ad te oīs ſcūs in tp̄e oportu/
no. Verūtn̄ in diluuio aquaꝝ multaꝝ
ad eū nō approximabūt Tu es refugiū
meū a tribulatōe q̄ circūdedit me. exul/
tatio mea erue me a circūdantibꝫ me.
Intellectū tibi dabo ⁊ inſtruā te in via
hac q̄ gradieris firmabo ſuꝑ te oculos
meoſ. Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus
quibꝫ nō eſt intellectus. In chamo et
freno maxillas eoꝝ ꝯſtringe: qui nō ap/
proximāt ad te. Multa flagella peccato/
ris: ſperantē aūt in dño mīa circūdabit.
Letamini in dño ⁊ exultate iuſti: et glo/
riamini oēs recti corde. In finē pſal
mus dauid. XXXII

xultate iuſti ī dño: rectos decet
e collaudatio. Confitemī dño in
cithara: in pſalterio decē chorda
rū pſallite illi. Cantate ei canticū nouū
bn̄ pſallite ei in vociferatōne. Quia re/
ctū eſt verbū dñi. ⁊ oīa opa eius in fide.
Diligit mīaꝫ ⁊ iudiciū: mīa dñi plena ē
terra Verbo dñi celi firmati ſunt: ⁊ ſpū
oris eiꝰ oēs virtꝰ eoꝝ. Congregās ſic in
vtre aq̄e maris: ponēs in theſaurꝫ abyſ/
ſos. Timeat dñm oīs terra: ab eo autē
ꝯmoueātur oēs inhabitātes orbē Qm̄
ipſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mandauit et
creata ſunt. Dñs diſſipat ꝯſilia gentiū
reprobat aūt cogitatōes ꝑploꝝ: ⁊ repro
bat ꝯſilia principū. Conſiliū aūt dñi in
eternū manet: cogitatōes cordis eius
in generatōeꝫ ⁊ generationē. Btā gens
cuius eſt dñs deus eius: ꝑplus quē ele
git in hereditatem ſibi. De celo reſpexit
dñs: vidit oēs filios hoīm. De ꝑpara/
to habitaculo ſuo: reſpexit ſuꝑ oēs qui
habitant terrā. Qui finxit ſingillatim
corda eoꝝ: qui intelligit oīa opa eoꝝ.
Nō ſaluatur rex ꝑ multā virtutē: et gi/
gas nō ſaluabitur in multitudīe virtu/
tis ſue. Fallax equus ad ſalutē: in abun
dantia aūt virtutis ſue nō ſaluabit. Ec
ce oculi dñi ſuꝑ metuētes eū: ⁊ in eis q̄
ſperant ſuꝑ mīa eiuſ. Vt eruat a morte
aīas eoꝝ: ⁊ alat eos in fame. Aīa nr̄a ſu/
ſtinet dñm: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector nr̄ eſt
Quia in eo letabitur cor nr̄m: et in
noīe ſcō eius ſperauimus. Fiat miſcōia
tua dñe ſuꝑ nos: quēadmodū ſperaui/
mus in te. Pſalmus dauid cū mu/
tauit vultū ſuū coram abimelech et di/
miſit eum et abijt. XXXIII

Enedicā dñm in oī tp̄e ſꝑ laus
b eius in ore meo In dño lauda
bitur aīa mea audiāt manſueti
⁊ letent. Magnificate dñm mecū ⁊ exal
temus nomē eiuſ in idipm. Exquiſiui
dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oībꝫ tribulati
onibꝫ meis eripuit me. Accedite ad euꝫ
⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̄e nō ꝯfundē
tur. Iſte pauꝑ clamauit ⁊ dñs exaudi/
uit eum: et de oībꝫ tribulatōibꝫ eius ſal
uauit eū. Immittet angelus dñi in cir
cūitu timentiū eū: ⁊ eripiet eos. Guſta
te ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dñs: btūs vir
qui ſperat in eo. Timete dñm oēs ſan/
cti eius: qm̄ nō eſt inopia timentibꝫ eū
Diuites eguerūt ⁊ eſurierūt: inquiren
tes aūt dñm nō minuent oī bono. Ve
nite filij audite me: timorē dñi docebo
vos Quis eſt homo q̄ vult vitā: diligit
dies videre bonos. Prohibe linguā tuā
a malo: ⁊ labia tua ne loquātur dolum.
Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inq̄re pacꝫ
et ꝑſequere eā. Oculi dñi ſuꝑ iuſtos: et
aures eius in p̄ces eoꝝ. Vultus autꝫ
dñi ſuꝑ facientes mala: vt ꝑdat de terra
memoriā eoꝝ. Clamauerūt iuſti ⁊ dñs
exaudiuit eos: et ex oībꝫ tribulatōibꝫ
eoꝝ liberauit eoſ. Iuxta eſt dñs his qui
tribulato ſunt corde: ⁊ hūiles ſpū ſalua
bit. Multe tribulatōes iuſtoꝝ ⁊ de oībꝫ
his liberabit eos dñſ. Cuſtodit dñs oīa
oſſa eoꝝ: vnū ex his nō conteret. Mors
pc̄cōꝝ peſſima: ⁊ qui oderūt iuſtū delin/
quēt. Redimet dñs aīas ſeruoꝝ ſuoꝝ:
et nō delinquēt oēs qui ſperāt in eo.
In finē p̄s ipſi dauid. XXXIIII

Udica dñe nocētes me: expu⸗
i gna impugnātes me. Apprehē
de arma ⁊ ſcutū: ⁊ exurge in ad
iutoriū mihi. Effunde frameā ⁊ cōclu⸗
de aduerſus eos q̄ pſequunt̄ me dic aīe
mee: ſalus tua ego ſum. Cōfundant̄ et
reuereant̄: q̄rentes aīaʒ meā. Auertant̄
retrorſum ⁊ ꝯfundātur: cogitātes mi⸗
hi mala. Fiāt tanq̄ puluis ante faciem
venti: ⁊ angelus dñi coartās eoſ. Fiant
vie illoꝝ tenebre ⁊ lubricum: ⁊ angelus
dñi pſequēs eos. Qm̄ gratis abſconde
rūt mihi interitū laquei ſui: ſupuacue
exprobrauerūt aīaʒ meā. Ueniat illi la⸗
queus quē ignorat: et captio quā abſcō
dit apprehendat eū: et in laqueuʒ cadat
in idipm̄. Aīa aūt mea exultabit in dño
et delectabit̄ ſup ſalutari ſuo. Oīa oſſa
mea dicēt: dñe quis ſilis tibi? Eripiēs
inopem de manu fortioꝝ eius: egenum
et paupem a diripiētib; eū. Surgen⸗
tes teſtes iniqui: que ignorabā interro
gabāt me. Retribuebāt mihi mala ꝓ bo
niſ: ſterilitatē aīe mee Ego aūt cū mihi
moleſti eſſent: induebar cilicio. Humi
liabā in ieiunio aīam meā. ⁊ oratio mea
in ſinu meo ꝯuertet̄. Quaſi ꝓximū et
quaſi frēm nr̄m ſic ꝯplacebā: quaſi lu⸗
gens ⁊ ꝯtriſtatus ſic hūiliabar. Et ad⸗
uerſum me letati ſunt ⁊ ꝯuenerūt: con
gregata ſunt ſup me flagella ⁊ ignoraui
Diſſipati ſunt nec ꝯpuncti: tentauerūt
me ſubſannauerūt me ſubſannatōne:
frenduerūt ſup me dentib; ſuis. Dñe
qn̄ reſpicies: reſtitue aīam meā a mali⸗
gnitate eoꝝ a leonib; vnicā meā. Cōfi⸗
tebor tibi in eccleſia magna: in ꝑlo gra
ui laudabo te. Nō ſupgaudeāt mihi qui
aduerſant̄ mihi inique: qui oderūt me
gratis ⁊ annuūt oculiſ. Qm̄ mihi q̄dē
pacifice loquebant̄: et in iracūdia terre
loquētes dolos cogitabāt. Et dilataue⸗
runt ſup me os ſuū: dixerūt euge euge
viderūt oculi nr̄i. Uidiſti dñe ne ſileas
dñe ne diſcedas a me. Exurge ⁊ intēde
iudicio meo deus me⁹: et dñs meus in
cauſaʒ meā. Judica me ſm̄ iuſticiā tuā
dñe deus meus: ⁊ nō ſupgaudeāt mihi

Nō dicāt in cordib; ſuis euge euge aīe
nr̄e: nec dicāt deuorabimus eū. Erube⸗
ſcāt ⁊ reuereātur ſil: qui gratulātur ma
lis meis. Induātur ꝯfuſione ⁊ reuerē⸗
tia: qui maligna loquūtur ſup me. Ex⸗
ultēt ⁊ letētur qui volūt iuſticiā meā: et
dicant ſemp magnificetur dñs qui vo⸗
lūt pacē ſerui eius. Et lingua mea me⸗
ditabit̄ iuſticiā tuā: tota die laudē tuā.

In finē ſeruo dñi dauid XXXV

Dixit iniuſt⁹ vt delinq̄t i ſemet⸗
d ipſo: nō eſt timor dei āñ oc'los
ei⁹. Qm̄ doloſe egit in cōſpectu
eius: vt inueniat̄ iniquitas ei⁹ ad odiū
Uerba oris eius iniquitas ⁊ dolus: no⸗
luit intelligere vt bñ ageret. Iniquita
tē meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit oī
vie nō bone: maliciā aūt ñ odiuit. Dñe
in celo mīa tua ⁊ veritas tua vſq; ad nu
bes. Juſticia tua ſicut montes dei: iudi
cia tua abyſſus multa Hoīes ⁊ iumēta
ſaluabis dñe: queadmodū multiplica⸗
ſti mīaʒ tuā deus. Filij aūt hoīm: in te⸗
gmine alaꝝ tuaꝝ ſperabūt. Inebriabū⸗
tur ab vbertate dom⁹ tue: ⁊ torrēte volu
ptatis tue potabis eos. Qm̄ apō te eſt
fons vite. ⁊ in lumine tuo videbim⁹ lu
mē. Pretēde mīaʒ tuā ſitiētib; te: ⁊ iu⸗
ſticiā tuā his q̄ recto ſunt corde. Nō ve⸗
niat mihi pes ſupbie: ⁊ manus pctōris
nō moueat me. Ibi ceciderūt q̄ opant̄
iniquitateʒ: expulſi ſunt nec potuerunt
ſtare.

Pſalm⁹ ipſi dauid. XXXVI

Oli emulari in malignantib;:
n neq; zelaueris facietes iniqui⸗
tatē. Qm̄ tanq̄ fenū velociter
areſcent: ⁊ quemadmodū olera herbaꝝ
cito decidēt. Spera in dño ⁊ fac bonita
tē: ⁊ inhabita terram ⁊ paſceris in diui⸗
tijs eius. Delectare in dño: ⁊ dabit tibi
petitōes cordis tui. Reuela dño viā tu
am ⁊ ſpera in eo: ⁊ ipſe faciet. Et educēt
quaſi lumē iuſticiā tuā ⁊ iudiciū tuum
tanq̄ meridiē ſubdit⁹ eſto dño ⁊ ora eū
Noli emulari in eo q̄ pſperat̄ in via ſua
in hoīe faciēte iniuſticiaſ. Deſine ab ira
et derelinq̄ furorē: noli emulari vt mali
gnerſ. Qm̄ q̄ malignant̄ extermiabunt̄

ſuſtinētes aūt dñm ipi hereditabūt ter
rā. Et adhuc puſillū ⁊ nō erit peccator:
⁊ qres locū ei⁹ ⁊ nō inuenies. Māſueti
aūt hereditabūt terrā: ⁊ delectabunt in
multitudīe pacis. Obſeruabit peccator
iuſtū: ⁊ ſtridebit ſup eum dentibꝫ ſuis.
Dñs autē irridebit eum: qm̄ ꝓſpicit q
ueniet dies eius. Gladiū euaginauerūt
peccatores: intenderūt arcum ſuū. Ut
decipiāt paupem ⁊ inopē: vt trucident
rectos corde. Gladius eoꝝ intrat in cor
da ipſoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ ꝯfringat. Melius
eſt modicū iuſto: ſup diuitias peccatoꝝ
multas. Qm̄ brachia peccatoꝝ ꝯteren
tur: ꝯfirmat aūt iuſtos dñs. Nouit do
minus dies immaculatoꝝ: et hereditas
eoꝝ ineternū erit. Nō ꝯfundent in tpe
malo: et in diebꝫ famis ſaturabūtur q2
pctōres ꝑibūt. Inimici vo dñi mox vt
honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficiētes
queadmodū fumus deficiēt. Mutuabi
tur pctōr ⁊ nō ſoluet: iuſtus aūt miſere
tur ⁊ tribuet. Quia bñdicētes ei heredi
tabūt terrā: maledicētes aūt ei diſperi
būt. Apud dñm greſſus hoīs dirigēt: ⁊
viā ei⁹ volet. Cū ceciderit nō collidet:
q2 dñs ſupponit manū ſuā. Iunior fui
etenī ſenui: ⁊ nō vidi iuſtū derelictum
nec ſemē ei⁹ querēs panē. Tota die mi
ſeretur ⁊ cōmodat: ſemē illius in bñdi
ctione erit. Declina a malo ⁊ fac bonū:
⁊ inhabita in ſeculū ſeculi. Quia dñs
amat iudiciū: ⁊ nō derelinquet ſcōs ſu
os ineternū ꝯſeruabunt. Iniuſti puni
ent: ⁊ ſemē impioꝝ ꝑibit. Iuſti aūt he
reditabūt terrā: ⁊ inhabitabūt in ſclm
ſcli ſup eā. Os iuſti meditabit ſapiam:
⁊ lingua ei⁹ loqtur iudiciū. Lex dei eius
in corde ipſius: et nō ſupplantabuntur
greſſus eius. Cōſiderat peccator iuſtū
et querit mortificare eū. Dñs aūt non
derelinquet eū in manibꝫ eius: nec da
mnabit eū cum iudicabit illi. Expecta
dñm et cuſtodi viā eius: et exaltabit te
vt hereditate capias terrā: cum ꝑierint
pctōres videbis. Uidi impiū ſuperexalta
tum: et eleuatū ſicut cedros libani. Et
tranſiui: et ecce nō erat. et queſiui eum
et non eſt inuentus locus eius. Cuſto
di innocentiā ⁊ vide equitatē: quoniā
ſunt reliquie homini pacifico. Iniuſti
aūt diſꝑibūt: ſimul reliquie impioꝝ in
teribūt. Salus aūt iuſtoꝝ a dño: ⁊ ꝓte
ctor eoꝝ in tpe tribulatōis. Et adiuua
bit eos dñs ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos
a peccatoribꝫ: ⁊ ſaluabit eos q2 ſperaue
runt in eo.

Pſalmus dauid in reme
moratōne ſabbati. XXXVII

D omine ne in furore tuo argu
as me: neqꝫ in ira tua corripias
me. Quoniā ſagitte tue infixe
ſunt mihi: ⁊ ꝯfirmaſti ſup me manū tu
am. Nō eſt ſanitas in carne mea a facie
ire tue: nō eſt pax oſſibꝫ meis a facie pec
catoꝝ meoꝝ. Qm̄ iniqtates mee ſuper
greſſe ſunt caput meū: ⁊ ſicut onus gra
ue grauate ſunt ſup me. Putruerūt ⁊
corrupte ſunt cicatrices mee: a facie in
ſipiētie mee. Miſer factus ſum ⁊ curua
tus ſum vſqꝫ in finē: tota die ꝯtriſtatus
ingrediebar. Qm̄ lūbi mei impleti ſūt
illuſionibus: ⁊ non eſt ſanitas in carne
mea. Afflictus ſum ⁊ hūiliatus ſum ni
mis: rugiebā a gemitu cordis mei. Dñe
an̄ te oīne deſideriū meū: ⁊ gemit⁹ me
us a te nō eſt abſcōditus. Cor meū cō
turbatū eſt: dereliquit me virt⁹ mea: et
lumē oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipm nō eſt mecū.
Amici mei ⁊ ꝓximi mei: aduerſum me
appropinquerūt ⁊ ſteterūt. Et q̄ iuxta
me erant delonge ſteterūt ⁊ vim facie
bāt qui qrebāt aīaꝫ meā. Et q̄ inquire
bāt mala mihi locuti ſunt vanitates et
dolos tota die meditabātur. Ego autē
tanqꝫ ſurdus nō audiebā: ⁊ ſicut mut⁹
non aperiens os ſuū. Et factus ſum ſi
cut homo nō audiens: ⁊ non habens in
ore ſuo redargutōnes. Quoniam in te
domine ſperaui: tu exaudies me domi
ne deus meus. Quia dixi ne quādo ſu
pergaudeāt mihi inimici mei: et dū cō
mouentur pedes mei ſup me magna lo
cuti ſunt. Qm̄ ego in flagella paratus
ſum: ⁊ dolor meus in cōſpectu meo ſem
per. Qm̄ iniquitatem meam annuncia
bo: et cogitabo ꝓ peccato meo. Inimici

aũt mei viuũt ⁊ ꝯfirmati ſunt ſuꝑ me:
⁊ multiplicati ſunt qui oderũt me iniq̃
Qui retribuũt mala ꝓ bonis detrahe-
bãt mihi: qm̃ ſequebar bonitatẽ. Nõ de
relinq̃s me dñe deus meus ne diſceſſe
ris a me. Intẽde in adiutoriũ meũ do-
mine deus ſalutis mee: In finẽ ꝓ
ydithum canticũ dauid. XXXVIII
Ixi cuſtodiam vias meas:
d vt nõ delinquam in lingua
mea. Poſui ori meo cuſtodi
am: cũ ꝯſiſteret peccator ad-
uerſum me. Obmutui et humiliatus
ſum ⁊ ſilui a bonis: ⁊ dolor meus reno-
uatus eſt. Concaluit cor meũ intra me:
⁊ in meditatõne mea exardeſcet ignis.
Locutus ſum in lingua mea: notuꝫ fac
mihi dñe finẽ meũ. Et numerũ dieruꝫ
meoꝝ quis eſt. vt ſciã quid deſit mihi.
Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos
⁊ ſubſtãtia mea tanq̃ꝫ nihilũ añ te. Ve-
runtñ vniuerſa vanitas: oĩs hõ viuẽs.
Veruntñ in imagine ptranſit hõ: ſꝫ et
fruſtra ꝯturbat᷑. Theſauriçat et ignorat
cui ꝯgregabit ea. Et nũc q̃ eſt expecta-
tio mea: nõne dñs? ⁊ ſuba mea apd̃ te
eſt. Ab oĩbꝫ iniquitatibus meis erue
me: obprobriũ inſipiẽti dediſti me. Ob
mutui ⁊ nõ aperui os meũ: qm̃ tu feci-
ſti: amoue a me plagas tuas. A fortitu-
dine manus tue ego defeci in increpati
onibꝫ: ꝓpter iniquitatẽ corripuiſti hoieꝫ.
Et tabeſcere feciſti ſicut araneã aĩaꝫ eiꝰ:
veruntñ vane ꝯturbat᷑ oĩs hõ. Exaudi
orationẽ meã dñe ⁊ deprecatõꝫ meã au
ribꝫ ꝑcipe lachrymas meas. Ne ſileas
qm̃ aduena ego ſum apud te: ⁊ ꝑegrinꝰ
ſicut oẽs pr̃es mei. Remitte mihi vt
refrigerer priuſq̃ꝫ abeã: ⁊ ãplius nõ ero.
In finẽ pſalmus dauid. XXXIX
Xpectans expectaui dñm: ⁊ intẽ-
e dit mihi Et exaudiuit ꝑces me
as: ⁊ eduxit me de lacu miſerie
⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrã pe
des meos: et direxit greſſus meos. Et
immiſit in os meũ canticũ nouum: car
men deo nr̃o. Videbunt multi ⁊ time-
bũt ⁊ ſperabũt in dño. Btũs vir cuius
eſt nomen dñi ſpes eius ⁊ nõ reſpexit in
vanitates ⁊ inſanias falſas. Multa fe-
ciſti tu dñe deus meus mirabilia tua et
cogitatõibus tuis nõ eſt qui ſimilis ſit
tibi. Annunciaui ⁊ locutus ſum: multi
plicati ſunt ſuꝑ numerũ. Sacrificiũ et
oblationem noluiſti: aures aũt ꝑfeciſti
mihi. Holocauſtũ ⁊ ꝓ peccato nõ poſtu-
laſti: tũc dixi ecce venio. In capite libri
ſcriptũ eſt de me vt facere volũtatẽ tuã
deus meus volui ⁊ legẽ tuam in medio
cordis mei Annũciaui iuſticiã tuã in ec
cleſia magna: ecce labia mea nõ ꝓhibe-
bo dñe tu ſciſti. Juſticiã tuã nõ abſcon
di in corde meo: veritatẽ tuã et ſalutare
tuũ dixi. Non abſcondi miſericordiam
tuã ⁊ veritatẽ tuã: a cõcilio multo. Tu
aũt dñe ne longe facias miſeratõẽs tu-
as a me: miſericordia ⁊ veritas tua ſem
per ſuſceperũt me. Qm̃ circundederũt
me mala quoꝝ nõ eſt numerus: ꝯꝓxen
derũt me iniq̃tates mee: ⁊ nõ potui vt
viderẽ. Multiplicate ſunt ſuꝑ capillos
capitis mei: ⁊ cor meum dereliquit me
Complaceat tibi dñe vt eruas me: dñe
ad adiuuandũ me reſpice. Cõfundant᷑
⁊ reuereant᷑ ſimul: qui querũt aĩaꝫ meã
vt auferãt eã. Auertant᷑ retrorſum ⁊ re-
uereant᷑: qui volũt mihi mala. Ferãt cõ
feſtim ꝯfuſionẽ ſuam: qui dicunt mihi
euge euge. Exultẽt ⁊ letent᷑ ſuꝑ te oẽs
querẽtes te: ⁊ dicant ſemꝑ magnificet᷑
dñs qui diligũt ſalutare tuũ. Ego autẽ
mendicus ſum et pauꝑ: dñs ſollicitus
eſt mei. Adiutor meus ⁊ ꝓtector meus
tu es: deus meus ne tardaueris In
finem pſalmus dauid. XL
Eatus qui intelligit ſuper ege-
b num ⁊ pauꝑem: in die mala li-
berabit eũ dñs. Dñs cõſeruet
eũ ⁊ viuificet eũ: ⁊ beatũ faciet eũ in ter
ra: ⁊ nõ tradat eũ in aĩaꝫ inimicoꝝ eius
Dñs opem ferat illi ſuꝑ lectuꝫ doloris
eius: vniuerſum ſtratũ eius verſaſti in
infirmitate eius. Ego dixi dñe miſere-
re mei: ſana aĩam meam qꝛ peccaui tibi
Inimici mei dixerũt mala mihi: qñ mo-
riet᷑ ⁊ ꝑibit nomẽ eiꝰ? Et ſi ingrediebat᷑

vt videret vana loquebat̄ cor eius: con
gregauit iniquitatē ſibi. Egrediebatur
foras: ⁊ loq̄bat̄ in idipm̄. Aduerſuȝ me
ſuſurrabant oēs inimici mei: aduerſum
me cogitabāt mala mihi. Uerbum ini
quū ꝯſtituerūt aduerſuȝ me: nunquid
q̄ dormit nō adijciat vt reſurgat. Etenī
homo pacis mee in quo ſperaui: qui ede
bat panes meos magnificauit ſup me
ſupplantationē. Tu autē dn̄e miſerere
mei: ⁊ reſuſcita me ⁊ retribuaȝ eis. In
hoc cognoui qm̄ voluiſti me: qm̄ nō gau
debit inimicus meus ſup me. Me aūt
ꝓpter innocentiā ſuſcepiſti: ⁊ confirma
ſti me in conſpectu tuo ineternū. Bn̄di
ctus dn̄s deus iſrael a ſeculo in ſeculū:
fiat fiat. In finem intellectus filijs
chore. pſalmus dauid. XLI
Uemadmodū deſiderat ceru⁹
q ad fontes aquaꝝ: ita deſiderat
aīa mea ad te deus. Sitiuit aīa
mea ad deū fontē viuū: qn̄ veniā ⁊ appa
rebo an̄ faciē dei. Fuerūt mihi lachryme
mee panes die ac nocte: dū dicit̄ mihi
quotidie vbi eſt deus tuus. Hec recor
datus ſum ⁊ effudi in me aīam meā: q
niā tranſibo in locū tabernaculi admi
rabilis vſq3 ad domū dei. In voce exul
tationis ⁊ ꝯfeſſionis: ſonus epulantis.
Quare triſtis es aīa mea: et quare con
turbas me. Spera in deo qm̄ adhuc cō
fitebor illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ deus me
us. Ad meipm̄ aīa mea cōturbata eſt: p
pterea memor ero tui de terra iordanis
⁊ hermonym a mōte modico. Abyſſus
abyſſuȝ inuocat: in voce cataractaꝝ tua
rū. Oīa excelſa tua ⁊ fluct⁹ tui: ſup me
tranſierūt. In die mandauit dn̄s miſe
ricordiam ſuā: et nocte canticum eius.
Apud me oratio deo vite mee: dicā deo
ſuſceptor meus es. Quare oblitus es
mei: ⁊ q̄re ꝯtriſtatus incedo dū affligit
me inimicus. Dū ꝯfringūtur oſſa mea:
exprobrauerūt mihi qui tribulāt me ini
mici mei. Dum dicūt mihi p ſingulos
dies vbi eſt deus tuus: quare triſtis es
aīa mea ⁊ q̄re cōturbas me. Spera in
deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: ſalutare vul
tus mei ⁊ de⁹ me⁹. In finē pſ dauid
Iudica me deus et XLII
i diſcerne cauſaȝ meā de gēte nō
ſancta: ab hoīe iniquo ⁊ doloſo
erue me. Quia tu es de⁹ fortitudo mea
quare me repuliſti ⁊ quare triſtis ince
do dū affligit me inimicus? Emitte lu
cem tuā ⁊ veritatē tuā: ipſa me dedu
xerunt et adduxerūt in montē ſanctū tu
um ⁊ in tabernacula tua. Et introibo ad
altare dei ad deū qui letificat iuuentutē
meā. Cōfitebor tibi in cithara de⁹ deus
meus: q̄re triſtis es aīa mea? ⁊ quare cō
turbas me. Spera in deo qm̄ adhuc cō
fitebor illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ deus me
us. In finē ꝓ filijs chore intellectus
pſalmus dauid: XLIII
Eus auribꝫ noſtris audiuimus
d pres noſtri annunciauerūt no
bis. Opus qđ opatus es in di
ebus eoꝝ: ⁊ in diebꝫ antiquis. Manus
tua gētes diſpdidit ⁊ plantaſti eos: af
fliriſti populos et expuliſti eos. Nec enī
in gladio ſuo poſſiderūt terrā: et brachiū
eoꝝ nō ſaluauit eos. Sed dextera tua
et brachiū tuum ⁊ illuminatio vultus
tui: qm̄ complacuiſti in eis. Tu es ipſe
rex meus ⁊ deus meus: qui mandas ſa
lutes iacob. In te inimicos noſtros vē
tilabimus cornu: et in noīe tuo ſperne
mus inſurgentes in nobis. Non enī in
arcu meo ſperabo: ⁊ gladius me⁹ nō ſal
uabit me. Saluaſti enī nos de affligen
tibus nos: et odientes nos confudiſti.
In deo laudabimur tota die: et in noīe
tuo ꝯfitebimur in ſeculum. Nūc aūt re
puliſti ⁊ ꝯfudiſti nos: ⁊ nō egredieris in
virtutibꝫ nr̄is. Auertiſti nos retrorſum
poſt inimicos nr̄os: ⁊ qui oderūt nos di
ripiebant ſibi. Dediſti nos tanq3 oues
eſcaꝝ: ⁊ in gentibꝫ diſperſiſti nos. Uen
didiſti populū tuū ſine precio: ⁊ nō fuit
multitudo in cōmutationibus eorum.
Poſuiſti nos obprobriū vicinis nr̄is:
ſubſannationeȝ ⁊ deriſum his qui ſunt
in circūitu nr̄o. Poſuiſti nos in ſimili
tudinē gētibꝫ: ꝯmotōȝ capitis in ꝑplis.
Tota die verecūdia mea ꝯtra me eſt: et

confuſio faciei mee cooperuit me. A vo-
ce exprobrātis ⁊ obloquētis a facie ini-
mici ⁊ pſequentis. Hec omnia venerūt
ſup nos nec obliti ſumꝰ te: ⁊ inique nō
egimus in teſtamēto tuo. Et nō receſ-
ſit retro coꝛ noſtrū: ⁊ declinaſti ſemitas
nr̄as a via tua. Qm̄ hūiliaſti nos in lo-
co afflictōnis: et cooperuit nos vmbra
mortis. Si obliti ſumus nomē dei nr̄i
⁊ ſi expādimus manus nr̄as ad deū ali-
enū. Nōne deus requiret iſta? ipſe enī
nouit abſcondita coꝛdis. Qm̄ ꝓpter te
moꝛtificamur tota die: eſtimati ſumꝰ ſi
cut oues occiſionis. Exurge q̄re obdoꝛ-
mis dn̄e? exurge ⁊ ne repellas in finem
Quare faciē tuā auertis: obliuiſceris
inopie nr̄e ⁊ tribulatōnis noſtre. Qm̄
hūiliata eſt in puluere aīa nr̄a: cōgluti-
natus eſt in terra venter nr̄. Exurge do
mine adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpter
nomen tuū. In finē ꝓ his qui ɔmu
tabūtur filijs choꝛe ad intellectū canti-
cum pꝛo dilecto. XLIIII
Ructauit coꝛ meū verbū bonū
e dico ego opa mea regi. Lingua
mea calamꝰ ſcribe velociter ſcri
bentis. Speciosus foꝛma p̄ filijs hoīm
diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea be
nedixit te deus ineternum. Accingere
gladio tuo: ſup femur tuū potentiſſime
Specie tua ⁊ pulcritudine tua: inten-
de ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Propter veri-
tatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā: ⁊ deducet
te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue
acute ppl'i ſub te cadent in coꝛda inimi
coꝝ regis. Sedes tua deus in ſeculū
ſeculi: virga directōis virga regni tui.
Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniquitatē: pꝛo
pterea vnxit te deus deus tuus oleo le-
ticie pꝛe ɔſoꝛtibꝫ tuis. Myrrha ⁊ gutta
⁊ caſia a veſtimētis tuis a domibꝫ ebur-
neis ex quibꝫ delectauerūt te filie regū
in honoꝛe tuo. Aſtitit regina a dextris
tuis in veſtitu deaurato: circūdata vari
etate. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tu
am: ⁊ obliuiſcere ppl'm tuū ⁊ domū pr̄iſ
tui. Et concupiſcet rex decoꝛē tuū: qm̄
ipſe eſt dn̄s deus tuus ⁊ adoꝛabūt eum

Et filie tyri in muneribꝫ: vultū tuū de
pcabūtur oēs diuites plebis. Oīs gl'a
eiꝰ filie regis ab intus: in fimbꝛijs aure
is circūamicta varietatibꝫ. Adducētur
regi ꝟgines poſt eā: ꝓxime eiꝰ afferētur
tibi. Afferent̄ in leticia ⁊ exultatōe: ad-
ducent̄ in templū reg̃. Pro pr̄ibꝫ tuis
nati ſunt tibi filij: cōſtitues eos pꝛinci-
pes ſup oēm terrā. Memoꝛes erūt no-
minis tui dn̄e: in oīni generatōne ⁊ ge-
neratōe. Propterea ppl'i ɔfitebūtur ti-
bi ineternū: et in ſeculū ſeculi. In fi
nem filijs choꝛe ꝓ arcanis. XLV
Eus nr̄ refugiū ⁊ virtus adiu-
d toꝛ in tribulatōibꝫ que inuene-
rūt nos nimis. Propterea nō
timebimus dū turbabit̄ terra: ⁊ tranſ-
ferent̄ mōtes in coꝛ maris. Sonuerūt
⁊ turbate ſunt aq̄ eoꝝ: turbati ſunt mō
tes in foꝛtitudine eius. Fluminis impe
tus letificat ciuitatē dei: ſcificauit taber
naculū ſuū altiſſimus. Deus in medio
eiꝰ nō ɔmouebit̄: adiuuabit eā deꝰ ma-
ne diluculo. Cōturbate ſunt gētes ⁊ in
clinata ſunt regna: dedit vocē ſuā mota
eſt terra. Dn̄s virtutū nobiſcum: ſuſce
ptoꝛ noſter deus iacob. Venite ⁊ vide-
te opa dn̄i q̄ poſuit ꝓdigia ſup terrā: au
ferens bella vſqꝫ ad finē terre. Arcū con
teret ⁊ cōfringet arma: ⁊ ſcuta cōburet
igni. Vacate ⁊ videte qm̄ ego ſum deuſ
exaltaboꝛ in gētibꝫ ⁊ exaltaboꝛ in terra.
Dn̄s virtutū nobiſcū: ſuſceptoꝛ nr̄ deꝰ
iacob. In finem ꝓ filijs choꝛe. pſal-
mus dauid. XLVI
Omnes gētes plaudite manibꝫ
o iubilate deo in voce exultatōis
Qm̄ dn̄s excelſus terribil': rex ma
gnꝰ ſup oēs terrā: Subiecit ppl'os nob
⁊ gētes ſub pedibꝫ nr̄is. Elegit nob here
ditatē ſuā: ſpeciē iacob quā dilexit. Aſcē
dit deꝰ ī iubilo: ⁊ dn̄s ī voce tube. Pſalli
te deo nr̄o pſallite: pſallite regi nr̄o pſal-
lite. Qm̄ rex oīs tre deus: pſallite ſapiē
ter Regnabit deus ſup gētes. deꝰ ſedet
ſup ſedē ſcā; ſuā. Principes ppl'oꝝ con-
gregati ſunt cū deo abꝛaam: qm̄ dij foꝛ-
tes terre vehementer eleuati ſunt.

Pſalmus cantici filijs chore ſecũda
ſabbati XLVII

m Agnus dñs ⁊ laudabilis nimis
in ciuitate dei nr̃i: in mõte ſan-
cto eius. Fundatur exultatõne
vniuerſe terre: mons ſion latera aqui-
lonis ciuitas regis magni. Deus in do-
mibꝫ eius cognoſcetur: cũ ſuſcipiet eã.
Qm̃ ecce reges terre ꝯgregati ſunt: cõ-
uenerũt in vnũ. Ipſi videntes ſic ãmi-
rati ſunt: conturbati ſunt, cõmoti ſunt
tremor apprehẽdit eos. Ibi dolores vt
parturiẽtis: in ſpiritu vehementi cõteres
naues tharſis Sicut audiuimus ſic vi-
dimus in ciuitate dñi virtutũ in ciuita-
te dei nr̃i: deus fundauit eam ineternũ
Suſcepimus deus miſericordiã tuã: in
medio tẽpli tui. Scd̃m nomẽ tuũ de-
us ſic ⁊ laus tua in fines terre: iuſticia
plena eſt dextera tua. Letet̃ mons ſion
⁊ exultẽt filie iude: ꝓpter iudicia tua do-
mine. Circũdate ſion ⁊ ꝯplectimini eã
narrate in turribꝫ eius. Ponite corda
vr̃a in virtute eiꝰ: ⁊ diſtribuite domos
eiꝰ vt enarretis in ꝓgenie altera. Qm̃
hic eſt deꝰ deꝰ nr̃ ineternũ ⁊ in ſcl̃m ſecu-
li. ipſe reget nos in ſecula. In finẽ ꝓ
filijs chore. pſalmꝰ dauid. XLVIII

a Udite hec oẽs gẽtes: auribꝫ ꝑci-
pite oẽs q̃ hitatis orbẽ. Quiqꝫ
terrigene et filij hoim ſimul in
vnũ diues ⁊ pauꝑ. Os meũ loq̃tur ſa-
pientiã: ⁊ meditatio cordis mei prudẽ-
tiam. Inclinabo in ꝑabolã aurẽ meam:
aꝑiam in pſalterio ꝓpoſitionez meam.
Cur timebo in die mala: iniq̃tas calca-
nei mei circũdabit me. Qui ꝯfidũt in
virtute ſua: ⁊ in multitudine diuitiaꝝ
ſuaꝝ gloriãtur. Frater nõ redimit redi-
met homo: nõ dabit deo placatõez ſuã.
Et preciũ redemptõis aĩe ſue: et labora-
bit ineternũ ⁊ viuet adhuc in finẽ. Nõ
videbit interitũ cum viderit ſapiẽtes
moriẽtes: ſimul inſipiẽs ⁊ ſtultus peri-
bũt Et relinquẽt alienis diuitias ſuas
⁊ ſepulcra eoꝝ domus illoꝝ in eternuz.
Tabernacl'a eoꝝ in ꝓgenie ⁊ ꝓgenie vo-
cauerunt noĩa ſua in terris ſuis. Et ho-
mo cum in honore eſſet nõ intellexit: cõ-
paratus eſt iumẽtis inſipiẽtibꝫ: ⁊ ſimi-
lis factus eſt illis. Hec via illoꝝ ſcanda-
lum ipſis: ⁊ poſtea in ore ſuo complace-
bũt. Sicut oues in inferno poſiti ſunt
mors depaſcet eos. Et dñabunt̃ eoꝝ iu-
ſti in matutino: ⁊ auxiliũ eoꝝ veteraſcet
in inferno a gloria eoꝝ Uerũtñ deꝰ re-
dimet aĩam meã de manu inferi: cũ ac-
ceperit me. Ne timueris cũ diues factus
fuerit hõ: et cũ multiplicata fuerit glo-
ria domus eiꝰ. Qm̃ cũ interierit nõ ſu-
met oĩa: neqꝫ deſcẽdet cũ eo gloria eius
Quia aĩa eiꝰ in vita ipſius bñdicetur:
ꝯfitebit̃ tibi cũ bñfeceris ei. Introibit
vſqꝫ in ꝓgenies patrũ ſuoꝝ: vſqꝫ ineter-
nũ non videbit lumẽ. Homo cũ in ho-
nore eſſz nõ intellexit: ꝯpatus eſt iumẽ-
tis inſipiẽtibꝫ: ⁊ ſimilis factus eſt illis.
Pſalmus aſaph. XLIX

d Eus deoꝝ dñs locutus eſt: ⁊ vo-
cauit terrã A ſolis ortu vſqꝫ ad
occaſum: ex ſion ſpecies decoris
eiꝰ. Deꝰ manifeſte veniet: deus nr̃ ⁊ nõ
ſilebit. Ignis in ꝯſpectu eiꝰ exardeſcet
et in circuitu eiꝰ tempeſtas valida. Ad-
uocauit celũ deſurſum: ⁊ terrã diſcerne-
re pplm̃ ſuũ. Cõgregate illi ſctõs eius:
qui ordinãt teſtamentũ eius ſuꝑ ſacrifi-
cia. Et annũciabũt celi iuſticiã eiꝰ: qm̃
deus iudex eſt. Audi ppl's meus ⁊ loq̃r:
iſrael ⁊ teſtificabor tibi: deus deus tuus
ego ſum. Nõ in ſacrificijs tuis arguaz
te: holocauſta aũt tua in conſpectu meo
ſunt ſemꝑ. Nõ accipiã de domo tua vi-
tulos: neqꝫ de gregibꝫ tuis hircos. Qm̃
mee ſunt oẽs fere ſiluaꝝ: iumẽta in mõ-
tibus ⁊ boues. Cognoui oĩa volatilia ce-
li: et pulcritudo agri mecũ eſt. Si eſu-
riero nõ dicã tibi: meꝰ eſt eñi orbis ter-
re ⁊ plenitudo eius. Nunquid mandu-
cabo carnes thauroꝝ: aut ſanguinẽ hir-
corum potabo. Immola deo ſacrificiuz
laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua. Et in-
uoca me in die tribulatõis: eruã te ⁊ ho-
norificabis me. Peccatori aũt dixit de-
us: quare tu enarras iuſticias meas: et
aſſumis teſtamentũ meũ ꝑ os tuum:

Tu vero odiſti diſciplinā:⁊ ꝓieciſti ſmo
nes meos retroꝛſum. Si videbas furē
currebas cū eo: et cū adulteris poꝛtōē3
tuā ponebas. Os tuū abūdauit mali
cia:⁊ lingua tua ꝯcinnabat dolos. Se/
dens aduerſus frēm tuū loq̄baris:⁊ ad
uerſum filiū mřis tue ponebas ſcanda
lū hec feciſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti iniq̄ ꝙ
ero tui ſilis:arguā te ⁊ ſtatuā ꝯtra faciē
tuā. Intelligite hec q̄ obliuiſcimini deū
neqn̄ rapiat ⁊ nō ſit q̄ eripiat: Sacrifi/
ciū laudis honoꝛificabit me: et illic iter
q̄ oſtendā illi ſalutare dei. Pſalmus
in finē dauid qn̄ venit ad eū nathan ꝓ/
pheta qn̄ intrauit ad berſabee. L

Iſerere mei deus: ſm magnā3
m miſericoꝛdiā tuā. Et ſm multi
tudinē miſerationū tuaꝝ: dele
iniquitatē meā. Amplꝰ laua me ab ini
quitate mea:⁊ a peccato meo mūda me
Qm̄ iniquitate3 meā ego cognoſco: et
pccm̄ meū cōtra me eſt ſemp. Tibi ſoli
peccaui ⁊ malū coꝛā te feci: vt iuſtificeriſ
in ſermonibꝫ tuis ⁊ vincas cū iudicariſ
Ecce enī in iniquitatibꝫ ꝯceptus ſum:
et in peccatis ꝯcepit me mr̄ mea. Ecce
enī veritatē dilexiſti:incerta ⁊ occulta ſa
piētie tue manifeſtaſti mihi. Aſperges
me dn̄e hyſopo ⁊ mūdaboꝛ: lauabis me
⁊ ſup niuē dealbaboꝛ. Auditui meo da/
bis gaudiū ⁊ leticiam: ⁊ exultabūt oſſa
hūiliata. Auerte faciē tuā a pccis meis
et oēs iniquitates meas dele. Coꝛ mū/
dum crea in me deus ⁊ ſpm̄ rectū inno
ua in viſceribꝫ meiſ. Ne ꝓiicias me a fa
cie tua: et ſpm̄ ſanctū tuū ne auferas a
me. Redde mihi leticiā ſalutaris tui:et
ſpū pꝛincipali ꝯfirma me. Docebo ini/
q̄s vias tuas:et impij ad te ꝯuertētur.
Libera me de ſanguinibꝫ deus deus ſa/
luti mee:⁊ exultabit lingua mea iuſtici
am tuā. Dn̄e labia mea apies:⁊ os me/
um annūciabit laudē tuā. Qm̄ ſi volu/
iſſes ſacrificiū dediſſem: vtiq3 holocau/
ſtis nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpi
ritus ꝯtribulatus:coꝛ ꝯtritū ⁊ humilia
tū deus nō deſpicies. Benigne fac dn̄e
in bona volūtate tua ſyon: vt edificenť
muri hieruſalem. Tunc acceptabis ſa/
crificiū iuſticie oblatōnes ⁊ holocauſta:
tūc imponēt ſup altare tuū vitulos.

In finē intellectus dauid cū venit
ad eū doech idumeus ⁊ nunciauit ſauli
venit dauid in domū abimelech. LI

Uid gloꝛiaris in malicia: q̄ po/
q tēs es in iniq̄tate? Tota die in/
iuſticiā cogitauit lingua tua: ſi
cut nouacula acuta feciſti dolū. Dilexi/
ſti maliciā ſup benignitatē: iniquitate3
magis ꝙ̄ loqui equitate3. Dilexiſti oīa
verba ꝑcipitatōis:lingua doloſa. Pro/
pterea deus deſtruet te in finē: euellet
te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: et
radicē tuā de terra viuentiū. Uidebūt
iuſti ⁊ timebūt:et ſup eū ridebūt et di/
cent:ecce homo qui nō poſuit deū adiu/
toꝛē ſuū. Sed ſperauit in multitudine
diuitiaꝝ ſuaꝝ:⁊ ꝓualuit in vanitate ſua
Ego aūt ſicut oliua fructifera in domo
dei:ſperaui in miſcďia dei ineternū ⁊ in
ſeculū ſeculi. Confiteboꝛ tibi in ſeculū
qꝛ feciſti:et expectabo nomē tuū qm̄ bo
num in ꝯſpectu ſanctoꝝ tuoꝝ. In fi/
nem intellectus dauid ꝓ amalech.

Irit inſipiēs in coꝛ/ LII
d de ſuo non eſt deus. Coꝛru/
pti ſunt et abominabiles fa
cti ſunt in iniq̄tatibꝫ: nō eſt
qui faciat bonū. Deus de celo pſpexit
ſup filios hoīm: vt videat ſi eſt intelli/
gens aut requirēs deū. Oēs declinaue
rūt ſimul inutiles facti ſunt nō eſt qui
faciat bonū nō eſt vſq3 ad vnū. Nonne
ſciunt oēs qui opantur iniquitatē: qui
deuoꝛāt plebē meā vt cibū panis. Deū
non inuocauerūt:illic trepidauerūt ti/
moꝛe vbi nō fuit timoꝛ. Qm̄ deus diſ/
ſipauit oſſa eoꝝ qui hoībꝫ placent:cōfu/
ſi ſunt qm̄ deus ſpꝛeuit eos. Quis da/
bit ex ſion ſalutare iſrael: cum cōuerte/
rit deus captiuitatē plebis ſue: exulta/
bit iacob ⁊ letabitur iſrael.

In finem in carminibus intellectus
dauid cum veniſſent ziphei et nunciaſ/
ſent ſauli. nōne dauid abſconditus eſt
apud nos. LIII

Eus in noĩe tuo ſaluũ me fac:
d ⁊ in virtute tua iudica me. De
us exaudi oratione᷑ meã: auri-
bus ꝑcipe v̾ba oris mei. Qm̃ alieni in-
ſurrexerũt aduerſum me: et fortes q̃ ſie
rũt animã meã: ⁊ nõ ꝓpoſuerũt deũ añ
ↄſpectũ ſuũ. Ecce eñi deus adiuuat me
⁊ dñs ſuſceptor eſt aĩe mee. Auerte ma
la inimicis meis: ⁊ in veritate tua diſper
de illos. Volũtarie ſacrificabo tibi ⁊ cõ-
fitebor nomini tuo dñe qm̃ bonum eſt.
Qm̃ ex om̃i tribulatõne eripuiſti me: ⁊
ſuꝑ inimicos meos deſpexit oculus me
us. In finem in carminibus intelle
ctus dauid. LIIII
xaudi deus orõez meã: ⁊ ne de-
e ſpexeris deprecatõz meã: inten-
de mihi ⁊ exaudi me. Cõtriſta-
tus ſum in exercitatõe mea: ⁊ cõturba-
tus ſum a voce inimici ⁊ a tribulatõne
peccatoris. Qm̃ declinauerũt in me ini
q̃tates: et in ira moleſti erãt mihi. Cor
meũ ↄturbatum eſt in me: et formido
mortis cecidit ſuper me. Timor ⁊ tre-
mor venerũt ſuꝑ me: et ↄtexerũt me te
nebre. Et dixi quis dabit mihi pennas
ſicut colũbe: et volabo ⁊ requieſcã. Ecce
elongaui fugiẽs: et manſi in ſolitudine
Expectabã eũ q̃ ſaluũ me fecit: a puſil-
lanimitate ſpũs ⁊ tẽpeſtate. Precipita
dñe diuide linguas eoꝝ: qm̃ vidi iniq̃ta
tẽ ⁊ ↄ̃dictione᷑ in ciuitate. Die ac nocte
circũdabit eã ſuꝑ muros eiꝰ iniquitas:
⁊ labor in medio eiꝰ ⁊ iniuſticia. Et non
defecit de plateis eiꝰ: vſura ⁊ doꝰ. Qm̃
ſi inimicus meus maledixiſſet mihi: ſu
ſtinuiſſem vtiq̃. Et ſi is qui oderat me
ſuꝑ me magna locutus fuiſſet: abſcon-
diſſem me forſitã ab eo Tu vero homo
vnanimis: dux meꝰ ⁊ notus meꝰ. Qui
ſil̾ mecũ dulces̾ capiebas cibos in domo
dei ambulauimus cũ cõſenſu. Veniat
mors ſuꝑ illos: ⁊ deſcendãt in infernuz
viuẽtes. Qm̃ nequicie in habitaculis
eoꝝ: in medio eoꝝ. Ego aũt ad deũ cla-
maui: et dñs ſaluauit me. Veſpere et
mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annũciabo:
et exaudiet vocẽ meã. Redimet in pace
aĩam meã ab his qui appropinquãt mi
hi: qm̃ inter multos erat mecũ. Exau-
diet deus ⁊ hũiliabit illos: qui eſt añ ſe-
cula. Nõ eñi eſt illis cõmutatio et nõ ti
muerũt deũ: extẽdit manũ ſuã in retri-
buendo. Contaminauerũt teſtamentũ
eius diuiſi ſunt ab ira vultus eius: ⁊ ap
propinquauit cor illiꝰ. Molliti ſunt ſer
mones eius ſuꝑ oleũ: ⁊ ipſi ſunt iacula.
Iacta ſuꝑ dñm curã tuã ⁊ ipſe te enu-
triet: et nõ dabit ineternũ fluctuatõez
iuſto. Tu vero deus: deduces eos in pu
teum interitus. Viri ſanguinũ ⁊ dolo-
ſi nõ dimidiabũt dies ſuos: ego autez
ſperabo in te dñe. In finẽ ꝓ populo
qui a ſanctis lõge factus eſt in tituli in-
ſcriptione ipſi dauid cũ tenerent eum
allophyli in geth. LV
Iſerere mei deus qm̃ cõculca-
m uit homo: tota die impugnãs
tribulauit me. Conculcauerũt
me inimici mei tota die: qm̃ multi bellã-
tes aduerſum me. Ab altitudine diei ti
mebo: ego vero in te ſperabo. In deo lau
dabo ſermones meos: in deo ſperaui nõ
timebo quid faciat mihi caro. Tota die
v̾ba mea execrabãt̾: aduerſum me oẽs
cogitatões eoꝝ in malũ Inhabitabũt
et abſcondẽt: ipſi calcaneũ meũ obſer-
uabũt. Sicut ſuſtinuerũt aĩam meã ꝓ
nihilo ſaluos facies illos: in ira ꝓplos cõ
fringes. Deus vitã meã annũciaui tibi
poſuiſti lachrimas meas in ↄſpectu tuo
Sicut et in ꝓmiſſione tua: tũc ↄuertẽ-
tur inimici mei retrorſum. In q̃cunq̃
die inuocauero te: ecce cognoui qm̃ de-
us meus es. In deo laudabo verbũ in
dño laudabo ſermonem: in deo ſperaui
nõ timebo quid faciat mihi hõ. In me
ſunt deus vota tua: q̃ reddã laudatões
tibi. Qm̃ eripuiſti aĩaz meã de morte:
et pedes meos de lapſu: vt placeã corã
deo in lumine viuentiũ. In finẽ ne
diſꝑdas dauid in tituli inſcriptõe cũ fu
geret a facie ſaul regis iſrl̾ in ſpeluncã:
Iſerere mei deus LVI
m miſerere mei: qm̃ in te cõfidit
aĩa mea. Et in vmbra alarum

tuaꝝ ſperabo donec tranſeat iniquitas.
Clamabo ad deū altiſſimū: deū qui bñ
fecit mihi. Miſit de celo ⁊ liberauit me:
dedit in obprobriū ꝯculcantes me. Mi
ſit deꝰ miſc̄diā ſuā ⁊ veritatē ſuā: ⁊ eri/
puit aīaȝ meā de medio catuloꝝ leonū
dormiui ꝯturbatus. Filij hoīm dentes
eoꝝ arma ⁊ ſagitte: ⁊ lingua eoꝝ gladius
acutus. Exaltare ſup celos deus: ⁊ in oī
terra gloria tua. Laqueū parauerūt pe/
dibꝫ meis: ⁊ incuruauerūt aīam meam
Foderūt ante faciē meā foueā: ⁊ incide
rūt in eā. Paratū cor meū deus para/
tum cor meū: cantabo ⁊ pſalmū dicā do
mino. Exurge gloria mea exurge pſalte
riū ⁊ cithara exurgā diluculo. Confite/
bor tibi in pplis dñe: ⁊ pſalmū dicā tibi
in gētibꝫ. Qm̄ magnificata eſt vſqȝ ad
celos miſc̄dia tua: et vſqȝ ad nubes veri
tas tua. Exaltare ſup celos deus et ſup
omem terram gloria tua. In finem
ne diſperdas dauid in tituli inſcriptōe.

LVII

I vere vtiqȝ iuſticiā loquimi/
s ni recte iudicate filij hoīm. Ete
nim in corde iniquitates opa/
mini in terra: iniuſticias manus vře cō
cinnāt. Alienati ſunt pc̄cores a vulua:
errauerūt ab vtero: locuti ſunt falſa. Fu/
ror illis ſm ſilitudinem ſerpentis: ſicut
aſpidis ſurde ⁊ obturantis aures ſuas.
Que nō exaudiet vocē incantantiū: et
venefici incantis ſapiēter. Deus conte
ret dentes eoꝝ in ore ipſoꝝ: molas leo/
num ꝯfringet dñs. Ad nihilū deueniēt
tanqȝ aqua decurrēs: intēdit arcū ſuuȝ
donec infirmētur. Sicut cera que fluit
auferētur: ſupcecidit ignis ⁊ non vide/
rūt ſolē. Priuſqȝ intelligerēt ſpine vře
rhamū: ſicut viuētes ſic in ira abſorbet
eos. Letabitur iuſtus cū viderit vindi/
ctaȝ: manus ſuas lauabit in ſanguine
pc̄coris. Et dicet hō ſi vtiqȝ eſt fructus
iuſto: vtiqȝ eſt deus iudicās eos in ter/
ra. In finem ne diſperdas dauid in
tituli inſcriptione. quando miſit ſaul et
cuſtodiuit domum eius vt interficerēt
eum.

LVIII

Ripe me de inimicis meis deus
e meus: ⁊ ab inſurgētibꝫ in me li
bera me. Eripe me de opantibꝫ
iniquitatem: et de viris ſanguinū ſalua
me. Quia ecce ceperūt aīam meam: ir/
ruerūt in me fortes. Neqȝ iniqtas mea
neqȝ peccatuȝ meū dñe. ſine iniquitate
cucurri ⁊ direxi. Exurge in occurſuȝ me
um ⁊ vide: et tu dñe deus virtutū deus
iſrael. Intēde ad viſitādas oēs gētes:
nō miſerearis oībꝫ qui opantur iniqui/
tatē. Couertētur ad veſpam ⁊ famē pa
tientur vt canes: ⁊ circūibūt ciuitatem
Ecce loquentur in ore ſuo ⁊ gladius in
labijs eoꝝ. qm̄ quis audiuit. Et tu dñe
deridebis eos ad nihilū deduces oēs gē
tes. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā: qꝛ
deus ſuſceptor meus es: deꝰ meus mīa
eiꝰ pueniet me. Deus oñdit mihi ſup
inimicos meos: ne occidas eos neqñ
obliuiſcātur ppli mei. Diſperge illos in
virtute tua ⁊ depone eos ꝓtector meus
dñe. Delictū oris eoꝝ ſermoneȝ labioꝝ
ipſoruȝ: et ꝯprehendātur in ſupbia ſua.
Et de execratōne ⁊ mendacio annuncia
būtur in ꝯſummatōe: in ira ꝯſummati
onis ⁊ nō erūt. Et ſciēt qꝛ deꝰ dñabitur
iacob: et finiū terre. Couertenť ad ve/
ſperam ⁊ famē patiētur vt canes: ⁊ cir/
cūibunt ciuitatē Ipſi diſpgētur ad mā
ducandū: ſi vero non fuerint ſaturati et
murmurabūt. Ego aūt cātabo fortitu/
dinem tuā: exaltabo mane mīam tuaȝ.
Quia factus es ſuſceptor meus ⁊ refu
gium meū in die tribulatōis mee. Ad/
iutor meus tibi pſallā: quia deus ſuſce/
ptor meus es: deus meus mīa mea.
In finē ꝓ his qui ꝯmutabunť in ti/
tuli inſcriptōe ipſi dauid in doctrinam
cum ſuccendit meſopotamiam ſyrie et
ſobal. et cōuertit ioab et percuſſit edom
in valle ſalinarum duodecim milia.

Eus repuliſti nos et LIX
d deſtruxiſti nos: iratus es ⁊ mi/
ſertus es nobiſ. Cōmouiſti ter
ram ⁊ ꝯturbaſti eā: ſana ꝯtritōes eius.
quia cōmota eſt. Oſtēdiſti populo tuo
dura: potaſti nos vino compunctionis

Dediſti metuentib⁹ te ſignificatōnem
vt fugiāt a facie arcuſ. Et liberētur dile
cti tui ſaluū fac dextera tua ⁊ exaudi me
Deus locutus eſt in ſancto ſuo: letabor
⁊ partibor ſichimā: et ꝯuallē tabernacu
loꝝ metibor. Meus eſt galaad ⁊ me⁹ eſt
manaſſes: ⁊ ephraim fortitudo capitis
mei. Juda rex me⁹: moab olla ſpei mee
Jn idumeā extendā calciamentū meū
mihi alienigene ſubditi ſunt. Quis de
ducet me in ciuitatē munitaꝫ: q̄s dedu-
cet me vſq̄ in idumeā? Nōne tu deus q̄
repuliſti nos: ⁊ non egredieris deus in
virtutib⁹ nr̄is. Da nobis auxilium de
tribulatōne ⁊ vana ſalus hoīs. Jn deo
faciemus virtutē: et ipſe ad nihiluꝫ de-
ducet tribulantes nos. Jn fineꝫ in
hymnis. pſalmus dauid: LX

e xaudi deus deprecationē meā:
intende orationi mee: A finib⁹
terre ad te clamaui dū anxiare-
tur cor meū: in petra exaltaſti me. De-
duxiſti me qꝛ factus es ſpes mea: turris
fortitudinis a facie inimici. Jnhabita-
bo in tabernaculo tuo in ſecula: ꝓtegar
in velamēto alaꝝ tuaꝝ. Qm̄ tu de⁹ me-
us exaudiſti orōem meā. dediſti heredi-
tatem timentib⁹ nomē tuū. Dies ſup
dies regis adijcies: annos eius vſq̄ in
diē generatōnis ⁊ generatōis. Perma-
net ineternū in ꝯſpectu dei: miſcdiaꝫ ⁊
veritatē eius q̄s requiret? Sic palmū
dicā noī tuo in ſeculū ſeculi: vt reddaꝫ
vota mea de die in diē. Jn finē pro
ydithum. pſalmus dauid. LXI

n Onne deo ſubiecta erit anima
mea: ab ipſo eni ſalutare meū.
Nā ⁊ ipſe deus me⁹ ⁊ ſalutaris
meus ſuſceptor meus: nō mouebor am
plius. Quouſq̄ irruitis in hoīem inter
ficitis vniuerſi vos: tanq̄ pieti inclina-
to ⁊ macerie depulſe. Veruntn̄ preciuꝫ
meū cogitauerūt repellere: cucurri in ſi
ti: ore ſuo bn̄dicebant ⁊ corde ſuo male
dicebāt. Veruntn̄ deo ſubiecta eſto aīa
mea: qm̄ ab ipſo patientia mea. Quia
ipſe deus meus ⁊ ſaluator meus: adiu-
tor me⁹ nō emigrabo. Jn deo ſalutare
meū ſſi ⁊ gloria mea: deus auxilij mei et
ſpes mea in deo eſt. Sperate in eo oīs
ꝯgregatio ꝓpl'i: effundite coraꝫ illo cor-
da vr̄a: deus adiutor noſter ineternum
Veruntn̄ vani filij hoīm: mēdaces filij
hoīm in ſtateris: vt decipiāt ipi de vani
tate in idipm Nolite ſperare in iniquita
te: et rapinas nolite ꝯcupiſcere: diuitie
ſi affluant nolite cor apponere. Semel
locut⁹ eſt deus duo hec audiui: qꝛ ptās
dei eſt ⁊ tibi dn̄e mīa qꝛ tu reddis vni-
cuiq̄ iuxta opa ſua. Pſalmus dauid
cum eſſet in deſerto iudee. LXII

d Eus deus meus: ad te de luce
vigilo. Sitiuit in te aīa mea q̄
multipliciť tibi caro mea. Jn
terra deſerta inuia ⁊ inaquoſa ſic in ſcō
apparui tibi: vt viderē virtutē tuā ⁊ glo
riam tuā. Qm̄ melior eſt mīa tua ſuper
vitas: labia mea laudabūt te. Sic bn̄-
dicā te in vita mea: et in noīe tuo leua-
bo manus meas. Sicut adipe ⁊ pingue
dine repleať aīa mea: ⁊ labijs exultatio-
nis laudabit os meuꝫ. Sic memor fui
ſup ſtratū meū: in matutinis medita-
bor in te: qꝛ fuiſti adiutor meus. Et in
velamento alaꝝ tuaꝝ exultabo: adheſit
aīa mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua.
Jpſi vero in vanū queſierūt aīaꝫ meā
introibūt in inferiora terre: tradētur in
manus gladij partes vulpiū erūt. Rex
vero letabiť in deo laudabūtur oēs qui
iurant in eo: qꝛ obſtructū eſt os loquen
tium iniqua. Jn finem pſ dauid.

e xaudi deus oratione LXIII
meam cū depcor: a timore ini-
mici eripe aīaꝫ meā. Protexiſti
me a conuētu malignantiū: a multitu-
dine opantiū iniquitatē. Quia exacue-
rūt vt gladiū linguas ſuas: intenderūt
arcū rē amarā: vt ſagittēt in occultis
immaculatū. Subito ſagittabūt eum
⁊ nō timebūt: firmauerūt ſibi ſermoneꝫ
nequā. Narrauerūt vt abſconderēt la-
queos: dixerunt q̄s videbit eos? Scru
tati ſunt iniquitates: defecerūt ſcrutan
tes ſcrutinio. Accedet homo ad cor altū
⁊ exaltabitur deus. Sagitte paruuloꝝ

facte ſunt plage eoꝝ: et infirmate ſunt
contra eos lingue eoꝝ. Cõturbati ſunt
oẽs qui videbant eos: ⁊ timuit oĩs ho-
mo. Annũciauerũt opa dei: ⁊ facta eius
intellexerunt. Letabitur iuſtus in dño
et ſperabit in eo: et laudabũtur oẽs re-
cti corde. In finẽ pſalmus dauid cã-
ticũ aggei hieremie ⁊ ezechielis de ver-
bo pegrinatõis ⁊ de pplo transmigratio
nis cum inciperent pficiſci. LXIIII

t E decet hymn⁹ deus in ſion: et
tibi reddetur votũ in hieruſalẽ
Exaudi orõnem meã: ad te oĩs
caro veniet. Verba iniquoꝝ pualuerũt
ſup nos: ⁊ impietatib⁹ nr̃is tu ꝓpitiabe
ris. Btũs quẽ elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: in-
habitabit in atrijs tuiſ. Replebimur in
bonis domus tue: ſcm̃ eſt templũ tuuz
mirabile in equitate. Exaudi nos deus
ſalutaris nr̃: ſpes oĩm finiuz terre et in
mare lõge. Preparãs montes in virtu
te tua accinctus potẽtia: qui cõturbas
pfundũ maris ſonũ fluctuũ eius. Tur
babũtur gentes ⁊ timebũt qui habitãt
terminos a ſignis tuis: exitus matuti-
ni ⁊ veſpe delectabis. Viſitaſti terraz et
inebriaſti eam: multiplicaſti locupleta-
re eam. Flumẽ dei repletũ eſt aquis: pa
raſti cibũ illoꝝ qm̃ ita eſt pparatio eius.
Riuos eius inebria ꝑmultiplica genimi
na eius: in ſtillicidijs ei⁹ letabit̃ germi-
nãs. Bñdices corone anni benignitatis
tue: ⁊ cãpi tui replebunt̃ vbertate. Pin
gueſcẽt ſpecioſa deſerti: ⁊ exultatõe col-
les accingent̃. Induti ſunt arietes oui
um: et valles abundabũt frumẽto: cla-
mabũt etenĩ hymnũ dicẽt. In finez
canticũ pſalmi reſurrectõis. LXV

i Ubilate deo oĩs terra: pſalmũ
dicite noĩ eius: date gloriã lau-
di eius. Dicite deo q̃ terribilia
ſunt opa tua dñe: in multitudine virtu
tis tue mentiẽtur tibi inimici tui. Oĩs
terra adoret te ⁊ pſallat tibi: pſalmũ di
cat nomini tuo. Venite ⁊ videte opera
dei: terribilis in ꝯſilijs ſup filios hoĩm
Qui ꝯuertit mare in aridã in flumine
ptranſibunt pede ibi letabimur in ipſo
Qui dominatur in virtute ſua in eter
num oculi eius ſup gentes reſpiciunt:
qui exaſperant nõ exaltentur in ſemet-
ipſis. Bñdicite gentes deũ nr̃m: et au-
ditam facite vocẽ laudis eius. Qui po-
ſuit aĩaz meã ad vitã ⁊ nõ dedit in ꝯmo
tionẽ pedes meos. Qm̃ pbaſti nos de-
us igne nos examinaſti ſicut examinat̃
argentũ. Induxiſti nos in laqueũ: poſu
iſti tribulatões in dorſo nr̃o: impoſuiſti
hoĩes ſup capita nr̃a. Trãſiuim⁹ p ignẽ
et aquã: et eduxiſti nos in refrigerium.
Introibo in domũ tuaz in holocauſtis:
reddã tibi vota mea que diſtinxerũt la-
bia mea. et locutũ eſt os meũ in tribu-
latõne mea. Holocauſta medullata of-
feram tibi cũ incenſo arietũ: offerã tibi
boues cũ hircis. Venite audite et nar-
rabo oĩes qui timetis deũ: quãta fecit
aĩe mee. Ad ipm ore meo clamaui: ⁊ ex-
altaui ſub lingua mea. Iniquitatem ſi
aſpexi in corde meo: non exaudiet dñs.
Propterea exaudiuit deus: ⁊ attẽdit vo
ci deprecatõis mee. Bñdictus deuſ: qui
nõ amouit orationẽ meã ⁊ miſericordi-
am ſuam a me. In finẽ in hymnis.
pſalmus cantici dauid. LXVI

d Eus miſereatur nr̃i ⁊ bñdicat
nobis: illuminet vultũ ſuũ ſu-
per nos et miſereatur nr̃i. Ut
cognoſcamus in terra viã tuã in oĩb⁹
gentib⁹ ſalutare tuũ. Cõfiteantur tibi
ppl̃i deus: ꝯfiteantur tibi ppl̃i oẽs. Letẽ-
tur ⁊ exultẽt gentes. qm̃ iudicas pplos
in equitate: et gentes in terra dirigis.
Confiteãtur tibi ppl̃i deus cõfiteantur
tibi populi oẽs: terra dedit fructũ ſuuz.
Bñdicat nos deus deus noſter benedi-
cat nos deus: ⁊ metuant eum omẽs fi-
nes terre. In finem pſalmus canti-
ci dauid. LXVII

e Xurgat deus ⁊ diſſipent̃ inimici
eius: et fugiãt qui oderũt eum
a facie eius. Sicut defecit fu-
mus deficiãt: ſic fluit cera a facie ignis
ſic pereant peccatores a facie dei. Et iu-
ſti epulentur ⁊ exultẽt in ꝯſpectu dei et
delectentur in leticia. Cantate deo pſal

mum dicite noī eius: iter facite ei qui
aſcēdit ſup occaſuz: dn̄s nomē illi Exul
tate in ɔ̄ſpectu eius: turbabūtur a facie
eius p̄ris orphanoꝝ ⁊ iudicis viduarū.
Deus in loco ſcō ſuo: deus qui inhabi-
tare facit vnius moris in domo. Qui
educit vinctos in fortitudine: ſimiliter
eos qui exaſperāt qui habitāt in ſepul-
chris. Deus cum egredieris in ɔ̄ſpectu
ppl̄i tui cū ptranſieris in deſerto. Terra
mota eſt: etenī celi diſtillauerūt a facie
dei ſynai a facie dei iſrael. Pluuiā volū-
tariā ſegregabis deus hereditati tue et
infirmata eſt: tu vero pfeciſti eā. Aīalia
tua habitabūt in ea: paraſti in dulcedi-
ne tua paupi deus. Dn̄s dabit verbum
euangelizātib⁹: virtute multa. Rex vir-
tutū dilecti dilecti: ⁊ ſpeciei domus di-
uidere ſpolia. Si dormiatis inter medi
os cleros penne colūbe deargētate: ⁊ po-
ſteriora dorſi eius in pallore auri Dum
diſcernit celeſtis reges ſup eā niue deal
babūtur in ſelmon: mons dei mōs pin
guis. Mons coagulatus mōs pinguis
vt quid ſuſpicamini mōtes coagulatos
Mons in quo bn̄placitū eſt deo habita
re in eo: etenī dn̄s hītabit in finē. Cur-
rus dei decē milib⁹ multiplex: milia le-
tantiū: dn̄s in eis: in ſina in ſcō. Aſcēdi-
ſti in altū cepiſti captiuitatem: accepiſti
dona in hoīb⁹. Etenī nō credētes inha-
bitare dn̄m deū. Bn̄dictus dn̄s die q̄ti
die pſperū iter faciet nobis deus ſaluta
riū nr̄oꝝ. Deus nr̄ deus ſaluos faciēdi:
et dn̄i dn̄i exitus mortis. Verūtn̄ de⁹
ɔfringet capita inimicoꝝ ſuoꝝ verticez
capilli pambulantiū in delictis ſuis. Di
xit dn̄s ex baſan conuertaz: conuertā in
pfundū maris. Vt intinguatur pes tu
us in ſanguine: lingua canū tuoꝝ ex ini
micis ab ipſo. Viderūt ingreſſus tuos
deus: ingreſſus dei mei regis mei q̄ eſt
in ſcō. Preuenerūt principes cōiuncti
pſallentib⁹: in medio iuuēculaꝝ tympa-
niſtriaꝝ. In eccleſijs bn̄dicite deo: dn̄o
de fontibus iſrael. Ibi beniamin adole
ſcentulus: in mētis exceſſu. Principes
iuda duces eorū: principes zabulon et
principes neptalim. Manda deus vir-
tuti tue: ɔfirma hoc deus qd̄ opatus es
in nobis. A templo tuo in hieruſalem:
tibi offerēt reges munera. Increpa fe-
ras arundinis ɔgregatio tauroꝝ in vac
cis populoꝝ: vt excludāt eos qui pbati
ſunt argento. Diſſipa gentes que bella
volunt: venient legati ex egypto: ethio-
pia preueniet manus eius deo. Regna
terre cātate deo: pſallite domino. Pſal-
lite deo qui aſcendit ſuper celum celi: ad
orientem. Ecce dabit voci ſue vocē vir-
tutis: date gloriā deo ſup iſrael. magni-
ficentia eius ⁊ virtus eius in nubibus.
Mirabilis deus in ſcis ſuis deus iſrael
ipſe dabit virtutē et fortitudinem ple-
bi ſue: benedictus deus. In finem
pro his qui commutabūtur. pſalmus
ipſi dauid. LXVIII

ſ Aluum me fac deus: qm̄
intrauerūt aque vſq3 ad
aīam meā. Infixus ſum
in limo pfundi: et non eſt
ſubſtātia. Veni in altitu-
dinez maris: ⁊ tempeſtas dimerſit me.
Laboraui clamās rauce fcē ſunt fauces
mee: defecerūt ocl̄i mei dū ſpero in deū
meū. Multiplicati ſunt ſup capillos ca
pitis mei q̄ oderūt me gratis. Cōforta-
ti ſunt q̄ pſecuti ſunt me inimici mei in
iuſte: q̄ nō rapui tūc exoluebā. Deus tu
ſcis inſipientiā meā: et delicta mea a te
nō ſunt abſcōdita. Nō erubeſcāt in me
q̄ expectāt te dn̄e: dn̄e virtutū. Nō con
fundant̄ ſup me: q̄ querūt te deus iſrael.
Qm̄ ppter te ſuſtinui obprobriū operuit
cōfuſio faciē meā. Extraneus fcūs ſum
fratrib⁹ meis: ⁊ pegrinus filijs matris
mee. Qm̄ zelus domus tue comedit
me: ⁊ obprobria exprobrantiū tibi ceci-
derūt ſup me. Et operui in ieiunio aīam
meā: ⁊ factū eſt in obprobriū mihi. Et
poſui veſtimētū meū ciliciū: ⁊ fcūs ſum
illis in parabolā. Aduerſuz me loquebant̄
qui ſedebāt in porta: ⁊ in me pſallebant
qui bibebāt vinū. Ego vero orōez meā
ad te dn̄e: tps bn̄placiti deus. In mul-
titudine miſericordie tue: exaudi me

in veritate ſalutis tue Eripe me de luto
vt nō infigar: libera me ab his q̄ oderūt
me ⁊ de ꝓfundis aquaꝝ. Nō me demer
gat tempeſtas aque: neq̃ abſorbeat me
ꝓfundū neq̃ vrgeat ſuꝑ me puteus os
ſuū Exaudi me dn̄e qm̄ benigna eſt mi
ſericordia tua: ſm̄ multitudinē miſera-
tionuꝫ tuaꝝ reſpice me. Et ne auertas
faciē tuā a puero tuo: qm̄ tribulor velo-
citer exaudi me. Intende aīe mee ⁊ li-
bera eā: ꝓpter inimicos meos eripe me.
Tu ſcis improperiū meū ⁊ ꝯfuſionem
meā: et reuereutiā meā. In conſpectu
tuo ſunt oēs qui tribulāt me: imprope
riū expectauit cor meū ⁊ miſeriā. Et ſu
ſtinui qui ſimul ꝯtriſtaretur ⁊ non fuit
et qui ꝯſolaretur ⁊ nō inueni. Et dede-
rūt in eſcā meā fel: ⁊ in ſiti mea potaue
rūt me aceto. Fiat me[illegible]a eoꝝ corā ipis
in laqueū: ⁊ in retributōes ⁊ ī ſcandalū
Obſcurent̄ ocl'i eoꝝ ne videāt: ⁊ dorſuꝫ
eoꝝ ſꝑ incurua. Effunde ſuꝑ eos iram
tuā: ⁊ furor ire tue ꝯphendat eos. Fiat
habitatio eoꝝ deſerta: ⁊ in tabernaculis
eoꝝ nō ſit qui inhabitet. Qm̄ quē tu ꝑ
cuſſiſti ꝑſecuti ſunt: ⁊ ſuꝑ dolorē vulne
rū eoꝝ addiderūt. Appone iniquitateꝫ
ſuꝑ iniquitatē eoꝝ: ⁊ nō intrēt in iuſti-
ciā tuā. Deleant̄ de libro viuētiū: et cū
iuſtis nō ſcribant̄. Ego ſum pauꝑ ⁊ do
lens: ſalus tua de' ſuſcepit me. Lauda-
bo nomē dei cū cātico: ⁊ magnificabo eū
in laude. Et placebit deo ſuꝑ vitulū no
uellū cornua ꝓducentē ⁊ vngulas. Vi-
deāt paupes ⁊ letētur: querite deū ⁊ vi
uet aīa vr̄a. Qm̄ exaudiuit paupes do-
minus: ⁊ vinctos ſuos nō deſpexit Lau
dent illū celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa reptilia
in eis. Qm̄ deus ſaluā faciet ſion: ⁊ edi
ficabuntur ciuitates iude. Et inhabita
būt ibi: ⁊ hereditate acquirēt eā. Et ſe-
men ſeruoꝝ eius poſſidebit eā: ⁊ qui di-
ligūt nomē ei' habitabūt in ea. In fi
nem pſalm' dauid in rememoratōe ꝙ
ſaluū fecit eū dn̄s. LXIX

d Eus in adiutoriū meū intēde:
dn̄e ad adiuuandū me feſtina.
Confundant̄ ⁊ reuereātur qui querūt
aīam meā. Auertantur retrorſuꝫ ⁊ eru-
beſcāt: qui volūt mihi mala. Auertātur
ſtatim erubeſcētes: qui dicūt mihi euge
euge. Exultēt ⁊ letētur in te oēs q̄ que-
runt te: ⁊ dicāt ſemꝑ magnificetur dn̄s
qui diligūt ſalutare tuū. Ego vero ege-
nus ⁊ pauꝑ ſum: de' adiuua me. Adiu-
tor meus ⁊ liberator me' es tu: dn̄e ne
moreris. Pſalmus dauid filioꝝ iona-
dab ⁊ prioꝝ captiuoꝝ. LXX

N te dn̄e ſperaui non ꝯfundar
i in eternū: in iuſticia tua libera
me et eripe me. Inclina ad me
aurē tuā: et ſalua me. Eſto mihi in deū
ꝓtectorē ⁊ in locum munitū vt ſaluuꝫ
me facies. Qm̄ firmamentū meū ⁊ re
fugium meū es tu. Deus meus eripe
me de manu peccatoris: et de manu cō-
tra legē agentis ⁊ iniqui. Qm̄ tu es pa-
tientia mea dn̄e: dn̄e ſpes mea a iuuen-
tute mea. In te ꝯfirmatus ſum ex vte-
ro: de ventre matris mee tu es ꝓtector
meus. In te cātatio mea ſemꝑ tanq̃ ꝓ
digiuꝫ factus ſum multis et tu adiutor
fortis. Repleat̄ os meū laude vt cantē
gloriā tuā: tota die magnitudinē tuam
Ne ꝓiicias me in tꝑe ſenectutis: cū de-
fecerit virtus mea ne derelinquas me.
Quia dixerūt inimici mei mihi: et qui
cuſtodiebāt aīam meā ꝯſiliū fecerūt in
vnū. Dicētes deus dereliquit eū ꝑſeq̄-
mini ⁊ ꝯphendite eū: qꝛ nō eſt qui eripi
at. Deus ne elōgeris a me: deus meus
in auxiliū meū reſpice. Confundātur ⁊
deficiāt detrahentes aīe mee: opiantur
confuſione ⁊ pudore qui querunt mala
mihi. Ego aūt ſemꝑ ſperabo: ⁊ adiiciam
ſuꝑ omnē laudem tuā. Os meū annū-
ciabit iuſticiam tuam: tota die ſalutare
tuū. Quoniam non cognoui literatu-
ram introibo in potentias dn̄i: dn̄e me
morabor iuſticie tue ſolius. Deus do-
cuiſti me a iuuētute mea: et vſq̃ nunc
ꝓnunciabo mirabilia tua. Et vſq̃ in ſe
nectam ⁊ ſenium: deus ne derelinquas
me. Donec annunciē brachium tuum
generatōni omni que ventura eſt. Po
tentiam tuā et iuſticiam tuā deus vſq̃

in altiſſima q̄ feciſti magnalia: deus q̄s
ſilis ſit tibi? Quātas oſ̄diſti mihi tri-
bulatōnes multas ⁊ malas ⁊ ꝯuerſus
viuificaſti me:et de abyſſis terre iteruꝫ
reduxiſti me. Multiplicaſti magnificen
tiā tuā:⁊ ꝯuerſus ꝯſolatus es me. Naꝫ
⁊ ego ꝯfitebor tibi in vaſis pſalmi veri-
tatē tuā deus:pſallā tibi in cithara ſan-
ctus iſrael. Exultabūt labia mea cū can
tauero tibi:et aīa mea quam redemiſti.
Sed et lingua mea tota die meditabit̄
iuſticiā tuā:cū ꝯfuſi et reueriti fuerint
qui querunt mala mihi. Pſalmus
dauid in ſalomonem. LXXI

Eus iudiciū tuū regi da:et iu-
d ſticiā tuā filio regis. Judicare
pplm̄ tuū in iuſticia:et paupes
tuos in iudicio. Suſcipiāt montes pa
cē pplo:⁊ colles iuſticiā. Judicabit pau
peres ppli ⁊ ſaluos faciet filios paperū:
⁊ hūiliabit calūniatoreꝫ. Et pmanebit
cū ſole ⁊ ante lunā: in generatōe ⁊ gene
rationē. Deſcendet ſicut pluuia in vel-
lus:⁊ ſicut ſtillicidia ſtillantia ſup terrā
Orietur in dieb⁹ eius iuſticia ⁊ abundan
tia pacis donec auferatur luna. Et dn̄a-
bitur a mari vſq; ad mare: et a flumine
vſq; ad terminos orbis terraꝝ. Corā il-
lo pcidēt ethiopes: ⁊ inimici eius terrā
lingēt. Reges tharſis ⁊ inſule munera
offerēt:reges arabū ⁊ ſaba dona addu-
cēt. Et adorabūt eū oēs reges:oēs gen
tes ſeruiēt ei. Quia liberabit paupem
a potēte:⁊ paupem cui nō erat adiutor.
Parcet paupi ⁊ inopi: ⁊ aīas pauperuꝫ
ſaluas faciet. Ex vſuris ⁊ iniq̄tate redi-
met aīas eoꝝ:⁊ honorabile nomē eoruꝫ
corā illo Et viuet ⁊ dabit̄ ei de auro ara
bie:⁊ adorabūt de ip̄o ſemp:tota die be-
nedicent ei. Erit firmamentū in terra
in ſummis mōtiū:ſupextolletur ſup liba-
nū fructus eius:⁊ florebūt de ciuitate ſi
cut fenū terre. Sit nomē eius bn̄dictū
in ſecula:an̄ ſolē pmanet nomē ei⁹. Et
bn̄dicent̄ in ipſo oēs trib⁹ terre:oēs gē-
tes magnificabūt eū Bn̄dictus dn̄s de
us iſrael:q̄ facit mirabilia ſolus. Et bn̄-
dictū nomē maieſtatis eius ineternū:

et replebitur maieſtate eius omnis ter
ra fiat fiat. Defecerūt hymni dauid fi-
lij ieſſe. Pſalmus aſaph. LXXII

Uā bonus iſrael deus: his q̄ re
q cto ſunt corde. Mei autē pene
moti ſunt pedes:pene effuſi ſūt
greſſus mei. Quia zelaui ſup iniquos:
pacē peccatoꝝ vidēs. Quia nō eſt reſpe
ctus morti eoꝝ ⁊ firmamentū in plaga
eoꝝ. In labore hoīm nō ſunt: ⁊ cū hoī-
bus nō flagellabūtur: Jdeo tenuit eos
ſuperbia:operti ſunt iniq̄tate ⁊ impieta
te ſua. Prodijt quaſi ex adipe iniquitas
eoꝝ:tranſierūt in affectū cordis. Cogi-
tauerūt ⁊ locuti ſunt nequiciā:iniquita
tem in excelſo locuti ſunt Poſuerūt in
celū os ſuū:⁊ lingua eoꝝ trāſiuit in ter
ra. Jdeo ꝯuertetur ppl's meus hic: ⁊ di
es pleni inuenientur in eis. Et dixerūt
quō ſcit deus:⁊ ſi eſt ſcientia in excelſo:
Ecce ipſi peccatores ⁊ abundātes in ſe-
culo:obtinuerūt diuitias. Et dixi:ergo
ſine cauſa iuſtificaui cor meū:⁊ laui in-
ter innocētes man⁹ meas ⁊ fui flagella-
tus tota die: ⁊ caſtigatio mea in matu-
tinis. Si dicebā narrabo ſic:ecce natio-
nem filioꝝ tuoꝝ reprobaui. Eſtimabaꝫ
vt cognoſcerem:hoc labor eſt ante me.
Donec intrem in ſanctuariuꝫ dei ⁊ in-
telligam in nouiſſimis eoꝝ. Uerunta-
mē ꝓpter dolos poſuiſti eis:deieciſti eos
dum alleuarētur. Quō facti ſunt in de
ſolationē ſubito defecerūt:perierunt ꝓ-
pter iniquitatē ſuā. Uelut ſomniū ſur-
gentium:dn̄e in ciuitate tua imagineꝫ
ip̄oꝝ ad nihilū rediges. Quia inflāma
tum eſt cor meū:et renes mei ꝯmutati
ſunt:⁊ ad nihilū redactus ſum ⁊ neſci-
ui. Ut iumentū factus ſum apud te:et
ego ſemp tecū. Tenuiſti manum dexte
ram meam: ⁊ in volūtate tua deduxiſti
me:et cum gloria ſuſcepiſti me. Quid
enim mihi eſt in celo:⁊ ad te quid volui
ſup terrā. Defecit caro mea ⁊ cor meuꝫ
deus cordis mei et pars mea deus ine-
ternuꝫ. Quia ecce qui elongant ſe a te
pibūt: pdidiſti oēs qui fornicātur abs
te. Mihi autē adherere deo bonum eſt:

ponere in dño deo ſpem meã. Ut annũ
ciẽ oẽs predicatões tuas in portis filie
ſion. In finem intellectus aſaph.
t quid deus re LXXIII
v pulisti in finẽ: iratus eſt furor
tuus ſup oues paſcue tue. Me
mor eſto ꝯgregatõis tue: quã poſſediſti
ab initio. Redemiſti virgã hereditatis
tue: mons ſion in quo hitaſti in eo. Le
ua manus tuas in ſupbias eoꝝ in finẽ:
quãta malignatus eſt inimicus in ſan
cto. Et gloriati ſunt qui oderunt te: in
medio ſolẽnitatis tue. Poſuerũt ſigna
ſua ſigna ⁊ nõ cognouerũt: ſicut in exi
tu ſup ſummũ. Quaſi in ſilua lignorũ
ſecurib⁹ exciderũt ianuas ei⁹ in idipm:
in ſecuri ⁊ aſcia deiecerũt eã. Incẽderũt
igni ſanctuariũ tuũ in terra: polluerũt
tabernaculũ nois tui. Dixerũt in corde
ſuo cognatio eoꝝ ſimul: quieſcere facia
mus oẽs dies feſtos dei a terra. Signa
nrã nõ vidimus: iam nõ eſt ppheta: et
nos nõ cognoſcet ampli⁹. Uſqꝫ quo deus
improperabit inimicus: irritat aduerſa
rius nomẽ tuũ in finez. Ut qd auertis
manũ tuã ⁊ dexterã tuã: de medio ſinu
tuo in finẽ. De⁹ aũt rex nr̃ añ ſcla: opa
tus eſt ſalutẽ in medio terre. Tu cõfir
maſti in virtute tua mare: cõtribulaſti
capita draconũ in aquis. Tu cõfregiſti
capita draconis: dediſti eũ eſcam pplis
ethiopũ. Tu dirupiſti fontes ⁊ torren
tes: tu ſiccaſti fluuios ethan. Tuus eſt
dies ⁊ tua eſt nox: tu fabricat⁹ es auro
rã ⁊ ſolẽ. Tu feciſti oẽs terminos terre
eſtatem ⁊ ver tu plaſmaſti ea. Memor
eſto huius inimicus improperauit dño
⁊ ppls inſipiẽs incitauit nomẽ tuũ. Ne
tradas beſtijs aĩas ꝯfitẽtes tibi: ⁊ aĩas
pauperũ tuoꝝ ne obliuiſcaris in finem
Reſpice in teſtamentuz tuũ: q2 repleti
ſunt q obſcurati ſunt terre domib⁹ iniq
tatũ. Ne auertatur hũilis factus confu
ſus: paup ⁊ inops laudabũt nomẽ tuũ.
Exurge deus iudica cauſaz tuã memor
eſto improperioꝝ tuoꝝ que ab inſipiẽte
ſunt tota die. Ne obliuiſcaris voces ini
micoꝝ tuoꝝ: ſupbia eoꝝ qui te oderunt
aſcendit ſemp. In finẽ ne corrũpas
p̃s cantici aſaph. LXXIIII
Onfitebimur tibi deus: cõfite
c bimur: et inuocabimus nomẽ
tuũ. Narrabim⁹ mirabilia tua
cũ accepo tps ego iuſticias iudicabo. Li
que fcã eſt terra ⁊ oẽs qui habitãt in ea
ego ꝯfirmaui colũnas eius. Dixi iniqs
nolite iniq agere: ⁊ delinquẽtib⁹ nolite
exaltare cornu. Nolite extollere in altũ
cornu vrm: nolite loq aduerſus deũ ini
quitatẽ. Quia neqꝫ ab oriẽte neqꝫ ab oc
cidẽte neqꝫ a deſertis mõtib⁹: qm deus
iudex eſt. Hũc hũiliat ⁊ hũc exaltat: q2
calix in manu dñi vini meri plen⁹ mixto
Et inclinauit ex hoc in hoc: veruntñ fex
eius nõ eſt exinanita bibent oẽs pccores
terre. Ego aũt annũciabo in ſeculũ: cã
tabo deo iacob: Et oĩa cornua pec catorũ
confringã. et exaltabũtur cornua iuſti.
In finẽ in carminib⁹ canticũ ad aſſy
rios. pſalmus aſaph. LXXV
Otus in iudea de⁹ in iſrael ma
n gnũ nomẽ eius. Et factus eſt
in pace locus eius: ⁊ habitatio
eius in ſion. Ibi ꝯfregit potẽtias: arcũ
ſcutũ gladiũ ⁊ bellum. Illuminans tu
mirabiliter a montib⁹ eternis: turbati
ſunt oẽs inſipiẽtes corde. Dormierunt
ſomnũ ſuũ: et nihil inuenerũt oẽs vi
ri diuitiaꝝ in manib⁹ ſuis. Ab increpa
tõne tua deus iacob: dormitauerũt qui
aſcenderũt eqs Tu terribilis es ⁊ quis
reſiſtet tibi: ex tũc ira tua. De celo exau
ditũ feciſti iudiciũ: terra tremuit ⁊ quie
uit. Cum exurgeret in iudiciũ deus vt
ſaluos faceret oẽs manſuetos terre.
Qm cogitatio hoĩs cõfitebitur tibi: et
reliquie cogitatõnis diẽ feſtũ agent ti
bi. Uouete ⁊ reddite dño deo vro: oẽs
qui in circuitu eius affertis munera.
Terribili et ei qui aufert ſpm principũ:
terribili apud reges terre. In finez
p ydithum. p̃s aſaph. LXXVI
Oce mea ad dñm clamaui: vo
v ce mea ad deũ et intendit mihi
In die tribulatõis mee: dum
exquiſiui manibus meis nocte contra

eum:et nō ſum deceptus.Rennuit cō-
ſolari aīa mea:memoꝛ fui dei ⁊ delecta-
tus ſum:⁊ exercitatus ſum ⁊ defecit ſpi
ritus meꝰ.Anticipauerūt vigilias ocu-
li mei:turbatus ſum ⁊ nō ſum locutus
Cogitaui dies antiquos:⁊ annos eter
nos in mēte habui.Et meditatus ſum
nocte cū coꝛde meo:⁊ excitabar ⁊ ſcope-
bā ſpm̄ meū.Nūquid ineternū ꝓijciet
deus:aut nō apponat vt cōplacitioꝛ ſit
adhuc.Aut in finē miſcd̄iam ſuā abſci-
det a generatōe in generationē Aut ob
liuiſcetur miſereri deus:aut ꝯtinebit in
ira ſua mīas ſuas.Et dixi nunc cepi hec
mutatio dextere excelſi.Memoꝛ fui ope
rū dn̄i:qꝛ memoꝛ ero ab initio mirabi-
liū tuoꝝ. Et meditaboꝛ in oīb opibus
tuis: ⁊ in adinuentōib tuis exercéboꝛ.
Deus in ſcō via tua q̄s deus magnus
ſicut deus nr̄:tu es deus qui facis mira
bilia.Notā feciſti in pplis virtutē tuam
redemiſti in bꝛachio tuo ppl'm tuū:fili-
os iacob ⁊ ioſeph. Viderūt te aque de-
us viderūt te aque ⁊ timuerūt ⁊ turba
te ſunt abyſſi.Multitudo ſonitus aqꝝ:
vocē dederunt nubes.Eteni ſagitte tue
tranſeūt:vox tonitrui tui in rota.Allu-
xerūt choꝛuſcatōes tue oꝛbi terre: ꝯmo
ta ē ⁊ ꝯtremuit terra. In mari via tua
⁊ ſemite tue in aquis multis: ⁊ veſtigia
tua nō cognoſcentur. Deduxiſti ſicut
oues ppl'm tuū:in manu moiſi ⁊ aaron

Intellectus aſaph. LXXVII

Ttēdite pple meꝰ legē meā:in-
a clinate aurē vrāz in verba oꝛis
mei.Aperiā in pabolis os meū:
loquar ꝓpoſitōes ab initio.Quāta au-
diuimus ⁊ cognouimus ea: et pr̄es nr̄i
narrauerūt nobis.Nō ſunt occultata a
filijs eoꝝ:in generatōe altera.Narran-
tes laudes dn̄i ⁊ virtutes eius: et mira
bilia eius que fecit.Et ſuſcitauit teſti-
moniū in iacob:et legē poſuit in iſrael.
Quāta mādauit patrib nr̄is nota face
re ea filijs ſuis vt cognoſcat generatio
altera.Filij q̄ naſcent̄ ⁊ exurgēt:⁊ narra
bunt filijs ſuis: vt ponant in deo ſpem
ſuā:⁊ nō obliuiſcātur operū dei: ⁊ man-
data eius exquirāt.Ne fiant ſicut pr̄es
eoꝝ generatio pꝛaua ⁊ exaſperans. Ge-
neratio que nō direxit coꝛ ſuū: et nō eſt
creditus cū deo ſpūs eius.Filij effraim
intendentes ⁊ mittentes arcū:conuer-
ſi ſunt in die belli.Nō cuſtodierūt teſta
mentū dei:⁊ in lege eius noluerūt am-
bulare.Et obliti ſunt bn̄factoꝝ eius:et
mirabiliū eius q̄ oſtendit eis.Corā pa-
trib eoꝝ fecit mirabilia in terra egypti
in campo thaneos. Interrupit mare et
pduxit eos:et ſtatuit aq̄s quaſi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei. et tota no-
cte in illuminatōne ignis. Interrupit
petrā in heremo:⁊ adaquauit eos velut
in abyſſo multa.Et eduxit aquam de pe
tra:⁊ eduxit tanq̄ flumia aq̄s.Et appo
ſuerūt adhuc peccare ei:in irā excitaue-
runt excelſum in inaquoſo.Et tentaue
runt deum in coꝛdib ſuis: vt peterent
eſcas aīabus ſuis. Et male locuti ſunt
de deo:dixerūt nūquid poterit deus pa-
rare menſaꝫ in deſerto:Qm̄ pcuſſit pe-
trā ⁊ fluxerūt aque:et toꝛrētes inunda-
uerūt.Nunquid ⁊ panem poterit dare
aut parare menſam pplo ſuo. Ideo au
diuit dn̄s ⁊ diſtulit: ⁊ ignis accēſus eſt
in iacob:⁊ ira aſcēdit in iſrael.Quia nō
crediderūt in deo: nec ſperauerūt in ſa-
lutari eiꝰ Et mandauit nubib deſup:⁊
ianuas celi aperuit. Et pluit illis man-
na ad manducandū:⁊ panem celi dedit
eis.Panē angeloꝝ manducauit hō:ci-
baria miſit eis in abundantiā.Tranſtu
lit auſtrū de celo:⁊ induxit in v̄tute ſua
africū. Et pluit ſup eos ſicut puluereꝫ
carnes:et ſicut harenaꝫ maris volatilia
pennata.Et ceciderūt in medio caſtroꝝ
eoꝝ circa tabernacula eoꝝ.Et māduca-
uerūt ⁊ ſaturati ſunt nimiſ ⁊ deſideriū
eoꝝ attulit eis:nō ſunt fraudati a deſi-
derio ſuo. Adhuc eſce eoꝝ erant in oꝛe
ipſoꝝ:⁊ ira dei aſcendit ſup eos.Et occi
dit pingues eoꝝ:⁊ electos iſrael impedi
uit. In omnib his peccauerūt adhuc:
et nō crediderūt in mirabilib eius.Et
defecerūt in vanitate dies eoꝝ et anni
eoꝝ cum feſtinatione. Cum occideret

eos querebant eum ⁊ reuertebantur et
diluculo veniebant ad eum. Et reme/
morati ſunt qꝛ deus adiutoꝛ eſt eorũ et
deus excelſus redemptoꝛ eoꝝ eſt. Et di
lexerunt eũ in oꝛe ſuo:⁊ lingua ſua men
titi ſunt ei. Coꝛ aũt eoꝝ nõ erat rectuꝫ
cum eo:nec fideles habiti ſunt in teſta
mento eius. Ipſe aũt eſt miſericoꝛs et
ꝓpicius fiet peccatis eoꝝ:⁊ nõ diſperdet
eos. Et abundauit vt auerteret irã ſuã
et nõ accendit oẽm iram ſuã. Et recoꝛ/
datus eſt quia caro ſunt: ſpũs vadens
et nõ rediens. Quotiens exacerbaue/
runt eum in deſerto: in iram cõcitaue/
runt eum in inaquoſo. Et cõuerſi ſunt
et tentauerũt deũ:⁊ ſcm̃ iſrael exacerba
uerũt. Nõ ſunt recoꝛdati manus eius
die qua redemit eos de manu tribulan
tis. Sicut poſuit in egipto ſigna ſua.et
ꝓdigia ſua in campo thaneos. Et ouer/
tit in ſanguinẽ flumina eoꝝ: et imbꝛes
eoꝝ ne biberent. Miſit in eos cynomiã
et comedit eos ⁊ ranam et diſꝑdit eos.
Et dedit erugini fructus eoꝝ:⁊ laboꝛes
eoꝛum locuſte. Et occidit in grandine
vineas eoꝝ:et moꝛos eoꝛum in pꝛuina
Et tradidit grandini iumenta eoꝛuꝫ:et
poſſeſſiones eoꝝ igni. Miſit in eos iraꝫ
indignatõnis ſue: indignationẽ ⁊ iram
⁊ tribulationẽ:immiſſiones ꝑ angelos
malos. Uiam fecit ſemite ire ſue:nõ pe
percit moꝛte aĩaꝝ eoꝝ ⁊ iumenta eoꝛuꝫ
in moꝛte ↄcluſit. Et ꝑcuſſit oẽ pꝛimo
genituꝫ in terra egipti: pꝛimitias oĩs
laboꝛis eoꝛuꝫ in tabernaculis cham. Et
abſtulit ſicut oues pplm̃ ſuum:et ꝑdu/
xit eos tanq̃ gregem in deſerto. Et de/
duxit eos in ſpe ⁊ nõ timuerũt:et inimi
cos eoꝛuꝫ operuit mare. Et induxit eos
in montẽ ſanctificatõnis ſue:montem
quẽ acquiſiuit dextera eius. Et eiecit a
facie eoꝝ gentes:et ſoꝛte diuiſit eis ter/
ram in funiculo diſtributõis. Et habi/
tare fecit in tabernaculis eoꝝ trib9 iſrl̃.
Et tentauerũt ⁊ exacerbauerũt deũ ex/
celſum:et teſtimonia eius nõ cuſtodie/
runt. Et auerterũt ſe ⁊ nõ ſeruauerunt
pactũ:quemadmodũ pr̃es eoꝝ cõuerſi
ſunt in arcũ ꝑuuꝫ. In irã ↄcitauerũt
eũ in collib9 ſuis:⁊ in ſculptilib9 ſuis ad
emulationẽ eum ꝓuocauerũt. Audiuit
deus ⁊ ſpꝛeuit:⁊ ad nihilũ redegit val/
de iſrael. Et repulit tabernaculũ ſylo ta
bernaculũ ſuũ vbi habitauit in hoĩbus
Et tradidit in captiuitatẽ virtutẽ eoꝝ:
et pulcritudinẽ eoꝝ in manus inimici.
Et ↄcluſit in gladio pplm̃ ſuum:⁊ here
ditatẽ ſuã ſpꝛeuit. Iuuenes eoꝝ come/
dit ignis:⁊ virgines eoꝝ nõ ſunt lamẽ/
tate. Sacerdotes eoꝝ in gladio cecide/
runt:et vidue eoꝝ nõ ploꝛabantur. Et
excitatus eſt tanq̃ doꝛmiẽs dñs: tanq̃
potẽs crapulatus a vino. Et ꝑcuſſit ini
micos ſuos in poſterioꝛa:obpꝛobꝛium
ſempiternũ dedit illis. Et repulit taber
naculũ ioſeph:et tribum effraim nõ ele
git. Sed elegit tribũ iuda:montẽ ſion
quẽ dilexit. Et edificauit ſicut vnicoꝛ/
nis ſanctificiũ ſuum:in terra quã fun/
dauit in ſecula. Et elegit dauid ſeruuꝫ
ſuũ:et ſuſtulit eũ de gregib9 ouium de
poſt fetantes accepit eũ. Paſcere iacob
ſeruũ ſuũ:et iſrael hereditatẽ ſuam. Et
pauit eos in innocentia coꝛdis ſui:et in
intellectib9 manuũ ſuaꝝ deduxit eos.

Pſalmus aſaph. LXXVIII

Deus venerũt gentes in heredi/
tatẽ tuã polluerũt templ'ũ ſcm̃
tuũ:poſuerũt hierl'm in pomo/
rum cuſtodiã. Poſuerũt moꝛticina ſer
uoꝛum tuoꝝ eſcas volatilib9 celi:carnes
ſcoꝝ tuoꝝ beſtijs terre. Effuderunt ſan
guinẽ ipſoꝝ tanq̃ aquã in circũitu hie/
ruſalẽ:et nõ erat qui ſepeliret. Facti ſu/
mus obpꝛobꝛiũ vicinis nr̃is:ſubſanna
tio ⁊ illuſio his qui in circũitu nr̃o ſunt
Uſq̃quo dñe iraſceris in finẽ:accendetur
velut ignis zelus tuus. Effunde irã tu/
am in gentes q̃ te nõ nouerũt: et in re/
gna que nomẽ tuum nõ inuocauerunt
Quia comederũt iacob:⁊ locũ eius de/
ſolauerũt. Ne memineris iniquitatuꝫ
nr̃aꝝ antiquaꝝ cito anticipent nos mi/
ſericoꝛdie tue:qꝛ pauperes facti ſumus
nimis. Adiuua nos deus ſalutaris nr̃:
et ꝓpter gloꝛiaꝫ noĩs tui domine libera

nos. Et ꝓpicius eſto peccatis noſtris ꝓ/
pter nomē tuū: ne forte dicāt in genti/
bus vbi eſt deus eoꝝ. Et innoteſcāt in
nationib⁹ corā oculis noſtris: vīdictio ſan
guinis ſeruoꝝ ſuoꝝ qui effuſus eſt. In
troeat in ꝯſpectu tuo gemitus ꝯpeditoꝝ/
rum. Scd̄m magnitudinē brachij tui
poſſide filios mortificatoꝝ. Et redde vi
cinis nr̄is ſeptuplū in ſinu eoꝝ: impro/
periū ipſoꝝ qd̄ exprobrauerūt tibi dn̄e:
Nos aūt ppl̄s tuus ⁊ oues paſcue tue:
confitebimur tibi in ſeculū. In genera
tione et generationē: annunciabimus
laudem tuam. In finē pro his qui
cōmutabuntur. pſalmus ꝓ aſſyrijs te/
ſtimonium aſaph. LXXIX

q Ui regis iſrael intende: qui de
ducis velut ouē ioſeph. Qui ſe
des ſup cherubin manifeſtare
corā effraim beniamin ⁊ manaſſe. Exci
ta potentiā tuā ⁊ veni: vt ſaluos facias
nos. Deus ꝯuerte nos ⁊ oſtende facieȝ
tuā: ⁊ ſalui erimus. Dn̄e deus virtutū:
quouſqꝫ iraſceris ſup orationē ſerui tui
Cibabis nos pane lachrymaꝝ: et potū
dabis nobis in lachrymis in menſura.
Poſuiſti nos in ꝯtradictōnem vicinis
noſtris: et inimici nr̄i ſubſannauerunt
nos. Deus virtutū ꝯuerte nos: ⁊ oſtē/
de faciē tuā ⁊ ſalui erimus. Vineaȝ de
egypto tranſtuliſti: eieciſti gentes ⁊ plā/
taſti eā. Dux itineris fuiſti in cōſpectu
eius: ⁊ plantaſti radices eius et imple/
uit terrā. Operuit mōtes vmbra eius:
⁊ arbuſta eius cedros dei. Extendit pal
mites ſuos vſqꝫ ad mare: et vſqꝫ ad flu/
men ꝓpagines eius. Ut quid deſtruxi/
ſti maceriā eius: et vindemiāt eam oēs
qui p̄tergrediunt̄ viā. Exterminauit eā
aper de ſilua: ⁊ ſingularis ferus depaſt⁹
eſt eam. Deus virtutū cōuerte reſpice
de celo ⁊ vide ⁊ viſita vineaȝ iſtam. Et
perfice eam quam plantauit dextera tua
et ſup filiū hoīs quā ꝯfirmaſti tibi. In/
cenſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab increpatōe vul/
tus tui pibunt. Fiat manus tua ſup vi
rum dextere tue: et ſup filiū hoīs quem
cōfirmaſti tibi. Et nō diſcedimus a te

viuificabis nos ⁊ nomen tuum inuoca
bimus. Dn̄e deus virtutū cōuerte nos
et oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erimus
In finē ꝓ torcularib⁹. pſalmus ipſi
aſaph. quinta ſabbati. LXXX

e Xultate deo adiutori nr̄o:
iubilate deo iacob. Su/
mite pſalmū ⁊ date tym/
panū pſalteriū iocunduȝ
cū cithara. Buccinate in
neominia tuba: in inſigni die ſolenni/
tatis vr̄e. Quia preceptū in iſrael eſt: ⁊
iudiciū deo iacob. Teſtimoniū i ioſeph
poſuit illud: cū exiret de terra egypti lin/
guā quā nō nouerat audiuit. Diuertit
ab oneribꝫ dorſuȝ eius: manus eius in
cophino ſeruierut. In tribulatōe inuo/
caſti me ⁊ liberaui te: exaudiui te in ab/
ſcōdito tēpeſtatis: ꝓbaui te apud aquā
ꝯtradictōis. Audi ppl̄s meus ⁊ ꝯteſta/
bor te: iſrael ſi audieris me nō erit in te
deus recēs neqꝫ adorabis deū alienum
Ego enī ſum dn̄s deus tuus: qui eduxi
te de terra egipti: dilata os tuū ⁊ imple
bo illud. Et nō audiuit ppl̄us meus vo/
cem meā: ⁊ iſrael nō intendit mihi. Et
dimiſi eos ſm̄ deſideria cordis eorum:
ibunt in adinuentōib⁹ ſuis. Si ppl̄us
me⁹ audiſſet me iſrl̄ ſi in vijs meis am
bulaſſet. Pro nihilo forſitan inimicos
eoꝝ hūiliaſſeȝ: ⁊ ſup tribulātes eos mi/
ſiſſem manū meā. Inimici dn̄i menti/
ti ſunt ei. et erit tp̄s eoꝝ in ſecula. Et ci
bauit illos ex adipe frumenti: ⁊ de petra
melle ſaturauit eos. Pſalmus aſaph

d Eus ſtetit in ſy/ LXXXI
nagoga deoꝝ: in medio aūt de/
os diiudicat. Uſqꝫ q̄ iudicatis
iniquitatē. ⁊ facies pccōꝝ ſumitis. Iu/
dicate egeno ⁊ pupillo: hūilem ⁊ paupe
rem iuſtificate. Eripite paupem: et ege
num de manu pccōris liberate. Neſcie/
rūt neqꝫ intellexerūt in tenebris ambu
lant: mouebūtur oīa fundamēta terre.
Ego dixi dij eſtis ⁊ filij excelſi oēs. Vos
aūt ſicut hoīes moriemini: ⁊ ſicut vnuſ
de principib⁹ cadetis Surge deus iudi
ca terram: qm̄ tu hereditabis in oībus

gentibus. Canticum pſalmi aſaph.
Eus quis ſilis LXXXII
d erit tibi: ne taceas neq; ↄpeſca/
ris deus. Qm̄ ecce inimici tui
ſonuerũt: et qui oderũt te extulerũt ca/
put. Sup pp̄lm tuũ malignauerũt cõ/
ſiliu;: et cogitauerũt aduerſus ſanctos
tuos. Dixerũt venite ⁊ diſp̄damus eos
de gẽte: ⁊ nõ memoret nomẽ iſrl' vltra.
Qm̄ cogitauerũt vnanimiter: ſiml' ad/
uerſum te teſtamentũ diſpoſuerũt ta/
bernacula idumeoꝝ ⁊ hiſmaelite. Mo/
ab ⁊ agareni gebal et ammon ⁊ amalech:
alienigene cũ habitantibꝫ tyrũ. Eteni
aſſur venit cum illis: facti ſunt in adiu/
toriũ filijs loth. Fac illis ſicut madian
⁊ ſyſare ſicut iabin in torrẽte cyſon. Di
ſperierũt in endor: facti ſunt vt ſtercus
terre. Pone principes eoꝝ ſicut oreb ⁊
zeb et zebee et ſalmana. Oẽs principes
eoꝝ q̃ dixerũt hereditate poſſideam⁹ ſan
ctuariũ dei. Deus me⁹ pone illos vt ro/
tã: ⁊ ſicut ſtipulã an̄ faciẽ venti. Sicut
ignis qui ↄburit ſiluã: ⁊ ſicut flãma cõ/
burẽs mõtes. Jta pſequeris illos in tẽ
peſtate tua: et in ira tua turbabis eos.
Jmple facies eoꝝ ignominia: ⁊ querẽt
nomẽ tuũ dñe. Erubeſcant ⁊ ↄturbent
in ſeculũ ſeculi: ⁊ ↄfundãtur ⁊ pereant.
Et cognoſcãt q: nomẽ tibi dñs: tu ſol⁹
altiſſimus in oĩ terra. Jn finẽ p tor/
cularibꝫ filijs chore pſ. LXXXIII
Uã dilecta tabernacula tua do
q mine virtutũ: ↄcupiſcit ⁊ defe/
cit aĩa mea in atria dñi. Cor
meũ ⁊ caro mea: exultauerũt in deũ vi/
uum. Eteni paſſer inuenit ſibi domũ:
⁊ turtur nidu; vbi ponat pullos ſuos.
Altaria tua dñe virtutũ: rex me⁹ ⁊ deus
meus. Bti qui hitant in domo tua dñe
in ſecula ſecloꝝ laudabũt te. Btũs vir
cui⁹ eſt auxiliũ abs te: aſcẽſiones in cor/
de ſuo diſpoſuit i valle lachrimaꝝ in lo
co quẽ poſuit. Eteni bñdictõ; dabit le/
giſlator: ibũt de virtute in virtutẽ vide
bitur deus deoꝝ in ſion. Dñe deus vir/
tutũ exaudi orationẽ meã: auribꝫ pcipe
deus iacob. Protector nr̃ aſpice deus et
reſpice in faciẽ chriſti tui. Quia melior
eſt dies vna in atrijs tuis ſuper milia.
Elegi abiectus eſſe in domo dei mei:
magis q̃ habitare in tabernaculis pcco
rũ. Quia miam ⁊ veritatẽ diligit deus:
grãm ⁊ gloriã dabit dñs. Non priuabit
bonis eos qui ambulant in innocentia.
dñe virtutũ beatus hõ qui ſperat in te
Jn finẽ filijs chore. LXXXIIII
Enedixiſti dñe terrã tuã: auer/
b tiſti captiuitatẽ iacob. Remiſi/
ſti iniquitatẽ plebis tue operui
ſti oĩa peccata eoꝝ. Mitigaſti oẽm iram
tuam: auertiſti ab ira indignatõis tue.
Conuerte nos deus ſalutaris noſter: ⁊
auerte iram tuã a nobis. Nunquid ine
ternũ iraſceris nobis: aut extendes irã
tuã a generatõe in generationẽ. Deus
tu conuerſus viuificabis nos: et plebs
tua letabitur in te. Oſtende nobis dñe
miſericordiã tuã ⁊ ſalutare tuũ da no/
bis. Audiam quid loquatur in me dñs
deus: qm̄ loquetur pacem in plebẽ ſuã
Et ſup ſanctos ſuos: ⁊ in eos qui ↄuer/
tuntur ad cor. Ueruntñ ꝓpe timentes
eũ ſalutare ipſius: vt inhabitet gloria
in terra nr̃a. Miſericordia ⁊ veritas ob/
uiauerũt ſibi: iuſticia ⁊ pax oſculate ſunt
Ueritas de terra orta eſt: ⁊ iuſticia de ce
lo pſpexit. Eteni dñs dabit benignitatẽ
et terra nr̃a dabit fructu; ſuũ. Juſticia
ante eum ambulabit: et ponet in via
greſſus ſuos. Oratio dauid
Nclina dñe aurẽ LXXXV
i tuã et exaudi me: qm̄ inops et
pauper ſum ego. Cuſtodi aĩam
meã qm̄ ſanctus ſum: ſaluũ fac ſeruum
tuũ deus meus ſperantẽ in te. Miſere/
re mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die:
letifica aĩam ſerui tui qm̄ ad te dñe ani
mam meã leuaui. Qm̄ tu dñe ſuauis
et mitis: et multe miſericordie omnibꝫ
inuocantibꝫ te. Auribꝫ pcipe dñe oratio
nem meã: ⁊ intende voci deprecatõnis
mee. Jn die tribulatõis mee clamaui
ad te: q: exaudiſti me. Non eſt ſimilis tui
in dijs dñe: ⁊ nõ eſt ſm opa tua. Oẽs
gẽtes q̃ſcunq; feciſti veniẽt ⁊ adorabũt

coꝛam te dñe: ꝛ gloꝛificabunt nomē tu/
um. Qm̄ magnus es tu ꝛ faciēs mira/
bilia: tu es de⁹ ſolus. Deduc me dñe in
via tua: ꝛ ingrediar in veritate tua: lete
tur coꝛ meū vt timeat nomē tuū. Con
fitebor tibi dñe deus me⁹ in toto coꝛde
meo: et gloꝛificabo nomē tuū in eternū
Quia miſericoꝛdia tua magna eſt ſup
me: ꝛ eruiſti aīaȝ meā ex inferno inferi/
oꝛi. Deus iniqui inſurrexerūt ſup me:
ꝛ ſynagoga potentium queſierūt aīam
meā: et nō ꝓpoſuerūt te in ↄſpectu ſuo.
Et tu dñe deus miſeratoꝛ ꝛ miſericoꝛs:
patiēs ꝛ multe miſcđie ꝛ verax. Reſpi/
ce in me ꝛ miſerere mei: da imperiū tuū
puero tuo: et ſaluū fac filiuȝ ancille tue
Fac mecū ſignū in bono vt videāt qui
oderūt me ꝛ ↄfundāt: qm̄ tu dñe adiuui
ſti me ꝛ cōſolatus es me. Pſalmus
cantici filijs choꝛe. LXXXVI

Undamenta eius in montib⁹
ſ ſanctis: diligit dñs poꝛtas ſion
ſup oīa tabernacula iacob. Glo
rioſa dcā ſunt de te ciuitas dei Memoꝛ
ero raab et babylonis ſcientium me.
Ecce alienigene ꝛ tir⁹ ꝛ ppl's ethiopuȝ:
hi fuerūt illic. Nūquid ſion dicet hō: et
hō nat⁹ eſt in ea: ꝛ ipſe fundauit eā altiſ/
ſim⁹. Dñs narrabit in ſcripturis ꝑploꝝ
et pꝛincipū hoꝝ q̄ fuerūt in ea. Sicut
letantiū oīm: hītatio eſt in te. Canti
cū pſalmi filijs choꝛe in finē ꝓ amelech
ad rñdendū intellcūs hemā ecraite.

Omine deus LXXXVII
d ſalutis mee: in die clamaui et
nocte corā te Intret in ↄſpectu
tuo oꝛō mea: inclina aurē tuā ad pcē
meā. Quia repleta eſt malis aīa mea: ꝛ
vita mea inferno appropinquabit. Eſti
matus ſum cū deſcendentib⁹ in lacū fa
ctus ſum ſicut hō ſine adiutoꝛio inter
moꝛtuos liber. Sicut vulnerati doꝛmi
entes in ſepulchꝛis quoꝝ nō es memoꝛ
ampli⁹: ꝛ ipſi de manu tua repulſi ſunt
Poſuerūt me in lacu inferioꝛi: in tene/
bꝛoſis ꝛ in vmbꝛa moꝛtis. Sup me cō
firmatus eſt furoꝛ tuus: et oēs fluctus
tuos induxiſti ſup me. Longe feciſti no/
tos meos a me: poſuerūt me abhomina/
tionē ſibi. Traditus ſum ꝛ nō egredie/
bar: oculi mei langueūt pꝛe inopia. Cla
maui ad te dñe: tota die expandi ad te
manus meas. Nūquid moꝛtuis facies
mirabilia: aut medici ſuſcitabūt ꝛ ↄfite
būtur tibi. Nūquid narrabit aliquis in
ſepulcro miſcđiam tuā: ꝛ veritateȝ tuā
in ꝑditioneȝ. Nunquid cognoſcētur in
tenebꝛis mirabilia tua: et iuſticia tua in
terra obliuionis. Et ego ad te dñe cla/
maui: ꝛ mane oꝛatio mea pꝛeueniet te.
Ut quid dñe repellis oꝛōem meā: auer
tis faciē tuā a me. Paup ſum ego ꝛ in
laboꝛib⁹ a iuuētute mea: exaltatus autē
hūiliatus ſum ꝛ ↄturbat⁹. In me trāſi
erūt ire tue: ꝛ terroꝛes tui ↄturbauerūt
me. Circundederunt me ſicut aqua tota
die: circundederūt me ſimul. Elonga/
ſti a me amicū ꝛ ꝓximū: et notos meos
a miſeria. Intellcūs ethan ecraite.
LXXXVIII

Iſericoꝛdias dñi: in eternū can
m tabo. In generatōe ꝛ generati/
onē: annūciabo veritatē tuaȝ in
oꝛe meo. Qm̄ dixiſti in eternū miſeri/
coꝛdia edificabit in celis: pꝛeparabitur ve
ritas tua in eis. Diſpoſui teſtm̄ electis
meis: iuraui dauid ſeruo meo vſq; in e/
ternū ꝑparabo ſemē tuū. Et edificabo
in generatōe ꝛ generationē: ſedem tuā
Confitebuntur celi mirabilia tua dñe:
eteni veritatē tuam in eccleſia ſanctoꝝ.
Qm̄ quis in nubib⁹ equabitur dño ſi/
milis erit deo in filijs dei Deus qui glo
rificatur in ↄſilio ſcōꝝ: magnus ꝛ terri/
bilis ſup oēs qui in circūitu eius ſunt.
Dñe de⁹ virtutū q's ſilis tibi: potēs es
dñe ꝛ veritas tua in circūitu tuo. Tu do
minaris ptāti maris: motū aūt fluctuū
eius tu mitigas. Tu hūiliaſti ſicut vul
neratū ſupbū: in bꝛachio virtutis tue
diſpdiſti inimicos tuos. Tui ſunt celi
ꝛ tua eſt terra: oꝛbē terre ꝛ plenitudinē
ei⁹ tu fundaſti. aqlonē ꝛ mare tu creaſti
Thaboꝛ ꝛ hermō in noīe tuo exultabūt
tuū bꝛachiū cū potētia Firmet manus
tua et exaltetur dextera tua: iuſticia et

iudiciũ pꝛeꝑatio ſedis tue. Miſcðia et
veritas ꝑcedent faciẽ tuam: btũs pplꝰ
qui ſcit iubilationẽ. Dñe in lumĩe vul/
tus tui ambulabũt: ⁊ in noĩe tuo exul/
tabũt tota die: ⁊ in iuſticia tua exaltabũ
tur. Qm̃ gloꝛia virtutis eoꝝ tu es: ⁊ in
bñplacito tuo exaltabitur coꝛnu noſtrũ
Quia dñi eſt aſſumptio nr̃a. ⁊ ſci iſrael
regis nr̃i. Tunc locutus es in viſione
ſcis tuis: ⁊ dixiſti. poſui adiutoꝛiũ in po/
tẽte: ⁊ exaltaui electũ de plebe mea. In/
ueni dauid ſeruũ meum: oleo ſcõ meo
vnxi eũ. Manus eni mea auxiliabit̃ ei:
et bꝛachiũ meũ ꝯfirmabit eũ. Nihil ꝓ/
ficiet inimicus in eo: et filius iniquita/
tis nõ apponet nocere ei. Et concidam
a facie ipſius inimicos eius: ⁊ odientes
eum in fugã ꝯuertam. Et veritas mea
et miſericoꝛdia mea cũ ipſo: et in noĩe
meo exaltabitur coꝛnu eius. Et ponam
in mari manũ eius: et in fluminibꝫ dex/
terã eius. Ipſe inuocabit me pr̃ meus
es tu: deus meꝰ ⁊ ſuſceptoꝛ ſalutis mee
Et ego pꝛimogenitũ ponã illũ: excelſuz
pꝛe regibꝫ terre. In eternũ ſeruabo illi
miſcðiaz meã: et teſtamentũ meũ fide/
le ipſi. Et ponã in ſeculũ ſeculi ſemẽ eiꝰ
et thꝛonũ eius ſicut dies celi. Si autẽ
dereliquerint filij eius legẽ meã: ⁊ in iu
dicijs meis nõ ambulauerint. Si iuſti
cias meas ꝓphanauerint ⁊ mãdata mea
nõ cuſtodierint. Viſitabo in virga iniq
tates eoꝝ: ⁊ in verberibꝫ pccã eoꝝ. Miſe
ricoꝛdiã aũt meã nõ diſpgã ab eo: neqꝫ
nocebo i veritate mea. Neqꝫ ꝓphanabo te
ſtamentũ meũ ⁊ q̃ ꝓcedũt de labijs me
is nõ faciã irrita. Semel iuraui in ſctõ
meo ſi dauid mẽtiar ſemẽ eiꝰ in eternũ
manebit. Et thꝛonꝰ eiꝰ ſicut ſol in ꝯſpe
ctu meo: ⁊ ſicut luna pfecta in eternũ et
teſtis in celo fidelꝭ. Tu vero repuliſti ⁊ de
ſpexiſti: diſtuliſti chꝛiſtũ tuũ. Auertitiſti
teſtm̃ ſerui tui ꝓphanaſti in terra ſanctu
ariũ eiꝰ. Deſtruxiſti oẽs ſepes eiꝰ: poſui/
ſti firmamẽtũ eiꝰ foꝛmidinẽ. Diripue/
rũt eũ oẽs tranſeũtes viã: fcũs ẽ obpꝛo
bꝛiũ vicinis ſuis. Exaltaſti dexterã depꝛi
mentiũ eũ: letificaſti oẽs inimicos eius

Auertiſti adiutoꝛiũ gladij eius: ⁊ nõ es
auxiliatus ei in bello. Deſtruxiſti eũ ab
emundatõe: ⁊ ſedẽ eius in terra colliſi/
ſti. Minoꝛaſti dies tpis eiꝰ: pfudiſti eũ
ꝯfuſione. Vſqꝫq̃ dñe auertis in finẽ ex
ardeſcet ſicut ignis ira tua. Memoꝛare
q̃ mea ſuba: nũquid eni vane ꝯſtituiſti
oẽs filios hoĩm. Quis eſt hõ qui viuet
⁊ nõ videbit moꝛtez: eruet aĩam ſuã de
manu inferi. Vbi ſunt miſcðie tue an/
tique dñe: ſicut iuraſti dauid in veritate
tua: Memoꝛ eſto dñe obpꝛobij ſeruoꝝ
tuoꝝ: qð continui in ſinu meo multaꝝ
gentiũ. Qð expꝛobꝛauerũt inimici tui
dñe: qð expꝛobꝛauerũt cõmutationem
chꝛiſti tui. Benedictus dñs in eternũ:
fiat fiat. Oꝛatio moyſi hoĩs dei.

Omine refugiũ LXXXIX
D factus es nobis: a generatione
in generationẽ. Pꝛiuſqꝫ mõtes
fierẽt aut moueret̃ terra ⁊ oꝛbis a ſecu/
lo: ⁊ in ſeculum tu es deus. Ne auertas
hoĩem in humilitatẽ: ⁊ dixiſti ꝯuertimi
ni filij hoĩm. Qm̃ mille anni ante ocu/
los tuos: tanqꝫ dies heſterna q̃ ꝑterijt.
Et cuſtodia in nocte: que pꝛo nihilo ha
bentur eoꝝ anni erũt. Mane ſicut her/
ba tranſeat: mane floꝛeat ⁊ tranſeat ve/
ſpere decidat induret et areſcat. Quia
defecimus in ira tua ⁊ in furoꝛe tuo tur
bati ſumus. Poſuiſti iniquitates nr̃as
in ꝯſpectu tuo: ſeculũ nr̃m in illumina/
tione vultus tui. Qm̃ oẽs dies nr̃i de/
fecerũt ⁊ in ira tua defecimus. Anni nr̃i
ſicut aranea meditabũtur: dies annoꝝ
noſtroꝝ in ipſis ſeptuaginta anni. Si
aũt in potẽtatibꝫ octoginta anni: ⁊ am/
plius eoꝝ laboꝛ ⁊ doloꝛ. Qm̃ ſupuenit
mãſuetudo ⁊ coꝛripiemur Quis nouit
ptãtez ire tue: ⁊ ꝑ timoꝛe tuo irã tuã di/
numerare. Dexterã tuã ſic notũ fac: et
eruditos coꝛde in ſapĩa. Cõuertere dñe
vſqꝫquo: ⁊ deꝑcabilis eſto ſuꝑ ſeruos
tuos. Repleti ſumus mane miſericoꝛ/
dia tua: exultauimus ⁊ delectati ſumus
in oĩbꝫ diebꝫ nr̃is. Letati ſumus ꝓ die/
bꝫ quibꝫ nos hũiliaſti: annis quibꝫ vi/
dimus mala. Reſpice in ſeruos tuos ⁊

in opa tua:⁊ dirige filios eorum. Et ſit
ſplendor dñi dei nr̃i ſup nos. ⁊ opa ma
nuũ nr̃aꝝ dirige ſup noſ: ⁊ opꝰ manuũ
nr̃aꝝ dirige. Laus cantici ipſi dauid.

Ui habitat in adiutorio XC
q altiſſimi: in ꝓtectõe dei celi cõ-
morabit̃. Dicet dño ſuſceptor
meus es tu: ⁊ refugiũ meũ deus meus
ſperabo in eũ. Qm̃ ipſe liberabit me de
laqueo venantiu: ⁊ a verbo aſpero. Sca-
pulis ſuis obũbrabit tibi: ⁊ ſub pennis
eius ſperabiſ. Scuto circũdabit te veri
tas eiꝰ: nõ timebis a timore nocturno.
A ſagitta volãte in die a negocio pam-
bulante in tenebris: ab incurſu ⁊ demo
nio meridiano. Cadẽt a latere tuo mil-
le: ⁊ decẽ milia a dextris tuis: ad te autẽ
nõ appropinq̃bit. Uerũtñ oculis tuis
ꝯſiderabis: et retributõem pcc̃oꝝ vide
bis. Qm̃ tu es dñe ſpes mea: altiſſimũ
poſuiſti refugiũ tuum. Non accedet ad
te malũ: et flagellũ nõ appropinquabit
tabernaculo tuo. Qm̃ angelis ſuis mã
dauit de te: vt cuſtodiãt te in oibꝫ vijs
tuis. In manibꝫ portabunt te ne forte
offendas ad lapidẽ pedem tuũ. Super
aſpidem ⁊ baſiliſcũ ambulabis: ⁊ ꝯcul-
cabis leonẽ ⁊ draconẽ. Qm̃ in me ſpe-
rauit liberabo eum: ꝓtegam eum qm̃ co
gnouit nomẽ meũ. Clamauit ad me et
ego exaudiã eum cũ ipſo ſum in tribu-
latione: eripiaꝫ eum ⁊ glorificabo eum.
Longitudine dieꝝ replebo eum: ⁊ oſten
dam illi ſalutare meum. Pſalmus
cantici in die ſabbati. XCI

Onũ eſt ꝯfiteri dño ⁊ pſallere
b noĩ tuo altiſſime. Ad annunci-
andũ mane miſcõiaꝫ tuã: et ve
ritatẽ tuã ꝑ noctẽ. In decachordo pſal-
terio: cũ cantico in cithara. Quia dele-
ctaſti me dñe in factura tua ⁊ in operibꝫ
manuũ tuaꝝ exultabo. Quã magnifica
ta ſunt opa tua dñe: nimis ꝓfunde fa-
cte ſunt cogitatões tue. Uir inſipiens
non cognoſcet: et ſtultus nõ intelliget
hec. Cum exorti fuerint peccatores ſicut
fenũ: et apparuerint omñes qui opantur
iniquitatẽ. Ut intereãt in ſeculũ ſeculi:
tu autem altiſſimus ineternũ domine.
Qm̃ ecce inimici tui dñe: qm̃ ecce ini-
mici tui ꝑibũt: ⁊ diſpgẽtur oẽs qui ope
rãtur iniquitatẽ. Et exaltabit̃ ſicut vni-
cornis cornu meum: ⁊ ſenectus mea in
miſcõia vberi. Et deſpexit oculus meus
inimicos meos ⁊ ab inſurgẽtibꝫ in me
malignãtibꝫ audiet auris mea. Juſtus
vt palma florebit: ſicut cedrus libani
multiplicabit̃. Plãtati in domo dñi: in
atrijs domus dei nr̃i florebunt. Adhuc
multiplicabũtur in ſenecta vberi: et bñ
patientes erunt vt annunciẽt. Qm̃ re
ctus dominus deus noſter: et non eſt
iniquitas in eo. Laus cantici dauid
in die ante ſabbatum quando fundata
eſt terra: XCII

ñs regnauit decorẽ induꝰ eſt:
d indutus eſt dñs fortitudinẽ et
pcinxit ſe. Etenĩ firmauit orbẽ
terre: qui nõ ꝯmouebit̃. Parata ſedes
tua deus: extũc a ſeculo tu es. Eleuaue
runt flumina dñe: eleuauerũt flumina
vocẽ ſuã. Eleuauerũt flumina fluctus
ſuos: a vocibꝫ aquaꝝ multaꝝ. Mirabi-
les elationes maris: mirabilis in altis
dñs. Teſtimonia tua credibilia facta
ſunt nimis: domũ tuã decet ſanctitudo
dñe in longitudine dieꝝ. Pſalmus
dauid quarto ſabbati. XCIII

Eus vltionũ dñs: deus vltio-
d nũ libere egit. Exaltare qui iu-
dicas terrã: redde retributõeꝫ
ſupbis. Uſq̃ quo peccatores dñe: vſq̃ quo
pcc̃ores gloriabũtur? Effabuntur ⁊ lo-
quentur iniquitatẽ: loquentur oẽs qui
opantur iniuſticiã. Populũ tuum dñe
hũiliauerunt: ⁊ hereditatẽ tuã vexaue-
runt. Uiduã ⁊ aduenã interfecerũt. et
pupillos occiderũt. Et dixerũt non vi-
debit dñs: nec intelliget deꝰ iacob. In-
telligite inſipientes in ꝓplo: ⁊ ſtulti ali-
quando ſapite. Qui plantauit aurẽ nõ
audiet aut qui finxit oculũ nõ conſide-
rat. Qui corripit gẽtes nõ arguet: aut
qui docet hoĩem ſcientiam dñs ſcit co-
gitationes hominum: quoniam vane
ſunt. Beatus homo quem tu erudieris

dñe:et de lege tua docueris eū. Ut mi-
tiges ei a dieb⁹ malis:donec fodiat̄ pec-
catori fouea. Quia nō repellet dñs ple
bem ſuā:et hereditatē ſuā nō derelinq̄t
Quoaduſq̧ iuſticia ꝯuertat̄ in iudiciū
et qui iuxta illā:oēs q̄ recto ſunt corde.
Quis conſurget mihi aduerſus mali-
gnātes:aut quis ſtabit mecū aduerſus
opantes iniquitatē? Niſi qꝫ dñs adiu-
uit me:paulominus habitaſſet in infer
no aīa mea Si dicebā mot⁹ eſt pes me
us:mīa tua dñe adiuuabit me. Scdm
multitudinē doloꝝ meoꝝ in corde meo
ꝯſolatōes tue letificauerūt aīaꝫ meam.
Nūquid adheret tibi ſedes iniquitatis:
qui fingis laborē in pcepto? Captabant
in aīam iuſti:ꝛ ſanguinē innocentē con
demnabunt. Et factus eſt mihi dñs in
refugiū ꝛ deus meus in adiutoriū ſpei
mee. Et reddet illis iniquitatē ipſoruꝫ
et in malicia eoꝝ diſpdet eos diſperdet
illos dñs deus nr̄. Laus cantici ip ſi
dauid. XCIIII

v Enite exultem⁹ dño: iubilem⁹
deo ſalutari nr̄o. Preoccupem⁹
faciē eius in ꝯfeſſione: ꝛ in pſal
mis iubilemus ei. Qm̄ deus magnus
dñs:ꝛ rex magn⁹ ſup oēs deos: qm̄ nō
repellit dñs plebē ſuā. Quia in manu
eius ſunt oēs fines terre: ꝛ altitudines
montium ipſius ſunt. Qm̄ ipſius eſt
mare et ipſe fecit illud ꝛ ſiccam manus
eius formauerūt. Uenite adoremus ꝛ
pcidamus et ploremus ante dñm qui
fecit nos:qꝫ ipſe eſt deus nr̄. Et nos po-
pulus paſcue eius: ꝛ oues manus eius
Hodie ſi vocem eius audieritis: nolite
obdurare corda vr̄a. Sicut in irritati-
one: ſm diem tentationis in deſerto.
Ubi tentauerūt me patres veſtri: pba-
uerūt ꝛ viderūt opa mea. Quadragin
ta annis offenſus fui generationi illi: ꝛ
dixi ſemp hi errant corde. Et iſti nō co-
gnouerunt vias meas vt iuraui in ira
mea ſi introibunt in requiem meam.
Pſalmus dauid quādo domus edi-
ficabatur poſt captiuitatem.
XCV

c Antate dño canticū nouū:can-
tate dño oīs terra. Cātate dño
ꝛ bn̄dicite noī eius:annunciate
de die in diē ſalutare eius. Annunciate
inter gētes gloriā eius:in oīb⁹ pplis mi-
rabilia ei⁹. Qm̄ magnus dñs ꝛ laudabi
lis nimis:terribilis eſt ſup om̄es deos.
Qm̄ oēs dij gentiū demonia: dñs aūt
celos fecit. Cōfeſſio ꝛ pulcritudo in cō
ſpectu eius:ſanctimonia ꝛ magnificen-
tia in ſanctificatōe eius. Afferte dño pa
trie gentiū:afferte dño gloriā ꝛ honoreꝫ
afferte dño gloriā noī eius. Tollite ho-
ſtias ꝛ introite in atria eius: adorate do
minū in atrio ſcō eius. Cōmoueatur a
facie eius vniuerſa terra: dicite in gēti-
bus qꝫ dñs regnauit. Eteni correxit or
bem terre qui nō cōmouebitur iudica-
bit pplos in equitate. Letētur celi ꝛ ex-
ultet terra: cōmoueatur mare ꝛ pleni-
tudo eius. gaudebūt campi ꝛ oīa que in
eis ſunt. Tūc exultabūt oīa ligna ſilua-
rum a facie dñi qꝫ venit: qm̄ venit iudi-
care terram. Judicabit orbem terre in
equitate: et pplos in veritate ſua.
Pſalmus ipſi dauid qn̄ terra eius
reſtituta eſt ei. XCVI

d ñs regnauit exultet terra: letē-
tur inſule multe. Nubes ꝛ cali-
go in circūitu ei⁹: iuſticia ꝛ iudi
ciū correctio ſedis eius. Ignis an̄ ipm̄
pcedet: ꝛ flāmabit in circūitu inimicos
eius. Illuxerūt fulgura eius orbi' terre
vidit ꝛ ꝯmota eſt terra. Montes ſicut
cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi oīs
terra. Annūciauerūt celi iuſticiā eius: ꝛ
viderūt oēs ppli gloriā ei⁹. Cōfundant̄
oēs qui adorāt ſculptilia: ꝛ qui gloriant̄
in ſimulacris ſuis. Adorate eū oēs an-
geli eius: audiuit ꝛ letata eſt ſion. Et ex
ultauerunt filie iude ppter iudicia tua
dñe. Qm̄ tu dñs altiſſim⁹ ſup oēm ter
rā: nimis exaltat⁹ es ſup oēs deos. Qui
diligitis dñm odite malū cuſtodit dñs
aīas ſcōꝝ ſuoꝝ: de manu pccōris libera
bit eos. Lux orta eſt iuſto: ꝛ rcīs corde le
ticia Letamī iuſti ī dño: ꝛ ꝯfitemī mēo-
rie ſcificatōis eius. Pſalmus dauid

Antate dño can⸗ XCVII
d ticū nouū: qꝛ mirabilia fecit
Saluauit ſibi dextera eius:
et brachiū ſanctū eius. No⸗
tum fecit dñs ſalutare ſuū:in cōſpectu
gentiū reuelauit iuſticiā ſuam. Recoꝛ⸗
datus eſt miſericoꝛdie ſue: et veritatis
ſue domui iſrael. Uiderūt omnes ter⸗
mini terre ſalutare dei noſtri: iubilate
dño omnis terra cantate ⁊ exultate et
pſallite. Pſallite dño in cithara et voce
pſalmi: in tubis ductilibꝫ et voce tube
coꝛnee. Jubilate in conſpectu regis do⸗
mini:moueatur mare ⁊ plenitudo eiuſ
oꝛbis terrarū ⁊ qui habitant in eo. Flu⸗
mina plaudēt manu:ſimul montes ex⸗
ultabunt a conſpectu dñi:qm̄ venit iu⸗
dicare terram. Judicabit oꝛbem terrarū
in iuſticia:et populos in equitate.
Pſalmus dauid. XCVIII
Ominus regnauit iraſcantur
d ppl̄i:q̄ ſedes ſup cherubin mo⸗
ueatur terra. Dñs in ſion ma⸗
gnus:⁊ excelſus ſup oēs ppl̄os. Cōfiteā
tur noī tuo magno qm̄ terribile ⁊ ſctm̄
eſt:⁊ honoꝛ regis iudiciū diligit. Tu pa
raſti directōnes:iudiciū ⁊ iuſticiā in ia⸗
cob tu feciſti. Exaltate dñm deū nr̄m:⁊
adoꝛate ſcabellū pedū eius:qm̄ ſcm̄ eſt.
Moiſes ⁊ aaron in ſacerdotibꝫ eiꝰ: ⁊ ſa⸗
muel inter eos qui inuocāt nomē eius
Jnuocabāt dñm ⁊ ipē exaudiebat eos.
in columna nubis loquebatur ad eos.
Cuſtodibāt teſtimonia eiꝰ: et preceptū
qđ dedit illis. Dñe deus nr̄ tu exaudie⸗
bas eos:deus tu ꝓpitius fuiſti eis ⁊ vl⸗
ciſcens in oēs adinuentōes eorū. Exal⸗
tate dñm deū nr̄m:⁊ adoꝛate in monte
ſcō eius:qm̄ ſcūs dñs deus noſter.
Pſalmus in confeſſione. XCIX
Ubilate deo oīs terra: ſeruite
i dño in leticia. Jntroite in ꝯſpe
ctu eius:in exultatōe. Scitote
qm̄ dñs ipē eſt deus:ipſe fecit nos ⁊ nō
ipſi nos. Populus eius ⁊ oues paſcue
eius:introite poꝛtas eius in cōfeſſione
atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomē eius qm̄ ſuauis eſt dñs
ineternum miſericoꝛdia eius. et vſq̄ʒ in
generationem et generationeʒ veritas
eius. Pſalmus ipſi dauid. C
Jſericoꝛdiā ⁊ iudiciū cātabo ti⸗
m bi dñe:pſallā ⁊ intelligā in via
immaculata qn̄ venies ad me.
Perambulabā in innocētia coꝛdis mei
in medio domus mee. Non ꝓponebam
an̄ oculos meos rem iniuſtā:faciētes p̄
uaricatōes odiui. Non adheſit mihi coꝛ
prauū:declinantē a me malignū nō co⸗
gnoſcebam. Detrahentē ſecreto ꝓximo
ſuo:hunc pſequebar. Superbo oculo et
inſatiabili coꝛde:cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt ſedeant
mecū:ambulās in via immaculata hic
mihi miniſtrabit. Non habitabit in me
dio domus mee qui facit ſupbiā:qui lo⸗
quitur iniqua nō direxit in ꝯſpectu ocu
loꝛū meorū. Jn matutino interficiebaʒ
oēs peccatoꝛes terre:vt diſpdere de ci⸗
uitate dñi oēs opantes iniquitatē.
Oratio paupis cum anxiaretur ⁊ co⸗
ram dño effudit precē ſuam. CI
Omine exaudi oꝛōneʒ meā:et
d clamoꝛ meus ad te veniat. Nō
auertas faciē tuā a me:in qua⸗
cunq̄ʒ die tribuloꝛ inclina ad me aurem
tuā. Jn quacūq̄ʒ die inuocauero te ve⸗
lociter exaudi me. Quia defecerunt ſi⸗
cut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſicͭ cre⸗
miū aruerūt. Percuſſus ſum vt fenuʒ
et aruit coꝛ meū:qꝛ oblitus ſum come⸗
dere panē meum. A voce gemitus mei
adheſit os meū carni mee. Similis factuſ
ſum pellicano ſolitudinis:factus ſum ſi
cut nicticoꝛax in domicilio. Uigilaui:et
factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in te⸗
cto. Tota die exprobꝛabāt mihi inimi⸗
ci mei:et qui laudabāt me aduerſuʒ me
iurabant. Quia cinerem tanq̄ʒ panem
manducabā:⁊ poculū meum cum fletu
miſcebam. A facie ire indignatōis tue:
qꝛ eleuans alliſiſti me. Dies mei ſicut
vmbꝛa declinauerūt:et ego ſicut fenuʒ
arui. Tu autem dñe ineternū pmanes
et memoꝛiale tuū in generatōne et ge⸗
nerationem. Tu exurgens miſereberis

ſion:quia tempus miſerendi eius quia
venit tps. Qm̄ placuerunt ſeruis tuis
lapides eius:et terre eius miſerebūtur
Et timebūt gentes nomen tuū dn̄e:et
oēs reges terre gloriā tuā. Quia edifi/
cauit dn̄s ſion: et videbit in gloria ſua.
Reſpexit in orationē hūilium:⁊ nō ſpre
uit precē eoꝝ. Scribanť hec in generati
one altera:⁊ pplus qui creabit laudabit
dn̄m. Quia proſpexit de excelſo ſcō ſuo
dn̄s de celo in terrā aſpexit. Ut audiret
gemitus ꝯpeditoꝝ:vt ſolueret filios in
teremptoꝝ. Ut annūciēt in ſion nomē
dn̄i:et laudē eius in hieruſalē. In ꝯue/
niendo pplos in vnū:⁊ reges vt ſeruiāt
dn̄o. Rn̄dit ei in via virtutis ſue:pauci
tatem dieꝝ meoꝝ nūcia mihi. Ne reuo
ces me in dimidio dieꝝ meoꝝ: in gene/
ratione ⁊ generationē anni tui. Initio
tu dn̄e terrā fundaſti:et opa manuum
tuaꝝ ſunt celi. Ipſi peribūt tu aūt pma
nes:et oēs ſicut veſtimentū veteraſcēt.
Et ſicut opertoriū mutabis eos ⁊ muta/
būtur:tu aūt idē ipſe es: et anni tui nō
deficient. Filij ſeruoꝝ tuoꝝ habitabūt:
et ſemen eoꝝ in ſeculum dirigetur.

Pſalmus ipſi dauid. CII

Enedic aīa mea dn̄o:⁊ oīa q̄ in/
b tra me ſunt noī ſcō eius. Bene
dic aīa mea dn̄o:et noli obliui/
ſci oēs retributiōes eius. Qui ppiciatur
oīb iniquitatib tuis: qui ſanat oēs
infirmitates tuas. Qui redimit de in/
teritu vitā tuā:qui coronat te in mīa ⁊
miſeratōib. Qui replet in bonis deſide
riū tuū:renouabit vt aquile iuuentus
tua. Faciēs miſcōias dn̄s:⁊ iudiciū oī/
bus iniuriā patiētib. Notas fecit vias
ſuas moiſi:filijs iſrael volūtates ſuas.
Miſerator ⁊ miſericors dn̄s: longani/
mis ⁊ multū miſericors. Nō in ppetuū
iraſcetur neq̄ ineternum ꝯminabitur.
Nō ſm pcc̄a nr̄a fecit nobis:neq̄ ſm in
iquitates nr̄as retribuit nobis. Qm̄
ſm altitudinē celi a terra: corroborauit
miſericordiā ſuā ſup timētes ſe. Quan
tum diſtat ortus ab occidente: longe fe
cit a nobis iniquitates nr̄as. Quō mi/
ſeretur pater filioꝝ:miſertus eſt dn̄s ti
mentibus ſe:qm̄ ipſe cognouit figmen
tum nr̄m. Recordatus eſt qm̄ puluis
ſumus:homo ſicut fenū dies eius tan/
q̄ flos agri ſic efflorebit. Qm̄ ſpūs per/
tranſibit in illo ⁊ nō ſubſiſtet. et nō co/
gnoſcet amplius locū ſuū. Miſcōia au
tem dn̄i ab eterno ⁊ vſq̄ in eternū: ſup
timentes eū. Et iuſticia illius in filios
filioꝝ:his qui ſeruāt teſtamentū eius.
Et memores ſunt mandatoꝝ ipſius:ad
faciendū ea. Dn̄s in celo parauit ſedē
ſuam:et regnū ipſius oīb dn̄abit. Bn̄/
dicite dn̄o oēs angeli eius potētes vir/
tute:faciētes verbū illius ad audiendā
vocē ſermonū eius. Bn̄dicite dn̄o oēs
virtutes eius:miniſtri eius qui facitis
voluntatē eius. Bn̄dicite dn̄o oīa opera
eius in omī loco dn̄ationis eius:bn̄dic
aīa mea dn̄o. Pſalmus ipſi dauid.

Enedic aīa mea dn̄o CIII
b dn̄e deus meus magnificatus
es vehemēter. Confeſſionē et
decorē induiſti:amictus lumīe ſicut ve/
ſtimēto. Extendēs celū ſicut pellē: q̄ te
gis aquis ſupiora eius. Qui ponis nu/
bē aſcenſum tuū:qui ambulas ſup pen
nas ventoꝝ. Qui facis angelos tuos
ſpūs:et miniſtros tuos ignē vrentem
Qui fundaſti terrā ſup ſtabilitatē ſuā:
nō inclinabitur in ſclm ſeculi. Abyſſus
ſicut veſtimentū amictus eius:ſup mō
tes ſtabūt aque. Ab increpatōe tua fu/
gient:a voce tonitrui tui formidabunt:
Aſcendūt montes ⁊ deſcendūt campi:
in locū quē fundaſti eis Terminū poſu
iſti quē nō tranſgredient:neq̄ ꝯuertē/
tur opire terrā. Qui emittis fontes in
cōuallibꝰ:inter mediū montiū ptranſi/
bunt aque. Potabūt oēs beſtie agri ex/
pectabūt onagri in ſiti ſua. Sup ea vo/
lucres celi habitabūt: de medio petraꝝ
dabūt voces. Rigans montes de ſupio
ribus ſuis:de fructu opm tuoꝝ ſatiabi/
tur terra. Producēs fenum iumentis:
et herbā ſeruituti hoim. Ut educas pa
nem de terra:⁊ vinū letificet cor hoīs.
Ut exhilaret faciē in oleo: et panis cor

hoĩs ꝯfirmet. Saturabũtur ligna cã/
pi ⁊ cedri libani q̃s plantauit: illic paſſe/
res nidificabũt. Herodij dom⁹ dux eſt
eoꝝ: mõtes excelſi ceruis petra refugiũ
herinacijs. Fecit lunã in tp̃e: ſol cogno/
uit occaſuȝ ſuũ. Poſuiſti tenebꝛas ⁊ fa/
cta eſt nox: in ipſa ꝑtranſibũt oẽs beſtie
ſilue. Catuli leonũ rugiẽtes vt rapiant
et querãt a deo eſcã ſibi. Oꝛtus eſt ſol ⁊
ꝯgregati ſunt: ⁊ in cubilib⁹ ſuis colloca/
bunt. Exibit hõ ad opus ſuũ: ⁊ ad opa/
tionẽ ſuã vſq͡ȝ ad veſperũ. Q̃ magnifica
ta ſunt opa tua dñe: oĩa in ſapientia fe/
ciſti: impleta eſt terra poſſeſſione tua.
Hoc mare magnũ et ſpacioſum mani/
bus: illic reptilia quoꝝ nõ eſt numerus
Aĩalia puſilla cũ magnis: illic naues ꝑ/
tranſibũt Draco iſte quẽ foꝛmaſti ad il
ludendũ ei: oĩa a te expectãt vt des illis
eſcã in tp̃e. Dante te illis colligẽt: ape/
riente te manũ tuã oĩa implebũtur bo/
nitate. Auertente aũt te faciẽ turbabũ/
tur: auferes ſpm̃ eoꝝ ⁊ deficiẽt: ⁊ in pul
uerem ſuũ reuertẽtur. Emitte ſpm̃ tu/
um ⁊ creabũtur: et renouabis faciẽ ter/
re. Sic gloꝛia dñi in ſeculũ: letabitur
dñs in opib⁹ ſuis. Qui reſpicit terram
et facit eam tremere: qui tangit mõtes
et fumigãt. Cantabo dñm in vita mea
pſallã deo meo q̃diu ſum. Jocundum
ſit ei eloquiũ meũ: ego vero delectaboꝛ
in domino. Deficient peccatoꝛes a ter/
ra ⁊ iniqui ita vt non ſint: benedic ani/
ma mea domino. Alleluia. CIIII
Onfitemini dño et inuocate
c nomẽ eius: annũciate inter gẽ
tes opa eius. Cantate ei ⁊ pſal
lite ei narrate oĩa mirabilia eius: lauda
mini in noĩe ſancto eius. Letetur coꝛ q̃/
rentiũ dñm: querite dñm ⁊ ꝯfirmami/
ni: querite faciẽ eius ſemp. Memento/
te mirabiliũ eius que fecit: ꝓdigia eius
⁊ iudicia oꝛis eius. Semẽ abꝛaam ſer/
ui eius: filij iacob electi eius. Jp̃e dñs
deus nr̃: in vniuerſa terra iudicia eius.
Memoꝛ fuit in ſeculũ teſtamẽti ſui: ver
bi q̇đ mandauit in mille generationes
Q̇đ diſpoſuit ad abꝛaam: et iuramenti

ſui ad iſaac. Et ſtatuit illud iacob in pꝛe
ceptũ: ⁊ iſrael in teſtamentũ eternum.
Dicens: tibi dabo terrã chanaan: funi/
culũ hereditatis vr̃e. Cũ eſſent nume/
ro bꝛeui: pauciſſimi ⁊ incole eius. Et ꝑ/
tranſierũt de gente in gentẽ: ⁊ de regno
ad pplm̃ alterũ. Nõ reliquit hoĩeȝ noce
re eis: ⁊ coꝛripuit ꝓ eis reges. Nolite tã
gere chꝛiſtos meos: et in ꝓphetis meis
nolite malignari. Et vocauit famẽ ſuꝑ
terrã: ⁊ omne firmamentũ panis cõtri
uit. Miſit añ eos virũ: in ſeruũ venun
datus eſt ioſeph. Humiliauerunt in ꝯpe/
dib⁹ pedes eius: ferrũ ꝑtranſijt aĩaȝ do/
nec veniret verbum eius. Eloquiũ dñi
inflãmauit eum: miſit rex ⁊ ſoluit eum
pꝛinceps pploꝝ ⁊ dimiſit eũ. Conſtitu/
it eum dñm domus ſue: ⁊ pꝛincipẽ oĩs
poſſeſſionis ſue. Ut erudiret pꝛincipes
eius ſicut ſemetipſm̃: ⁊ ſenes eius pꝛu/
dentiã doceret. Et intrauit iſrael in egy
ptum: ⁊ iacob accola fuit in terra cham.
Et auxit pplm̃ ſuũ vehementer: ⁊ firma
uit eam ſuꝑ inimicos eius. Conuertit
coꝛ eoꝝ vt erudirent pplm̃ eius ⁊ doluȝ
facerent in ſeruos eius. Miſit moiſen
ſeruũ ſuũ aaron quẽ elegit ipſm̃ Poſu/
it in eis verba ſignoꝝ ſuoꝝ ⁊ ꝓdigioꝛuȝ:
in terra cham. Miſit tenebꝛas ⁊ obſcu
rauit ⁊ nõ exacerbauit ſermones ſuos.
Conuertit aquas eoꝝ in ſanguinẽ: ⁊ oc
cidit piſces eoꝝ. Et edidit terra eoꝝ ra/
nas: in penetralib⁹ regũ ipſoꝝ. Dixit et
venit cynomia ⁊ cynefes: in oĩb⁹ finib⁹
eoꝝ. Poſuit pluuias eoꝛum grandinẽ:
ignem ꝯburentẽ in terra ipſoꝝ. Et per/
cuſſit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ: et cõ/
triuit lignum eoꝛum. Dixit et venit lo
cuſta et bꝛuchus: cuius nõ erat nume/
rus. Et comedit omne fenum in terra
eoꝛum: et comedit omnẽ fructum ter/
re eoꝝ. Et ꝑcuſſit oẽ pꝛimogenitũ in
terra eoꝝ: pꝛimitias oĩs laboꝛis eoꝝ. Et
eduxit eos cum argento ⁊ auro: et non
erat in tribubus eoꝝ infirmus. Letata
eſt egyptus in ꝓfectione eoꝝ: quia incu
buit timoꝛ eoꝝ ſuꝑ eos. Expãdit nubẽ
in ꝓtectionem eoꝝ: et ignem vt luceret

eis p̱ noctem. Petierunt ⁊ venit cotur
nix et pane celi ſaturauit eos. Dirupit
petram ⁊ fluxerunt aque: abierũt in ſic/
co flumina. Quõ memoꝛ fuit verbi ſan/
cti ſui: qd̃ habuit ad abꝛaam puerũ ſuũ
Et eduxit populum ſuum in exultatõe
et electos ſuos in leticia. Et dedit illis
regiones gentium: et laboꝛes ppl̃oꝝ poſ
ſederunt. Ut cuſtodiant iuſtificatões
eius: et legem eius requirant.
Alleluia Alleluia. CV
C Onfitemini dñõ qm̃ bonus: q̃
niam in ſeculum miſericoꝛdia
eius. Quis loquetur potẽtias
dñi: auditas faciet omnes laudes eius.
Beati qui cuſtodiũt iudiciũ: ⁊ faciũt iu
ſticiam in omni tp̃e. Memẽto noſtri do
mine in bñplacito populi tui: viſita noſ
in ſalutari tuo. Ad videndũ in bonitate
electoꝛum tuoꝛum: ad letandum in le/
ticia gentis tue: vt lauderis cum here/
ditate tua. Peccauimus cũ patribꝫ no
ſtris: iniuſte egim⁹ iniquitatẽ fecimus.
Patres nr̃i in egypto nõ intellexerunt
mirabilia tua: non fuerunt memoꝛes
multitudinis miſericoꝛdie tue. Et irri/
tauerũt aſcendentes in mare: mare ru/
brum. Et ſaluauit eos ꝓpter nomẽ ſuũ
vt notã faceret potentiã ſuã. Et incre/
puit mare rubꝛũ ⁊ exiccatũ eſt. et du/
xit eos in abyſſis ſicut in deſerto. Et ſal
uauit eos de manu odientiũ: ⁊ redemit
eos de manu inimici. Et operuit aqua
tribulãtes eos: vnus ex eis nõ remãſit
Et crediderũt in verbis eius: et lauda/
uerũt laudem eius. Cito fecerũt obliti
ſunt operũ eius: nõ ſuſtinuerũt ↄſiliũ
eius. Et ↄcupierũt ↄcupiſcentiã in de/
ſerto: ⁊ tentauerũt deũ in inaquoſo. Et
dedit eis petitionẽ ipſoꝝ: et miſit ſatu/
ritatẽ in aĩas eoꝝ. Et irritauerũt moi/
ſen in caſtris: aaron ſanctũ dñi. Aperta
eſt terra ⁊ deglutiuit dathan: et operuit
ſup̱ congregationem abiron. Et exarſit
ignis in ſynagoga eoꝝ: flãma cõbuſſit
pc̃coꝛes. Et fecerũt vitulum in oꝛeb et
adoꝛauerũt ſculptile. Et mutauerunt
gloꝛiã ſuã in ſimilitudinẽ vituli: come/
dentis fenũ. Obliti ſunt deũ qui ſalua/
uit eos: q̃ fecit magnalia in egypto: mi/
rabilia in terra cham: terribilia in mari
rubꝛo. Et dixit vt diſp̱deret eos: ſi non
moiſes elcũs eius ſtetiſſet in ↄfractõe
in ↄſpcũ eius. Ut auerteret irã eius ne
diſp̱deret eos ⁊ p̱ nihilo habuerũt terrã
deſiderabilẽ. Nõ crediderũt verbo eius
⁊ murmurauerũt in tabernaculis ſuis
nõ exaudierũt vocem dñi. Et eleuauit
manũ ſuã ſup̱ eos: vt ꝓſterneret eos in
deſerto. Et vt deijceret ſemẽ eoꝝ in na/
tõibꝫ: ⁊ diſp̱deret eos in regionibꝫ. Et
iniciati ſunt beelphegoꝛ: ⁊ comederũt ſa
crificia moꝛtuoꝝ. Et irritauerunt eũ in
adinuentõibꝫ ſuis: ⁊ multiplicata eſt in
eis ruina. Et ſtetit phinees ⁊ placauit:
et ceſſauit quaſſatio. Et reputatũ eſt ei
ad iuſticiã: in generatõe ⁊ generatõem
vſqꝫ in ſempiternũ. Et irritauerũt eũ
ad aq̃s ↄtradictõis: ⁊ vexatus eſt moi/
ſes ꝓpter eos: qꝛ exacerbauerũt ſpiritũ
ei⁹. Et diſtinxit in labijs ſuis: nõ diſper
diderũt gẽtes quas dixit dñs deus illis
Et ↄmixti ſunt inter gentes: et didice/
rũt op̱a eoꝝ ⁊ ſeruierũt ſculptilibꝫ eoꝝ
⁊ factũ eſt illis in ſcandalũ. Et immola
uerũt filios ſuos ⁊ filias ſuas demonijs.
Et effuderũt ſanguinẽ innocentẽ ſan/
guinẽ filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ ſuaꝝ q̃s ſacrifi
cauerũt ſculptilibꝫ chanaan. Et interfe
cta eſt terra in ſanguinibꝫ: ⁊ ↄtaminata
eſt in op̱ibus eoꝝ: ⁊ foꝛnicati ſunt in ad
inuentionibꝫ ſuis. Et iratus eſt furoꝛe
dñs in ppl̃m ſuũ: ⁊ abominat⁹ eſt heredi
tatẽ ſuã. Et tradidit eos in manus gẽ/
tiũ: ⁊ dñati ſunt eoꝝ qui oderũt eos Et
tribulauerũt eos inimici eoꝝ ⁊ hũiliati
ſunt ſub manibꝫ eoꝝ: ſepe liberauit eos.
Ipſi aũt exacerbauerũt eũ in ↄſilio ſuo
⁊ hũiliati ſunt in iniquitatibꝫ ſuis. Et
vidit cũ tribularẽtur: ⁊ audiuit oꝛatio/
nem eoꝝ. Et memoꝛ fuit teſtamẽti ſui
et penituit eũ ſm̃ multitudinẽ miſcꝛdie
ſue. Et dedit eos in miſcꝛdias: in cõſpe/
ctu oĩm q̃ ceperant eos. Saluos fac nos
dñe deus nr̃: ⁊ ↄgrega nos de natõibꝫ.
Ut ↄfiteamur nõi ſcõ tuo ⁊ gloꝛiemur

in laude tua. Bñdictus dñs deus iſrael
a ſeculo ⁊ vſq3 in ſeculũ ⁊ dicet oĩs pp̃ls
fiat fiat. Alleluia Alleluia CVI

Onfitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃
c in ſeculũ mĩa eius. Dicant qui
redẽpti ſunt a dño: q̃s redemit
de manu inimici: de regionib⁹ cõgrega-
uit eos. A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab aq̃lone
⁊ mari. Errauerũt in ſolitudĩe in inaq̃-
ſo: viã ciuitatis hitaculi nõ inuenerũt.
Eſurientes ⁊ ſitientes: aĩa eoꝝ in ipſis
defecit. Et clamauerũt ad dñm cũ tri-
bularent̃: ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ eripuit
eos. Et deduxit eos in viam rectam: vt
irent in ciuitatẽ habitationis. Confite
ant̃ dño mĩe eius: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs
hoĩm. Quia ſatiauit aĩam inanẽ: ⁊ aĩa3
eſurientẽ ſatiauit bonis. Sedẽtes in te
nebris et in vmbra mortis vinctos in
mẽdicitate ⁊ ferro. Quia exacerbauerũt
eloquia dei ⁊ ɔſiliũ altiſſimi irritauerũt
Et hũiliatũ eſt in laborib⁹ cor eoꝝ: et in
firmati ſunt nec fuit qui adiuuaret. Et
clamauerũt ad dñm cũ tribularẽtur et
de neceſſitatib⁹ eorum liberauit eos. Et
eduxit eos de tenebris ⁊ vmbra mortis
et vincula eoꝝ dirupit. Cõfiteant̃ dño
miſcdie eius: ⁊ mirabilia eius filijs ho-
minũ. Quia ɔtriuit portas ereas: et ve
ctes ferreos cõfregit. Suſcepit eos de
via iniq̃tatis eoꝝ: ꝓpter iniuſticias enĩ
ſuas hũiliati ſunt. Omnẽ eſcã abomia
ta eſt aĩa eoꝝ: ⁊ appropinquerũt vſq3 ad
portas mortis. Et clamauerũt ad dñm
cũ tribularẽtur: ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ li-
berauit eos. Miſit verbũ ſuũ ⁊ ſanauit
eos: ⁊ eripuit eos de interitionib⁹ eorũ:
Confiteãtur dño miſcdie eius: ⁊ mira-
bilia eius filijs hoĩm. Et ſacrificẽt ſacri
ficiũ laudis: ⁊ annunciẽt opa ei⁹ in exul
tatõe. Qui deſcendũt mare in nauib⁹
faciẽtes opatiõe in aquis multis. Ipſi
viderũt opa dñi: et mirabilia eius in ꝓ-
fundo. Dixit ⁊ ſtetit ſpũs ꝓcelle: ⁊ exal-
tati ſunt fluctus eius. Aſcendunt vſq3
ad celos ⁊ deſcendunt vſq3 ad abyſſos
aĩa eoru3 in malis tabeſcebat. Turbati
ſunt ⁊ moti ſunt ſicut ebri⁹: ⁊ oĩs ſapiã
eoꝝ deuorata eſt. Et clamauerũt ad do-
minũ cũ tribularent̃: ⁊ de neceſſitatib⁹
eoꝝ eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcellas eius
in aurã: ⁊ ſiluerũt fluctus eius. Et leta
ti ſunt q2 ſiluerũt: ⁊ deduxit eos in por
tũ volũtatis eoꝝ. Confiteãtur dño mi-
ſericordie ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoĩm
Et exaltẽt eũ in eccleſia plebis: ⁊ in ca-
thedra ſenioꝝ laudẽt eũ. Poſuit flumi
na in deſertũ: ⁊ exit⁹ aq̃ꝝ in ſitim. Ter-
ram fructiferã in ſalſuginẽ: a malicia in
habitantiũ in ea. Poſuit deſertũ in ſta
gna aquaꝝ: et terrã ſine aqua in exitus
aquaꝝ. Et collocauit illic eſuriẽtes: ⁊ cõ
ſtituerũt ciuitatẽ habitatõis. Et ſemi-
nauerũt agros ⁊ plantauerũt vineas:
et fecerũt fructũ natiuitatis. Et bñdi-
xit eis et multiplicati ſunt nimis: et iu-
menta eoꝝ non minorauit. Et pauci fa
cti ſunt ⁊ vexati ſunt a tribulatõe malo-
rum ⁊ dolore. Effuſa eſt contentio ſup
principes: et errare fecit eos in inuio et
nõ in via. Et adiuuit paupem de ino-
pia: ⁊ poſuit ſicut oues familias. Uide-
bũt recti ⁊ letabũtur: ⁊ oĩs iniq̃tas eoꝝ
oppilabit os ſuũ. Quis ſapiẽs ⁊ cuſto-
diet hec: ⁊ intelliget mĩas dñi. Allelu-
ia. Canticũ pſalmi ipſi dauid. CVII

Aratũ cor meũ deus paratum
p cor meũ: cantabo ⁊ pſallã in glo
ria mea. Exurge pſalteriũ ⁊ ci-
thara: exurgam diluculo. Confitebor ti
bi in pp̃lis dñe: ⁊ pſallã tibi in natõib⁹.
Quia magna eſt ſup celos mĩa tua: et
vſq3 ad nubes veritas tua Exaltare ſup
celos deus. ⁊ ſup oẽm terrã gloria tua.
vt liberent̃ dilecti tui. Saluũ fac dexte-
ra tua ⁊ exaudi me: deus locutus eſt in
ſancto ſuo. Exultabo ⁊ diuidã ſichima3
et ɔualle tabernaculoꝝ demetiar. Me⁹
eſt galaad ⁊ me⁹ eſt manaſſes: ⁊ effraim
ſuſceptio capitis mei. Juda rex meus:
moab lebes ſpei mee. In idumeã exten
da3 calciamentũ meũ mihi alienigene
amici facti ſunt. Quis deducet me in ci
uitatẽ munitã: quis deducet me vſq3 in
idumeam? Nõne tu deus qui repuliſti
nos: ⁊ nõ exibis deus in virtutib⁹ nr̃is

Da nobis auxiliū de tribulatione: quia vana ſalus hoīs. In deo faciemus virtutē: et ipſe ad nihilū deducet inimicos nr̄os.

In finē pſ dauid. CVIII

D Eus laudē meā ne tacueris q2 os peccatoris ⁊ os doloſi ſuper me apertum eſt. Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa: ⁊ ſermonib9 odij circūdederunt me ⁊ expugnauerūt me gratis. Pro eo vt me diligerēt detrahebant mihi: ego aūt orabā. Et poſuerūt aduerſum me mala ꝓ bonis: ⁊ odiū ꝓ dilectōne mea. Cōſtitue ſup eū peccatorē et diabolus ſtet a dextris eius. Cū iudicatur exeat ɔdēnatus ⁊ oratio eius fiat in peccatū. Fiant dies eius pauci: ⁊ epiſcopatū ei9 accipiat alter. Fiāt filij eius orphani: et vxor eius vidua. Nutantes transferant̄ filij eius ⁊ mendicent: eijciantur de habitatōib9 ſuis. Scrutet̄ fenerator omnē ſubſtantiā eius: ⁊ diripiant alieni labores eius. Non ſit illi adiutor: nec ſit qui miſereat̄ pupillis eius. Fiāt nati eius in interitu: in generatōe vna deleatur nomē eius. In memoriā redeat iniquitas patrū eius in ɔſpectu dn̄i: et peccatū matris eius nō deleatur. Fiant ɔtra dn̄m ſemꝑ: ⁊ diſpeat de terra memoria eoꝝ: ꝓ eo ꝙ nō eſt recordatus facere miſcdiaz. Et pſecutus eſt hominē inopem ⁊ mendicū: et ɔpunctum corde mortificare. Et dilexit maledictionē ⁊ veniet ei: et noluit bn̄dictionez et elongabit̄ ab eo. Et induit maledictōz ſicut veſtimentū: ⁊ intrauit ſicut aqua in interiora eius: ⁊ ſicut oleū in oſſibus eius. Fiat ei ſicut veſtimentū quo opit̄ et ſicut ɔona q̄ ſꝑ precingit̄. Hoc opus eoꝝ q̄ detrahūt mihi apud dn̄m: et qui loquūtur mala aduerſus aīaz meaz. Et tu dn̄e dn̄e fac mecū ꝓpter nomē tuum q2 ſuauis eſt mīa tua. Libera me q2 egenus ⁊ pauꝑ ſum ego: ⁊ cor meū ɔturbatū eſt intra me. Sicut vmbra cū declinat ablatus ſum: ⁊ excuſſus ſum ſic locuſte. Genua mea infirmata ſunt a ieiunio: ⁊ caro mea immutata eſt ꝓpter oleum. Et ego factus ſum obꝓbriū illis viderūt me ⁊ mouerūt capita ſua. Adiuua me dn̄e deus meus ſaluū me fac ꝓpter miām tuā. Et ſciāt q2 manus tua hec: ⁊ tu dn̄e feciſti eā. Maledicent illi ⁊ tu bn̄dices qui inſurgūt in me ɔfundantur: ſeruus aūt tuus letabitur. Induantur qui detrahūt mihi pudore: et operiātur ſicut diploide ɔfuſione ſua. Confitebor dn̄o nimis in ore meo: ⁊ in medio multoꝝ laudabo eum. Quia aſtitit a dextris pauꝑis: vt ſaluaz faceret a pſequentib9 aīam meā.

Pſalmus dauid. CIX

D Ixit dn̄s dn̄o meo: ſede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos: ſcabellū pedū tuoꝝ. Virgā virtutis tue emittet dn̄s ex ſion dominare in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecū principiuz in die virtutis tue: in ſplendorib9 ſcōꝝ: ex vtero ante luciferū genui te. Jurauit dn̄s ⁊ non penitebit eum tu es ſacerdos ineternū: ſm ordinem melchiſedech. Dn̄s a dextris tuis cōfregit in die ire ſue reges. Judicabit in nationib9 implebit ruinas cōquaſſabit capita in terra multorum. De torrente in via bibet ꝓpterea exaltabit caput.

Alleluia. CX

C Onfitebor tibi dn̄e in toto corde meo: in conſilio iuſtoꝝ ⁊ congregatione. Magna opa dn̄i exquiſita in om̄es voluntates eius. Confeſſio ⁊ magnificentia opus eius: et iuſticia eius manet in ſeculū ſeculi. Memoriā fecit mirabiliū ſuoꝝ miſericors ⁊ miſerator dn̄s: eſcam dedit timentib9 ſe. Memor erit in ſeculū teſtamēti ſui: virtutem operum ſuoꝝ annunciabit populo ſuo. Vt det illis hereditatem gentium: opa manuū eius veritas ⁊ iudicium. Fidelia oīa mandata eius cōfirmata in ſeculū ſeculi: fcā in veritate ⁊ equitate. Redemptionē miſit dn̄s pplo ſuo mandauit in eternū teſtamentū ſuum Sanctū et terribile nomē eius initiuz ſapiētie timor dn̄i. Intellectus bonus omnib9 facientib9 eum: laudatio eius manet in ſeculum ſeculi. Alleluia

Eatus vir q̄ timet dn̄m:in mā
b datis eius volet nimis. Potēs
in terra erit ſemē eius genera/
tio rector̄ benedicetur. Gloria ⁊ diuitie
in domo eius:et iuſticia eius manet in
ſeculū ſeculi. Exortū eſt in tenebris lu/
men rectis:miſericors ⁊ miſerator ⁊ iu
ſtus. Jocūdus hō qui miſeret̄ ⁊ cōmo/
dat:diſponet ſermones ſuos in iudicio
q2 in eternū nō cōmouebitur. Jn me/
moria eterna erit iuſtus:ab auditione
mala nō timebit. Paratū cor eius ſpe/
rare in dn̄o:confirmatū eſt cor eius nō
cōmouebitur donec deſpiciat inimicos
ſuos. Diſperſit dedit paupib9 iuſticia ei9
manet in ſeculū ſeculi:cornu eius exal/
tabit̄ in gloria. Peccator videbit ⁊ ira/
ſcet̄ dentib9 ſuis fremet ⁊ tabeſcet:deſi/
deriū pccor̄ pibit. Alleluia Alleluia.

Audate pueri dn̄m: CXII
l laudate nomē dn̄i. Sit nomē
dn̄i bn̄dictū:ex hoc nunc ⁊ vſq3
in ſeculū. A ſolis ortu vſq3 ad occaſum:
laudabile nomē dn̄i. Excelſus ſup oēs
gentes dn̄s:et ſuper celos gloria eius.
Quis ſicut dn̄s deus nr̄ qui in altis ha
bitat:⁊ hūilia reſpicit in celo ⁊ in terra.
Suſcitāſ a terra inopē ⁊ de ſtercore eri
gens paupem. Ut collocet eū cū princi
pibus:cū principib9 pp̄li ſui. Qui habi
tare facit ſterilē in domo matrē filior̄ le
tantem. Alleluia Alleluia CXIII

N exitu iſrael de egipto:domuſ
i iacob de pp̄lo barbaro. Fcā eſt
iudea ſanctificatio eius:iſrl̄ po/
teſtas eius: Mare vidit et fugit:iorda/
nis conuerſus eſt retrorſum. Montes
exultauerunt vt arietes:et colles ſicut
agni ouium. Quid eſt tibi mare q̄ fugi
ſti:⁊ tu iordanis q2 cōuerſus es retror/
ſum: Mōtes exultaſtis ſicut arietes:et
colles ſicut agni ouiū. A facie dn̄i mota
eſt terra:a facie dei iacob. Qui cōuertit
petrā in ſtagna aq̄r̄:et rupem in fontes
aquar̄. Nō nobis dn̄e nō nobis:ſed no
mini tuo da gloriā. Sup mīa tua ⁊ ve/
ritate tua:neqn̄ dicant gentes vbi eſt
deus eor̄. Deus aūt noſter in celo:oīa
quecūq3 voluit fecit. Simulacra genti/
um argentū ⁊ aurū:opa manuū hoīm.
Os habent ⁊ nō loquent̄:oculos hn̄t ⁊
nō videbūt. Aures habent ⁊ nō audiēt
nares hn̄t ⁊ nō odorabūt. Manus hn̄t
et nō palpabūt:pedes hn̄t ⁊ nō ambu/
labūt:nō clamabūt in gutture ſuo. Si
miles illis fiant qui faciūt ea:⁊ omnes
qui ɔfidunt in eis. Domus iſrael ſpera
uit in dn̄o:adiutor eor̄ ⁊ ꝓtector eorū
eſt. Domus aaron ſperauit in dn̄o:ad/
eor̄ ⁊ ꝓtector eor̄ eſt. Qui timent do/
minum ſperauerūt in dn̄o:adiutor eor̄
et ꝓtector eor̄ eſt. Dn̄s memor fuit no
ſtri:et bn̄dixit nobis. Benedixit domui
iſrael:bn̄dixit domui aaron. Benedixit
omnib9 qui timēt dn̄m:puſillis cū ma
iorib9. Adijciat dn̄s ſup vos:ſup vos et
ſup filios vr̄os. Benedicti vos dn̄o:qui
fecit celū ⁊ terram. Celū celi dn̄o:terrā
aūt dedit filijs hoīm. Non mortui lau/
dabunt te dn̄e:neq3 omnes qui deſcen/
dūt in infernū. Sed nos qui viuimus
benedicimus dn̄o:ex hoc nunc ⁊ vſq3 in
ſeculum. Alleluia. CXIIII

Jlexi:qm̄ exaudiet domi/
nus:vocē orationis mee:
d Quia inclinauit aurē ſuā
mihi:et in dieb9 meis in/
uocabo Circūdederūt me
dolores mortis:⁊ picula inferni inuene
runt me. Tribulationē ⁊ dolorē inueni
et nomē dn̄i inuocaui. O dn̄e libera ani
mam meā miſericors dn̄s ⁊ iuſtuſ:⁊ de
us nr̄ miſeret̄. Cuſtodiēs puulos dn̄s:
humiliatus ſum ⁊ liberauit me. Cōuer
tere aīa mea in requiē tuā:q2 dn̄s bene
fecit tibi. Quia eripuit aīam meam de
morte:oculos meos a lachrymis:pedes
meos a lapſu. Placebo dn̄o:in regione
viuorum. Alleluia. CXV

Redidi ꝓpter q̄d locutus ſum
c ego aūt hūiliatus ſum nimis.
Ego dixi in exceſſu meo:omīs
hō mendax. Quid retribuā dn̄o ꝓ omī
bus que retribuit mihi. Calicē ſaluta/
ris accipiā:⁊ nomē dn̄i inuocabo. Uota

mea domino reddā coꝛā oīm ꝑplo eius
ꝑcioſa in cōſpectu dñi moꝛs ſcōꝝ eius.
O dñe qꝛ ego ſeruus tuus: ego ſeruus
tuus ꝛ filius ancille tue. Dirupiſti vin
cula mea: tibi ſacrificabo hoſtiā laudis
et nomē dñi inuocabo. Uota mea dño
reddam in ꝯſpectu omnis ꝑpli eius: in
atrijs domus dñi in medio tui hieruſa/
lem. Alleluia Alleluia. CXVI

Audate dñm oēs gentes: lau/
l date eum oēs ꝑpli. Qm̄ confir/
mata eſt ſup nos miſericoꝛdia
eius: et veritas dñi manet ineternum.
Alleluia Alleluia CXVII

Onfitemini dño qm̄ bonus:
c qm̄ in ſeculū miſcōia eius. Di/
cat nūc iſrael qm̄ bonus: qm̄ in
ſeculū miſcōia eius. Dicat nūc domus
aaron qm̄ bonus: qm̄ in ſeculū miſcōia
eius. Dicant nūc oēs qui timēt dñm:
qm̄ in ſeculū mīa eius. De tribulatōne
inuocaui dñm: et exaudiuit me in lati/
tudine dñs. Dñs mihi adiutoꝛ: nō time
bo quid faciat mihi hō. Dñs mihi adiu
toꝛ: ꝛ ego deſpiciā inimicos meos. Bo/
nū eſt ꝯfidere in dño: qꝫ ꝯfidere in hōie
Bonum eſt ſperare in dño qꝫ ſperare in
pꝛincipibꝫ. Oēs gentes circūierūt me:
et in noīe dñi qꝛ vltus ſum in eos. Cir
cūdantes circūdederunt me: et in noīe
dñi quia vltus ſum in eos. Circūdede
runt me ſicut apes et exarſerunt ſicut
ignis in ſpinis: et in noīe dñi qꝛ vltus
ſum in eos. Impulſus euerſus ſum vt
caderē: et dñs ſuſcepit me. Foꝛtitudo
mea ꝛ laus mea dñs: et factus eſt mihi
in ſalutem. Uox exultatōnis et ſalutis
in tabernaculis iuſtoꝝ. Dextera dñi fe/
cit virtutem: dextera domini exaltauit
me: dextera domini fecit virtutem. Nō
moꝛiar ſed viuam: et narrabo opa dñi.
Caſtigans caſtigauit me dñs: et moꝛti
nō tradidit me. Aperite mihi poꝛtas iu
ſticie: ingreſſus in eas cōfiteboꝛ domi/
no: hec poꝛta dñi iuſti intrabūt in eam.
Confiteboꝛ tibi qm̄ exaudiſti me: et fa/
ctus es mihi in ſalutem. Lapidem quē
reprobauerūt edificātes: hic factus eſt
in caput anguli. A domino factum eſt
iſtud: ꝛ eſt mirabile in oculis nr̄is. Hec
eſt dies quā fecit dñs: exultemus ꝛ lete
mur in ea. O dñe ſaluū me fac o domi/
ne bene ꝓſperare: benedictus qui venit
in nomine domini. Benediximus vo/
bis de domo dñi: deus dominus ꝛ illu/
xit nobis. Conſtituite diem ſolennē in
condenſis vſqꝫ ad coꝛnu altaris. Deus
meus es tu ꝛ cōfitebor tibi: deus meus
es tu ꝛ exaltabo te. Confitebor tibi qm̄
exaudiſti me: et factus es mihi in ſalu/
tem. Confitemini domino qm̄ bonus:
quoniam in ſeculuꝫ miſericoꝛdia eius.
Alleluia. Aleph: doctrina. CXVIII

Eati immaculati in via: q̄ am/
b bulāt in lege dñi. Bti qui ſcru/
tantur teſtimonia eius: in toto
coꝛde exquirunt eum. Non enī qui ope
rantur iniquitatē: in vijs eius ambula/
uerunt: Tu mandaſti: mandata tua cu
ſtodiri nimis. Utinam dirigantur vie
mee: ad cuſtodiendas iuſtificatōes tu/
as. Tunc non confundar cum perſpere/
ro in omnibus mandatis tuis. Confi/
teboꝛ tibi in directōe coꝛdis: in eo qꝺ di/
dici iudicia iuſticie tue. Juſtificatōnes
tuas cuſtodiā: nō me derelinquas vſqꝫ
quaqꝫ: Beth: domus

N quo coꝛrigit adoleſcētioꝛ vi/
i am ſuā: in cuſtodiendo ſermo/
nes tuos. Jn toto coꝛde meo
exquiſiui te: ne repellas me a mādatis
tuis. Jn coꝛde meo abſcondi eloquia
tua vt nō peccem tibi. Bn̄dictus es do/
mine: doce me iuſtificatōnes tuas. Jn
labijs meis pꝛonunciaui omnia iudicia
oꝛis tui. Jn via teſtimonioꝝ tuoꝝ dele
ctatus ſum: ſicut in omnibus diuitijs
Jn mandatis tuis exercebor: et cōſide/
rabo vias tuas. Jn iuſtificatōibꝫ tuis
meditaboꝛ: nō obliuiſcar ſermones tu/
os. Gymel: plenitudo vel retributio.

Etribue ſeruo tuo: viuifica me
r et cuſtodiam ſermones tuos.
Reuela oculos meos: et conſi/
derabo mirabilia de lege tua. Jncola
ego ſum in terra: non abſcondas a me

mandata tua. Concupiuit aīa mea deſi
derare iuſtificatōes tuas in omni tem
pore. Increpaſti ſupbos: maledicti qui
declinant a mandatis tuis. Aufer a me
opprobriū ⁊ contemptū: qꝛ teſtimonia
tua exquiſiui. Etenim ſederunt princi-
pes ⁊ aduerſum me loquebant: ſeruus
autē tuus exercebatur in iuſtificationi-
bus tuis. Nam ⁊ teſtimonia tua medi-
tatio mea eſt: et conſilium meum iuſti-
ficatōes tue. Deleth: tabularum.
Dheſit pauimēto anima mea:
viuifica me ſm verbuꝫ tuum.
Vias meas enūciaui et exaudi
ſti me: doce me iuſtificatōnes tuas. Vi
am iuſtificationū tuarum inſtrue me ⁊
exercebor in mirabilibus tuis. Dormi-
tauit anima mea pre tedio: ɔfirma me
in verbis tuis. Viam iniquitatis amo-
ue a me: ⁊ de lege tua miſerere mei. Vi
am veritatis elegi: iudicia tua non ſum
oblitus. Adheſi teſtimonijs tuis dñe:
noli me ɔfundere. Viā mādatoꝝ tuoꝝ
cucurri: cū dilataſti cor meū. He: iſta
Egem pone mihi domine viaꝫ
l iuſtificationū tuaꝝ: et exquiraꝫ
eam ſemꝑ. Da mihi intellectū
et ſcrutabor legem tuā: ⁊ cuſtodiā illam
in toto corde meo. Deduc me in ſemi-
ta mandatoꝝ tuoꝝ: qꝛ ipſam volui. In-
clina cor meū in teſtimonia tua: et non
in auariciā. Auerte oculos meos ne vi-
deant vanitatē: in via tua viuifica me.
Statue ſeruo tuo eloquiū tuum: in ti-
more tuo. Amputa opprobriū meū qđ
ſuſpicatus ſum: qꝛ iudicia tua iocunda
Ecce concupiui mandata tua: in equi-
tate tua viuifica me.
Vau: hec vel ipſa:
T veniat ſup me miſericordia
e tua domine: ſalutare tuū ſcđm
eloquium tuum. Et reſponde-
bo exprobrantibus mihi verbum: quia
ſperaui in ſermonibus tuis. Et ne aufe
ras de ore meo verbum veritatis vſq3-
quaq3: qꝛ in iudicijs tuis ſuperſperaui.
Et cuſtodiā legem tuā ſemꝑ: in ſeculū
et in ſeculum ſeculi. Et ambulabam in
latitudine: quia mandata tua exquiſiui
Et loquebar in teſtimonijs tuis in cō-
ſpectu regum: et non confundebar. Et
meditabar in mandatis tuis que dilexi
Et leuaui manꝰ meas ad mandata tua
que dilexi: et exercebor in iuſtificationi-
bus tuis. zai: hec vel oliua.
Emor eſto verbi tui ſeruo tuo:
m in quo mihi ſpem dediſti. Hec
me conſolata eſt in humilitate
mea: quia eloquiū tuuꝫ viuificauit me.
Supbi inique agebant vſq3quaq3: a le
ge autē tua non declinaui. Memor fui
iudicioꝝ tuorum a ſeculo domine: et cō
ſolatus ſum Defectio tenuit me: ꝓ pec
catoribus derelinquentibꝰ legem tuaꝫ.
Cantabiles mihi erant iuſtificationes
tue: in loco ꝑegrinatōnis mee. Memor
fui nocte nōis tui dñe: ⁊ cuſtodiui legē
tuam. Hec facta eſt mihi: qꝛ iuſtificatio
nes tuas exquiſiui. Heth: vita.
Ortio mea dñe: dixi cuſtodire
p legem tuam. Deprecatus ſum
faciem tuaꝫ in toto corde meo
miſerere mei ſm eloquiū tuum. Cogi-
taui vias meas ⁊ conuerti pedes meos
in teſtimonia tua. Paratus ſum ⁊ non
ſum turbatus: vt cuſtodiā mādata tua
Funes peccatorum circūplexi ſunt me:
et legem tuam non ſum oblitus. Me-
dia nocte ſurgebam ad confitendū tibi
ſup iudicia iuſtificatōīs tue. Particeps
ego ſum oīm timentiū te: et cuſtodien
tium mandata tua. Miſericordia tua
domine plena eſt terra: iuſtificationes
tuas doce me. Teth: bonum.
Onitatem feciſti cū ſeruo tuo
b dñe: ſm verbū tuuꝫ. Bonitatē
et diſciplinam ⁊ ſcientiaꝫ doce
me: quia mandatis tuis credidi. Pri-
uſq3 hūiliarer ego deliqui ꝓpterea elo-
quium tuū cuſtodiui. Bonus es tu: et
in bonitate tua doce me iuſtificatōnes
tuas. Multiplicata eſt ſup me iniqui-
tas ſupboꝝ: ego aūt in toto corde meo
ſcrutabor mādata tua. Coagulatū eſt ſi
cut lac cor eoꝝ: ego vero legē tuam me-
ditatus ſum. Bonū mihi quia humili-

aſti me vt diſcam iuſtificationes tuas.
Bonum mihi lex oris tui: ſup milia au/
ri et argenti.   Joth: principium.
Anus tue fecerūt me ⁊ plaſma
m uerūt me: da mihi intellectum
vt diſcam mādata tua. Qui ti/
ment te videbūt me ⁊ letabūtur: q₂ in
verba tua ſupſperaui. Cognoui dn̄e q₂
equitas iudicia tua: et in veritate tua
humiliaſti me Fiat miſericordia tua vt
conſoletur me: ſcd̄m eloquium tuum
ſeruo tuo. Ueniant mihi miſeratōnes
tue et viuam: q₂ lex tua meditatio mea
eſt. Confundātur ſuperbi quia iniuſte
iniquitatē fecerunt in me: ego autē ex/
ercebor in mandatis tuis. Conuertan
tur mihi timentes te: ⁊ qui nouerūt te
ſtimonia tua. Fiat cor meum immacu/
latum in iuſtificationibus tuis vt non
confundar.   Caph: manus.
Efecit in ſalutari tuo aīa mea:
d et in verbū tuū ſupſperaui. De
fecerunt oculi mei in eloquiuꝫ
tuū: dicentes quando conſolaberis me
Quia factus ſum ſicut vter in pruina:
iuſtificationes tuas non ſum oblitus.
Quot ſunt dies ſerui tui: quando faci/
es de perſequentibus me iudiciū. Nar/
rauerunt mihi iniqui fabulatōnes: ſed
nō vt lex tua. Omīa mandata tua veri
tas: iniqui pſecuti ſunt me adiuua me.
Paulominus conſummauerūt me in
terra: ego autem non dereliqui manda/
ta tua. Scd̄m miſericordiam tuam vi
uifica me: ⁊ cuſtodiam teſtimonia oris
tui.   Lamech diſciplina
N eternum domine: verbū tu/
i um pmanet in celo. In gene/
ratione ⁊ generationeꝫ veritas
tua: fundaſti terrā et pmanet. Ordina/
tione tua pſeuerant dies: quoniā omīa
ſeruiunt tibi. Niſi q lex tua meditatio
mea eſt: tunc forte periſſem in humili/
tate mea. Ineternum non obliuiſcar
iuſtificatōnes tuas: quia in ipſis viuifi
caſti me. Tuus ſum ego ſaluum me fac
quoniaꝫ iuſtificationes tuas exquiſiui.
Me expectauerūt peccatores vt pderēt
me: teſtimonia tua intellexi. Omīs cō/
ſummatōis vidi finem: latum manda/
tum tuum nimis.   Mem: ex ipſis.
Uomodo dilexi legem tuam
q dn̄e tota die meditatio mea eſt
Sup inimicos meos pruden/
tem me feciſti mādato tuo: quia in eter
num mihi eſt. Super omēs docentes
me intellexi: quia teſtimonia tua medi/
tatio mea eſt. Super ſenes intellexi: q₂
mandata tua queſiui. Ab omni via ma
la phibui pedes meos: vt cuſtodiā ver/
ba tua A iudicijs tuis non declinaui: q₂
tu legeꝫ poſuiſti mihi. Q̄ dulcia faucib₉
meis eloquia tua ſuper mel ori meo. A
mandatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui
omnem viam iniquitatis.
Num: ſempiternum.
Ucerna pedibus meis verbuꝫ
l tuum: et lumen ſemitis meis.
Juraui: ⁊ ſtatui cuſtodire iudi
cia iuſticie tue. Humiliatus ſum vſq₃/
quaq₃ dn̄e: viuifica me ſm verbū tuuꝫ.
Uoluntaria oris mei bn̄placita fac dn̄e
et iudicia tua doce me. Aia mea in ma/
nib₉ meis ſemp: ⁊ legē tuā nō ſum obli
tus. Poſuerūt peccatores laqueū mihi
et de mandatis tuis non erraui. Here/
ditate acquiſiui teſtimonia tua in eter/
nū: q₂ exultatio cordis mei ſunt. Incli
naui cor meū ad faciēdas iuſtificatōes
tuas ineternū: ꝓpter retributionem.
Samech: adiutorium.
Niquos odio habui: et legē tu/
i am dilexi. Adiutor et ſuſceptor
meus eu es: et in verbum tuuꝫ
ſupſperaui. Declinate a me maligni: et
ſcrutabor mādata dei mei. Suſcipe me
ſm eloquiū tuum ⁊ viuam: et non con
fundas me ab expectatōe mea. Adiuua
me ⁊ ſaluus ero: et meditabor in iuſtifi/
catōib₉ tuis ſemp. Spreuiſti oēs diſce
dentes a iudicijs tuis: quia iniuſta cogi
tatio eorū eſt. Preuaricantes reputaui
omnes peccatores terre: ideo dilexi te/
ſtimonia tua. Confige timore tuo car/
nes meas: a iudicijs enim tuis timui.
Ayn: fons ſiue oculus.

Eci iudiciũ ⁊ iuſticiam: nõ tra-
f das me calũniantibꝫ me. Su-
ſcipe ſeruũ tuũ in bonũ: nõ calu
mnienť me ſupbi. Ocli mei defecerũt
in ſalutare tuũ: ⁊ in eloquiũ iuſticie tue
Fac cũ ſeruo tuo ſm mĩcõiaȝ tuã: ⁊ iu-
ſtificatões tuas doce me. Seruꝰ tuus
ſum ego: da mihi intellectu vt ſciam te
ſtimonia tua. Tps faciendi dñe: diſſipa
uerũt legem tua. Ideo dilexi mãdata
tua ſup aurũ ⁊ topacion Propterea ad
oĩa mandata tua dirigebar: omnẽ viaȝ
iniquã odio habui. Phe: os ab ore.
Irabilia teſtimonia tua dñe:
m ideo ſcrutata eſt ea anima mea
Declaratio ſermonũ tuoꝝ illu-
minat: et intellectũ dat paruulis. Os
meũ apui ⁊ attraxi ſpm̃: qꝛ mãdata tua
deſiderabam. Aſpice in me et miſerere
mei: ſm iudiciũ diligentiũ nomen tuũ.
Greſſus meos dirige ſm eloquiũ tuũ:
⁊ non dñeť mei oĩs iniuſticia. Redime
me a calũnijs hoĩm: vt cuſtodiã manda
ta tua. Facie tuã illumina ſup ſeruum
tuũ: ⁊ doce me iuſtificatões tuas. Exi-
tus aquaꝝ deduxerũt oculi mei qꝛ non
cuſtodierũt legẽ tuã. Sade: iuſticie.
Uſtus es dñe: ⁊ rectũ iudiciuȝ
i tuũ. Mandaſti iuſticiã teſtimo
nia tua: ⁊ veritatem tuã nimis.
Tabeſcere me fecit ȝelus meus: qꝛ obli
ti ſunt verba tua inimici mei. Ignituȝ
eloquium tuũ vehemẽter: et ſeruus tu-
us dilexit illud Adoleſcẽtulus ſum ego
et contemptus: iuſtificatões tuas nõ
ſum oblitꝰ. Juſticia tua iuſticia in eter
nũ: ⁊ lex tua veritas. Tribulatio ⁊ angu
ſtiã inuenerũt me: mãdata tua medita
tio mea eſt. Equitas teſtimonia tua in
eternum: intellectũ da mihi et viuam.
Coph: vocatio
Lamaui in toto corde meo ex-
c audi me dñe: iuſtificatões tu
as requirã. Clamaui ad te ſal-
uum me fac, vt cuſtodiã mandata tua.
Preueni in maturitate ⁊ clamaui qꝛ in
verba tua ſupſperaui. Preuenerũt ocu
li mei ad te diluculo vt meditarer elo-
quia tua. Uocem meam audi ſm miſe
ricordiã tuam dñe: et ſm iudiciũ tuum
viuifica me. Appropinquauerunt perſe
quentes me iniquitati: a lege auteȝ tua
longe facti ſunt. Prope es tu domine:
et oĩes vie tue veritas. Initio cogno-
ui de teſtimonijs tuis: quia ineternum
fundaſti ea. Res: capitis.
Ide humilitatẽ meam ⁊ eripe
v me: quia legẽ tuã nõ ſum obli-
tus. Judica iudiciũ meũ et re-
dime me: propter eloquiũ tuũ viuifica
me. Longe a peccatoribꝫ ſalus: qꝛ iuſti-
ficationes tuas nõ exquiſierunt. Miſe-
ricordie tue multe domine: ſm iudiciuȝ
tuum viuifica me. Multi qui pſequun
tur me ⁊ tribulãt me: a teſtimonijs tu-
is non declinaui. Uidi preuaricantes ⁊
tabeſcebam: quia eloquia tua non cu-
ſtodierunt. Uide quoniã mandata tua
dilexi domine: in miſericordia tua viui
fica me. Principium verborum tuoruȝ
veritas: ineternum omnia iudicia iuſti-
cie tue. Sin: dentium.
Rincipes pſecuti ſunt me gra-
p tis: et a verbis tuis formidauit
cor meũ. Letabor ego ſup eloqa
tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa. Ini
quitatẽ odio habui ⁊ abominatus ſum
legem autem tuam dilexi. Septies in
die laudem dixi tibi: ſup iudicia iuſticie
tue. Pax multa diligentibꝫ legẽ tuã: et
non eſt illis ſcandalũ. Expectabã ſaluta
re tuum domine: et mandata tua dilexi
Cuſtodiuit aĩa mea teſtimonia tua: et
dilexit ea vehementer. Seruaui mãda
ta tua ⁊ teſtimonia tua: quia oĩes vie
mee in conſpectu tuo. Thau: ſigna.
Ppropinquet deprecatio mea
a in conſpectu tuo dñe: iuxta elo
quiũ tuum da mihi intellectũ
Intret poſtulatio mea in ꝯſpectu tuo:
ſm eloquiũ tuũ eripe me Eructabũt la
bia mea hymnũ cũ docueris me iuſti-
catões tuas. Pronũciabit lingua mea
eloquiũ tuũ: qꝛ oĩa mãdata tua eqtas.
Fiat manꝰ tua vt ſaluet me: qm̃ mãda-
ta tua elegi. Cõcupiui ſalutare tuũ dñe

et lex tua meditatio mea eſt. Uiuet aĩa
mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuua-
bunt me. Erraui ſicut ouis que periit:
quere ſeruum tuum domine quia man
data tua non ſum oblitus. Alleluia.
Canticum graduum. CXIX
D dñm cũ tribularer clamaui:
a ⁊ exaudiuit me. Dñe libera ani
mã meã a labiis iniquis ⁊ a lin
gua doloſa. Quid det̃ tibi aut q̃d appo-
natur tibi: ad linguã doloſaȝ. Sagitte
potentis acute: cũ carbonibus deſolato
riis. Heu mihi qꝛ incolatus meus pꝛo
longatus eſt: habitaui cũ habitãtibus
cedar: multum incola fuit anima mea.
Cum his qui oderunt pacem eram pa
cificus: cũ loquebar illis impugnabãt
me gratis. Canticum graduum.
Euaui oculos meos CXX
l in montes: vnde veniet auxiliũ
mihi. Auxilium meũ a dño qui
fecit celum ⁊ terrã. Non det in cõmoti-
onem pedem tuũ: neqꝫ dormitet qui cu
ſtodit te. Ecce nõ dormitabit neqꝫ dor-
miet: qui cuſtodit iſrael. Dñs cuſtodit
te. dominus ꝓtectio tua ſup manũ dex-
teram tuam. Per diem ſol non vret te
neqꝫ luna ꝑ noctem. Dominus cuſto-
dit te ab omni malo: cuſtodiat animaȝ
tuam dñs. Dominus cuſtodiat introi-
tum tuum ⁊ exitũ tuum: ex hoc nunc et
vſqꝫ in ſeculũ. Canticum graduum.
Etatus ſum in his CXXI
l que dicta ſunt mihi: in domuȝ
dñi ibimus. Stantes erãt pe-
des nr̃i: in atriis tuis hieruſalẽ Hieru
ſalem que edificatur vt ciuitas: cuius
participatio eius in idipſum. Illuc enĩ
aſcenderũt tribꝫ tribus dñi teſtimoniũ
iſrael: ad cõfitenduȝ noĩ dñi. Quia illic
ſederunt ſedes in iudicio: ſedes ſup do-
mũ dauid. Rogate que ad pacem ſunt
hieruſalẽ: et abundantia diligentibꝫ te
Fiat pax in virtute tua et abundãtia in
turribꝫ tuis. Propter fratres meos et
primos meos: loquebar pacem de te.
Propter domũ dñi dei nr̃i: queſiui bo-
na tibi Canticũ graduũ CXXII
D te leuaui oculos meos: qui
a habitas in celis. Ecce ſicut ocu
li ſeruoꝝ: in manibꝫ dñoꝝ ſuoꝝ
Sicut oculi ancille in manibꝫ dñe ſue:
ita oculi nr̃i ad dñm deũ nr̃m donec mi
ſereatur nr̃i Miſerere nr̃i dñe miſerere
nr̃i: qꝛ multũ repleti ſumus deſpectõe:
Quia multũ repleta eſt aĩa noſtra: ob
pꝛobꝛiũ abundantibꝫ ⁊ deſpectio ſuper-
bis. Canticũ graduum. CXXIII
Iſi qꝛ dñs erat in nobis dicat
n nũc iſrael niſi quia dñs erat in
nobis. Cũ exurgerent hoĩes in
nos: foꝛte viuos deglutiſſent nos. Cũ
iraſceretur furoꝛ eoꝛum in nos: foꝛſitan
aqua abſoꝛbuiſſet nos. Toꝛrentem per
tranſiuit anima nr̃a: foꝛſitan ꝑtranſiſ-
ſet anima noſtra aquam intolerabilem
Bñdictus dominus qui non dedit nos
in captionem dentibus eoꝛum. Anima
noſtra ſicut paſſer erepta eſt: de laqueo
venantiũ. Laqueus cõtritus eſt: ⁊ nos
liberati ſumus. Adiutoꝛium nr̃m in no
mine dñi: qui fecit celum ⁊ terram.
Canticum graduum. CXXIIII
Ui cõfidunt in dño ſicut mons
q ſion: non cõmouebitur in eter
nuȝ q̃ hitat in hieruſalẽ. Mon-
tes in circũitu eius: et dñs in circũitu
populi ſui ex hoc nũc ⁊ vſqꝫ in ſeculum.
Quia nõ relinquet dñs virgã peccato-
rum ſup ſoꝛtẽ iuſtoꝝ: vt nõ extendãt iu
ſti ad iniquitatẽ manus ſuas. Benefac
dñe: bonis ⁊ rectis coꝛde. Declinantes
aũt in obligatões adducet dñs cũ ope-
rantibus iniquitatem: pax ſup iſrael.
Canticum graduum. CXXV
N cõuertẽdo dñs captiuitatẽ ſi
i on: facti ſumus ſicut conſolati.
Tunc repletũ eſt gaudio os no
ſtrũ ⁊ lingua nr̃a in exaltatõne. Tũc di
cent inter gentes: magnificauit dñs fa-
cere cũ eis. Magnificauit dñs facere no
biſcũ: facti ſumus letantes. Cõuertere
dñe captiuitateȝ nr̃am ſicut toꝛrens in
auſtro. Qui ſeminant in lachꝛymis: in
exultatõe metent: Euntes ibant et fle-
bant: mittẽtes ſemina ſua Uenientes

autem venient cum exultatōne: portan
tes manipulos ſuos. Canticum gra
duum ſalomonis. CXXVI
Iſi dñs edificauerit domū: in
n vanū laborauerūt qui edificāt
eam. Niſi dñs cuſtodierit ciui/
tatem: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam
Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere:
ſurgite poſtq̄ ſederitis qui manducatis
panē doloris. Cū dederit dilectis ſuis
ſomnū: ecce hereditas dñi: filij merces
fructus ventris. Sicut ſagitte in ma/
nu potentis: ita filij excuſſoꝝ. Btūs vir
qui impleuit deſideriū ſuū ex ipſis: non
ꝯfundetur cū loquetur inimicis ſuis in
porta. Canticū graduū CXXVII
Eati oēs qui timent dñm: qui
b ambulāt in vijs eius. Labores
manuū tuaꝝ q2 mãducabis: be
atus es ⁊ bñ tibi erit. Vxor tua ſicut vi
tis abundās: in lateribꝫ domus tue. Fi
lij tui ſicut nouelle oliuarū in circūitu
menſe tue. Ecce ſic bñdicetur hō: qui ti
met dñm. Bñdicat tibi dñs ex ſion: et
videas bona hieruſalē omnibꝫ diebꝫ vi
te tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pa/
cem ſup iſrael. Canticum graduum
Epe expugnaue CXXVIII
s rūt me a iuuentute mea: dicat
nunc iſrael. Sepe expugnaue/
runt me a iuuētute mea: eteni non po/
tuerunt mihi. Supra dorſum meū fa/
bricauerunt peccatores: plongauerunt
iniquitatem ſuam. Dñs iuſtus conci/
det ceruices peccatoꝝ: confundātur et
reuertantur retrorſum omēs qui ode/
runt ſion. Fiant ſicut fenum tectoꝝ:
quod priuſq̄ euellatur exaruit De quo
non implebit manū ſuam qui metet: ⁊
ſinum ſuū qui manipulos colliget. Et
nō dixerūt qui preteribāt benedictio do/
mini ſuper vos: benediximus vobis in
nomine dñi. Canticum graduum.
E profundis cla/ CXXIX
d maui ad te dñe: dñe exaudi vo/
cem meam. Fiant aures tue in
tendentes: in vocem deprecatōis mee.
Si iniquitates obſeruaueris dñe: dñe
quis ſuſtinebit. Quia apud te propicia
tio eſt: et ꝑpter legem tuam ſuſtinui te
domine. Suſtinuit anima mea in ver/
bo eius ſperauit anima mea in domino
A cuſtodia matutina vſq̄ ad noctē: ſpe/
ret iſrael in domino. Quia apud dñm
miſericordia: et copioſa apud eū redem
ptio Et ipſe redimet iſrael ex omnibus
iniquitatibus eius. Canticum gra/
duum. CXXX
ñe nō eſt exaltatū cor meū neq̄
d elati ſunt oculi mei. Neq̄ am/
bulaui in magnis: neq̄ in mi/
rabilibꝫ ſup me. Si nō hūiliter ſentie/
bam: ſed exaltaui aīam meam. Sicut
ablactatus eſt ſuper matrē ſuam: ita re
tributio in aīam meā. Speret iſrael in
domino: ex hoc nunc et vſq̄ in ſeculum
Canticum graduum CXXXI
Emento dñe dauid: ⁊ oīs man
m ſuetudinis eiuſ. Sicut iurauit
dño: votū vouit deo iacob. Si
introiero in tabernaculū domus mee:
ſi aſcēdero in lectū ſtrati mei. Si dede/
ro ſomnū oculis meis: et palpebris me
is dormitationē. Et requiē tpibus me/
is donec inueniā locū domino: taberna
culū deo iacob. Ecce audiuimus eā in
effrata: inuenimus eam in campis ſil/
ue. Introibimus in tabernaculū eius:
adorabimus in loco vbi ſteterūt pedes
eius. Surge domine in requiē tuā: tu
et arca ſanctificatōis tue. Sacerdotes
tui induantur iuſticia: et ſancti tui exul
tent. Propter dauid ſeruum tuū: non
auertas faciem chriſti tui. Jurauit do/
minus dauid veritatem et non fruſtra/
bitur eum: de fructu ventris tui ponā
ſup ſedem tuam. Si cuſtodierint filij
tui teſtamentum meum: et teſtimonia
mea hec que docebo eos. Et filij eorum
vſq̄ in ſeculum ſedebunt ſuper ſedem
tuam. Quoniam elegit dominus ſion
elegit eam in habitationem ſibi. Hec
requies mea in ſeculū ſeculi: hic habi/
tabo quoniam elegi eam. Viduā eius
benedicens benedicam: pauperes eius
ſaturabo panibus. Sacerdotes eius

induam ſalutari:⁊ ſancti eius exultatio
ne exultabūt. Illuc pducam cornu da/
uid: paraui lucernā chriſto meo Inimi
cos eius induā confuſione: ſup ipſum
autem efflorebit ſanctificatio mea.

Canticum graduum. CXXXII

Cce ꝗ̃ bonum ⁊ ꝗ̃ iocundū ha
e bitare fratres in vnū. Sicut
vnguentū in capite: qđ deſcen/
dit in barbam barbā aaron. Quod de/
ſcendit in orā veſtimenti eius: ſicut ros
hermon qui deſcendit in montem ſion
Quoniam illic mandauit dn̄s benedi/
ctionem ⁊ vitam vſqȝ in ſeculum.

Canticum graduum. CXXXIII

Cce nūc bn̄dicite dn̄o: oēs ſer/
e ui dn̄i. Qui ſtatis in domo dn̄i
in atrijs domus dei nr̄i. In no
ctibus extollite manus veſtras in ſan/
cta: et benedicite domino. Benedicat ti/
bi dominus ex ſion: qui fecit celum et
terram. Alleluia. CXXXIIII

Audate nomē dn̄i: laudate ſer/
l ui dominū. Qui ſtatis in domo
dn̄i: in atrijs domus dei noſtri.
Laudate dn̄m quia bonus dn̄s: pſallite
nomini eius qm̄ ſuaue eſt. Qm̄ iacob
elegit ſibi dominus in poſſeſſionē ſibi.
Quia ego cognoui ꝙ magnus eſt dn̄s
et deus noſter pre omnibꝫ dijs. Omnia
quecunqȝ voluit dominus fecit in celo
et in terra: in mari ⁊ in omnibꝫ abyſſis
Producens nubes ab extremo terre:
fulgura in pluuiam fecit. Qui produ/
cit ventos de theſauris ſuis: qui pcuſſit
primogenita egypti ab homine vſqȝ ad
pecus. Et miſit ſigna ⁊ prodigia in me/
dio tui egypte: in pharaonem et in oēs
ſeruos eius. Qui percuſſit gentes mul
tas: et occidit reges fortes. Seon regē
ammorreorum et og regem baſan: et
omnia regna chanaan. Et dedit terraȝ
eorum hereditatem: hereditatem iſrael
populo ſuo. Domine nomen tuum in
eternum domine memoriale tuum in
generatione et generationem. Quia
iudicabit dominus populuȝ ſuum et in
ſeruis ſuis deprecabitur. Simulacra
gentium argentum et aurū: opa ma/
nuum hominum. Os habent ⁊ non lo
quentur: oculos habent ⁊ nō videbunt
Aures habent et non audient: neqȝ enī
eſt ſpiritus in ore ipſorum. Similes il
lis fiant qui faciūt ea ⁊ omnes qui con
fidunt in eis. Domus iſrael benedicite
domino: domus aaron benedicite domi
no. Domus leui benedicite dn̄o: qui ti/
metis dn̄m benedicite domino. Bene/
dictus dominus ex ſion: qui habitat in
hieruſalem. Alleluia Alleluia.

CXXXV

Onfitemini domino quoniaȝ
c bonus: quoniam in ſeculū miſe
ricordia eius Confitemini deo
deorum: quoniam ineternū miſericor/
dia eius. Confitemini dn̄o dominorū:
quoniam. Qui facit mirabilia magna
ſolus: qm̄. Qui fecit celos in intellectu
qm̄. Qui firmauit terram ſup aquas:
qm̄. Qui fecit mirabilia magna. quoni
am. Solem in poteſtateȝ diei: qm̄. Lu/
nam ⁊ ſtellas in poteſtateȝ noctis: qm̄.
Qui pcuſſit egiptū cum primogenitis
eorꝫ: qm̄. Qui eduxit iſrael de medio eo
rum: qm̄. In manu potenti et brachio
excelſo: qm̄. Qui diuiſit mare rubrum.
in diuiſiones: qm̄. Et eduxit iſrael per
mediū eius: qm̄. Et excuſſit pharaonē
et virtutē eius in mari rubro: quoniaȝ.
Qui traduxit ppl'm ſuū p deſertū: qm̄.
Qui pcuſſit reges magnos: qm̄. Et oc/
cidit reges fortes: qm̄. Seon regē am/
morreorum: qm̄. Et og regem baſan:
qm̄. Et dedit terram eorꝫ hereditatem:
qm̄. Hereditatem iſrael ſeruo ſuo: qm̄
Qui in humilitate noſtra memor fuit
noſtri: qm̄. Et redemit nos ab inimicꝭ
noſtris: qm̄. Qui dat eſcam omni car/
ni: qm̄. Confitemini deo celi: qm̄. Con
fitemini domino dominorum: quoniā
ineternum miſericordia eius. Alle/
luia. Pſalmus dauid. CXXXVI

Up flumina babylonis illic ſedi
s mus ⁊ fleuimus dū recordare/
mur ſion. In ſalicibꝫ in medio
eius ſuſpendimꝰ organa nr̄a Quia illic

interrogauerũt nos qui captiuos duxe
runt nos:verba cantionũ. Et qui abdu
xerũt nos:hymnũ cãtate nobis de cãti
cis ſion. Quõ cãtabimus cãticũ dñi in
terra aliena. Si oblit⁹ fuero tui hieru
ſalẽ:obliuioni def dextera mea. Adhere
at lingua mea faucib⁹ meiſ:ſi nõ memi
nero tui. Si nõ ꝓpoſuero hieruſalẽ:in
principio leticie mee. Memor eſto dñe
filioꝝ edom:in die hieruſalem. Qui di
cunt exinanite exinanite: vſqꝫ ad funda
mentuꝫ in ea. Filia babylonis miſera:
btũs qui retribuet tibi retributionẽ tu
am quã retribuiſti nobis. Btũs qui te
nebit:⁊ allidet puulos ſuos ad petram.
Pſalmus ipſi dauid. CXXXVII
Onfitebor tibi domine in toto
c corde meo:quoniaꝫ audiſti oĩa
verba oris mei. In ꝯſpectu an
geloꝝ pſallam tibi:adorabo ad templuꝫ
ſanctum tuũ et confitebor nomini tuo.
Super miſericordia tua ⁊ veritate tua
quoniam magnificaſti ſuper omne no
men ſanctum tuũ. In quacunqꝫ die in
uocauero te exaudi me: multiplicabis
in aĩa mea virtuteꝫ. Confiteantur tibi
domine omnes reges terre: quia audie
runt omnia verba oris tui. Et cantent
in vijs domini:quoniaꝫ magna eſt glo
ria domini. Quoniã excelſus dominus
et humilia reſpicit:⁊ alta alonge cogno
ſcit. Si ambulauero in medio tribula
tionis viuificabis me:ſuper iram inimi
corum meoꝝ extendiſti manum tuam:
et ſaluum me fecit dextera tua. Domi
nus retribuet pro me:domine miſeri
cordia tua in ſeculũ: et opera manuum
tuarum ne deſpicias. In finem pſal
mus dauid. CXXXVIII
ñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me:
d tu cognouiſti ſeſſionẽ meã ⁊ re
ſurrectionẽ meaꝫ. Intellexiſti
cogitatões meas delonge:ſemitã meaꝫ
et funiculũ meum inueſtigaſti. Et oẽs
vias meas ꝑuidiſti:q2 non eſt ſermo in
lingua mea Ecce tu dñe cognouiſti oĩa
nouiſſima ⁊ antiqua:tu formaſti me et
poſuiſti ſuꝑ me manũ tuaꝫ. Mirabilis
facta eſt ſcientia tuã ex me: cõfortata eſt
et nõ potero ad eam. Quo ibo a ſpũ tuo
et quo a facie tua fugiaꝫ. Si aſcendero
in celum tu illic es:ſi deſcendero in in
fernũ ades. Si ſumpſero pennas me
as diluculo:et habitauero in extremis
maris. Etenĩ illic manus tua deducet
me:et tenebit me dextera tua. Et dixi
forſitan tenebre ꝯculcabunt me: ⁊ nox
illuminatio mea in delicijs meiſ. Quia
tenebre nõ obſcurabũtur a te et nox ſi
cut dies illuminabitur : ſicut tenebre
eius ita ⁊ lumẽ eiuſ. Quia tu poſſediſti
renes meos:ſuſcepiſti me de vtero ma
tris mee. Cõfitebor tibi qm̃ terribiliter
magnificatus es: mirabilia opa tua et
aĩa mea cognoſcet nimis. Nõ eſt occul
tatũ os meũ a te qd̃ feciſti in occulto:et
ſub̃a mea in inferioribus terre. Imperfe
ctum meũ viderũt oculi tui: et in libro
tuo oẽs ſcribentur:dies formabũtur et
nemo in eis. Mihi aũt nimis honorifi
cati ſunt amici tui deus: nimis ꝯforta
tus eſt principatus eoꝝ. Dinumerabo
eos ⁊ ſuꝑ arenã multiplicabũtur: exur
rexi ⁊ adhuc ſum tecũ. Si occideris de
us peccatores: viri ſanguinũ declinate
a me. Quia dicitis in cogitatõe:accipi
ant in vanitate ciuitates ſuas. Nonne
qui oderũt te dñe oderam ⁊ ſuꝑ inimi
cos tuos tabeſcebã. Perfecto odio ode
ram illos:inimici facti ſunt mihi. Pro
ba me deus ⁊ ſcito cor meuꝫ: interroga
me ⁊ cognoſce ſemitas meas. Et vide
ſi via iniquitatis in me eſt ⁊ deduc me
in vita eterna. In finẽ pſalm⁹ dauid.
Ripe me dñe ab CXXXIX
e homĩe malo:a viro iniq̃ eripe me
Qui cogitauerunt iniquitates
in corde tota die ꝯſtituebãt prelia. Acu
erunt linguas ſuas ſicut ſerpentes. ve
nenum aſpidum ſub labijs eoꝝ. Cuſto
di me dñe de manu peccatoris: ⁊ ab hoĩ
bus iniquis eripe me. Qui cogitauerũt
ſupplãtare greſſus meoſ: abſcõderũt ſuꝑ
bi laqueũ mihi. Et funes extenderunt
in laqueũ:iuxta iter ſcandalũ poſuerũt
mihi. Dixi dño deus me⁹ es tu: exaudi

domine vocem depꝛecationis mee. Domine dn̄e virtus ſalutis mee: obūbꝛaſti ſup caput meū in die belli. Non tradas me dn̄e a deſiderio meo peccatoꝛi: cogitauerunt cōtra me: ne derelinquas me ne foꝛte exaltent̄. Caput circūitus eoꝝ: laboꝛ labioꝝ ipſoꝝ operiet eos. Cadent ſup eos carbones: in ignem deijcies eos in miſerijs non ſubſiſtent. Uir linguoſus nō dirigetur in terra virū iniuſtum mala capiēt in interitu. Cognoui quia faciet dominus iudiciū inopis: et vindictam pauperū. Ueruntamē iuſti confitebuntur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.

Pſalmus dauid. CXL

Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cū clamauero ad te. Dirigat̄ oꝛatio mea ſicut incenſum in ꝯſpectu tuo: eleuatio manuū mearum ſacrificiū veſpertinū. Pone dn̄e cuſtodiā oꝛi meo: et oſtium circumſtantie labijs meis. Nō declines coꝛ meum in verba malicie: ad excuſandas excuſatōnes in peccatis. Cum hominibus opantibus iniquitatē: et non cōmunicabo cum electis eoꝛum. Coꝛripiet me iuſtus in miſericoꝛdia et increpabit me: oleum aūt peccatoꝛis non impinguet caput meū. Qm̄ adhuc ⁊ oꝛatio mea in beneplacitis eoꝛum: abſoꝛti ſunt iuncti petre iudices eoꝝ. Audient verba mea qm̄ potuerunt ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſup terram. Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecus infernū: quia ad te dn̄e domine oculi mei: in te ſperaui non auferas animam meam. Cuſtodi me a laqueo quem ſtatuerunt mihi: et a ſcandalis operantium iniquitatē. Cadēt in retiaculo eius peccatoꝛes: ſingulariter ſum ego donec tranſeam.

Intellectus dauid cum eſſet in ſpelunca. Oꝛatio. CXLI

Uoce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad dn̄m dep̄catus ſum. Effundo in conſpectu eius oꝛationem meā: et tribulationē meā ante ipſum pꝛonuncio. In deficiendo ex me ſpm̄ meum: et tu cognouiſti ſemitas meas. In via hac qua ambulabam: abſconderunt ſupbi laqueū mihi. Conſiderabā ad dexterā ⁊ videbā: et nō erat qui cognoſceret me. Perijt fuga a me: et nō eſt qui requirat aīaꝫ meā. Clamaui ad te dn̄e dixi tu es ſpes mea: poꝛtio mea in terra viuentiū. Intende ad depꝛecationē meam qꝛ hūiliatus ſum nimis. Libera me a pſequentibꝫ me: quia confoꝛtati ſunt ſup me. Educ de cuſtodia aīam meam ad confitendū nomini tuo: me expectāt iuſti donec retribuas mihi. Pſalmus dauid quando perſequebatur eum filius ſuus abſalon. CXLII

Domine exaudi oꝛationem meā auribꝫ pcipe obſecrationē meam: in veritate tua exaudi me in tua iuſticia. Et non intres in iudiciū cum ſeruo tuo: quia nō iuſtificabitur in conſpectu tuo om̄is viuēs. Quia pſecutus eſt inimicus animam meam: humiliauit in terra vitā meam. Collocauit me in obſcuris ſicut moꝛtuos ſeculi: et anxiatus eſt ſuper me ſpūs meus: in me turbatum eſt coꝛ meum. Memoꝛ fui dierum antiquoꝝ: meditatus ſum in omnibꝫ operibus tuis: in factis manuum tuaꝝ meditabar. Expandi manus meas ad te: anima mea ſicut terra ſine aqua tibi. Uelociter exaudi me dn̄e: defecit ſpūs meus. Non auertas faciem tuam a me: et ſimilis ero deſcendentibꝫ in lacum. Auditam fac mihi mane miſericoꝛdiaꝫ tuam: quia in te ſperaui. Notā fac mihi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui aīam meam. Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam quia deus meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terrā rectaꝫ: pꝛopter nomen tuum domine viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatione aīam meā: ⁊ in miſericoꝛdia tua diſpdes inimicos meos. Et perdes oēs qui tribulant aīam meam: qm̄ ego ſeruus tuus ſum. Pſalmus dauid aduerſus goliam. CXLIII

b Enedictus dñs deus meus
qui docet manus meas ad p̄
liũ: ⁊ digitos meos ad bellũ
Miſcõia mea ⁊ refugiũ me/
um:ſuſceptor meus ⁊ liberator meus.
Protector me⁹ ⁊ in ipſo ſperaui:q̄ ſub/
dit pplm meũ ſub me.Dñe quid eſt ho
mo q: innotuiſti ei:aut filius hoïs quia
reputas eũ? Homo vanitati ſilis fcũs
eſt:dies eius ſicut vmbra ꝑtereũt·Do
mine inclinã celos tuos ⁊ deſcẽde:tan/
ge mõtes ⁊ fumigabũt·Fulgura choru
ſcationẽ ⁊ diſſipabis eos: emitte ſagit/
tas tuas ⁊ ꝯturbabis eos·Emitte ma/
nũ tuã de alto:eripe me et libera me de
aquis multis:⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ
Quoꝝ os locutũ eſt vanitatẽ ⁊ dextera
eoꝝ dextera iniq̄tatis.Deus cãticũ no/
uũ cantabo tibi:in pſalterio decachordo
pſallã tibi.Qui das ſalutẽ regib⁹ q̄ re/
demiſti dauid ſeruũ tuũ:de gladio ma/
ligno eripe me.Et erue me de manu fi/
lioꝝ alienoꝝ quoꝝ os locutũ eſt vanita
tem:⁊ dextera eoꝝ dextera iniquitatis.
Quoꝝ filij ſicut nouelle plantatões:
in iuuentute ſua.Filie eoꝝ cõpoſite: cir
cũornate vt ſimilitudo templi.Prom
ptuaria eoꝝ plena:eructãtia ex hoc in il
lud.Oues eorum fetoſe abundãtes in
greſſib⁹ ſuis:boues eoꝝ craſſe.Non eſt
ruina macerie neq̄ tranſitus: neq̄ cla/
mor in plateis eoꝝ.Beatũ dixerunt po/
pulũ cui hec ſunt:btũs pp̄ls cuius dñs
deus eius.   Laudatio ipſi dauid.
Aleph.   CXLIIII
e Xaltabo te deus meus rex: ⁊ bñ/
dicã nomini tuo in ſeculũ et in
ſeculũ ſeculi. Beth Per ſin/
gulos dies bñdicã tibi:⁊ laudabo nomẽ
tuũ in ſeculũ ⁊ in ſeculũ ſeculi. Gymel
Magnus dñs ⁊ laudabil' nimis ⁊ ma/
gni udinis eius nõ eſt finis. Deleth
Generatio ⁊ generatio laudabũt opera
tua:⁊ potentiã tuam ꝓnunciabũt. He
Magnificentiaꝫ glorie ſanctitatis tue
loquentur:⁊ mirabilia tua narrabũt.
Vau Et virtutẽ terribiliũ tuoꝝ dicẽt
et magnitudinẽ tuam narrabunt. Zai
Memoriam abundãtie ſuauitatis tue
eructabunt ⁊ iuſticia tua exultabunt.
Heth Miſerator ⁊ miſericors dñs:pa
tiẽs ⁊ multũ miſericors. Thet Sua
uis dñs vniuerſis: et miſeratões eius
ſup omnia opa eius. Ioth Confite/
antur tibi dñe omnia opa tua:et ſancti
tui benedicãt tibi Caph Gloriã regni
tui dicent:et potentiã tuam loquentur
Lamech Ut notam faciãt filijs hoïm
potentiã tuam:et gloriam magnificen/
tie regni tui. Mem Regnũ tuum re/
gnum oïm ſeculoꝝ:⁊ dominatio tua in
omni generatõe et generatõe. Nun
Fidelis dñs in omnib⁹ verbis ſuis:et
ſanctus in omnib⁹ opibus ſuis. Sa/
mech Alleuat dñs oẽs qui corruũt:et
erigit oẽs eliſos. Ain Oculi oïm in
te ſperant dñe: et tu das eſcam illoꝝ in
tpe oportuno. Phe Aperis tu manũ
tuã:et imples om̄e animal bñdictõe.
Zadi Iuſtus dñs in omnib⁹ vijs ſuis:
et ſanctus in om̄ib⁹ opib⁹ ſuis. Caph
Prope eſt dñs omnib⁹ inuocantib⁹ eũ
omnib⁹ inuocantib⁹ eum in veritate.
Res Voluntatẽ timentiũ ſe faciet:et
deprecationẽ eoꝝ exaudiet:et ſaluos fa
ciet eos. Sin Cuſtodit dñs omnes
diligentes ſe:⁊ oẽs peccatores diſꝑdet.
Thau Laudationem dñi loquetur os
meũ:et benedicat oïs caro nomini ſan/
cto eius:in ſeculum et in ſeculum ſecu
li. Alleluia   CXLV
l Auda aïa mea dñm:laudabo do
minũ in vita mea: pſallam deo
meo q̄diu fuero.Nolite ꝯfide/
re in principib⁹:neq̄ in filijs hoïm in q̄/
bus nõ eſt ſalus.Exibit ſpũs eius ⁊ re
uertet' in terrã ſuã.in illa die pibũt oẽs
cogitatões eoꝝ Btũs cuius deus iacob
adiutor ei⁹:ſpes eius in dño deo ipſius
qui fecit celũ ⁊ terrã mare et oïa que in
eis ſunt.Qui cuſtodit veritatẽ in ſecu/
lum:facit iudiciũ iniuriã patiẽtib⁹: dat
eſcam eſuriẽtib⁹.Dñs ſoluit ꝯpeditos:
dñs illuminat cecos.Dñs erigit eliſos
dominus diligit iuſtos.Dñs cuſtodit
aduenas:pupillũ ⁊ viduam ſuſcipiet:⁊

vias peccatoꝝ diſꝑdet. Regnabit dñs
in ſecula: deus tuus ſion in omni gene-
ratione ⁊ generatōne. Alleluia.

Audate dñm qm̄ CXLVI
l
bonus eſt pſalmus: deo nr̄o ſit
iocūda decoraq; laudatio. Edi-
ficās hieruſalem dñs: diſꝑſiones iſrael
ꝯgregabit. Qui ſanat cōtritos corde: et
alligat contritōes eoꝝ. Qui numerat
multitudinē ſtellaꝝ: ⁊ omnibꝫ eis noīa
vocans. Magnus dñs noſter ⁊ magna
virtus eius: ⁊ ſapientie eius nō eſt nu-
merus. Suſcipiēs māſuetos dñs: hu-
miliās aūt pc̄cores vſq; ad terrā. Pre-
cinite dño in confeſſione: et pſallite deo
nr̄o in cithara. Qui opit celū nubibꝫ: ⁊
parat terre pluuiā. Qui ꝓducit in mō-
tibus fenū ⁊ herbam: ſeruituti hominū
Qui dat iumentis eſcam ipſoꝝ: ⁊ pul-
lis coruoꝝ inuocantibꝫ eum. Nō in for-
titudine equi voluntatē habebit: neq;
in tibijs viri beneplacitū erit ei. Bene-
placitum eſt dño ſuper timentes eum:
et in eis qui ſperant ſuper miſericordia
eius. Alleluia aggei et çacharie

Auda hieruſalem CXLVII
l
dñm: lauda deum tuum ſion.
Quoniā confortauit ſeras por-
tarum tuarum: bñdixit filijs tuis in te
Qui poſuit fines tuos pacem: et adipe
frumēti ſatiat te. Qui emittit eloquiū
ſuum terre: velociter currit ſermo eius
Qui dat niuem ſicut lanam: nebulam
ſicut cinerem ſpargit. Mittit cryſtallū
ſuam ſicut buccellas: ante faciē frigoris
eius quis ſuſtinebit? Emittet verbum
ſuū ⁊ liquefaciet ea: flauit ſpiritus eius
et fluent aque. Qui annūciat verbum
ſuum iacob: iuſticias ⁊ iudicia ſua iſrael
Non fecit taliter omni nationi: et iudi-
cia ſua nō manifeſtauit eis. Alleluia
Aggei et çacharie. CXLVIII

Audate dñm de celis: laudate
l
eum in excelſis. Laudate eum
omnes angeli eius: laudate eū
oēs virtutes eiꝰ. Laudate eū ſol ⁊ luna
laudate eū oēs ſtelle ⁊ lumen. Laudate
eū celi celoꝝ: ⁊ aq̄ omnes que ſup̄ celos
ſunt laudent nomē dñi. Quia ipe dixit
et facta ſunt: ipe mādauit ⁊ creata ſunt
Statuit ea in ſeculū et in ſeculū ſecu-
li: preceptum poſuit et non preteribit.
Laudate dñm de terra dracones et oēs
abyſſi. Ignis grando nix glacies ſpūs
ꝓcellaꝝ: que faciunt verbū eius. Mon-
tes ⁊ oēs colles: ligna fructifera et oēs
cedri. Beſtie et vniuerſa pecora ſerpen-
tes ⁊ volucres pennate. Reges terre et
omnes ꝑpli: principes ⁊ oēs iudices ter
re. Iuuenes ⁊ virgines ſenes cū iunio
ribus laudent nomē dñi: quia exaltatū
eſt nomē eius ſolius. Confeſſio eius ſu
per celum ⁊ terrā: et exaltauit cornu po-
puli ſui. Hymnus omnibꝫ ſanctis eius
filijs iſrael populo appropinquanti ſibi
Alleluia. CXLIX

Cantate dño canticū nouum:
c
laus eius in eccleſia ſcōꝝ. Lete-
tur iſrael in eo qui fecit eū: et fi
lie ſion exultēt in rege ſuo. Laudent no
men eius in choro. in tympano ⁊ pſalte-
rio pſallant ei. Quia bñplacitū eſt dño
in ꝑplo ſuo: ⁊ exaltauit māſuetos in ſa-
lutem. Exultabūt ſancti in gloria: leta-
buntur in cubilibus ſuis. Exultatōes
dei in gutture eoꝝ ⁊ gladij ancipites in
manibꝫ eoꝝ. Ad faciendam vindictā in
nationibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compe-
dibꝫ: et nobiles eoꝝ in manicis ferreis
Ut faciant in eis iudicium conſcriptū
gloria hec eſt omnibus ſanctis eius.
Alleluia. CL

Audate dñm in ſanctis eius:
l
laudate eū in firmamento vir-
tutis eius. Laudate eū in vir-
tutibꝫ eius: laudate eum ſm̄ multitu-
dinem magnitudinis eiuſ. Laudate eū
in ſono tube: laudate eū in pſalterio et
cithara. Laudate eū in tympano ⁊ cho-
ro: laudate eū in chordis ⁊ organo. Lau
date eum in cymbalis bene ſonantibꝫ
laudate eum in cymbalis iubilatōnis:
omnis ſpiritus laudet dominum. Al
leluia.

Explicit Pſalterium.

Epiſtola ſancti Hieronymi pꝛeſbyteri
ad Chꝛomatium ⁊ Heliodoꝛuʒ epiſco/
pos: de libꝛis ſalomonis.

Iungat epiſtola quos
iūgit ſacerdotium imo
charta non diuidat q̄s
chꝛiſti nectit amoꝛ. Cō/
mētarios ī oſee amos
et ʒachariā. malachiā
q̄ʒ poſcitis. Scripſiſ/
ſem ſi licuiſſet pꝛe vali/
tudine. Mittitis ſolatia ſumptuuʒ: no/
tarios nr̄os ⁊ librarios ſuſtentatis: vt
vobis potiſſimū noſtrū deſudet ingeni/
um. Et ecce ex latere frequēs turba di/
uerſa poſcentiū: quaſi aut equū ſit me
vobis eſurientib⁹ ⁊ alijs laboꝛare: aut in
rōne dati ⁊ accepti cuiq̄ p̄ter vos obno
xius ſim. Itaq̄ longa egrotatōne fra/
ctus ne penitus hoc āno reticerē ⁊ apud
vos mutus eſſem tridui opus noīe vr̄o
ꝯſecraui interpretatiōnē videlicet triū
ſalomonis voluminū. maſloth. q̄d he/
bꝛei parabolas: vulgata aūt editio ꝓuer/
bia vocat. coeleth. q̄ grece eccleſiaſten.
latine concionatoꝛē poſſumus dicere.
ſyraſyrim: q̄d in lingua nr̄a vertitur can
ticū canticoꝝ. Fertur ⁊ panaretos ieſu
filij ſyrach liber. ⁊ alius pſeudographus
qui ſapientia Salomonis inſcribitur:
Quoꝝ pꝛioꝛē hebꝛaicū reperi. non ec/
cleſiaſticū vt apud latinos: ſed parabo/
las pꝛenotatū. Cui iuncti erāt eccleſia/
ſtes ⁊ canticū canticoꝝ. vt ſimilitudinē
ſalomonis non ſolū numero libꝛoꝝ ſed
etiā materiaꝝ genere coequaret. Secū
dus apud hebꝛeos nuſq̄ eſt. q2 ⁊ ipſe ſti
lus grecā eloquentiā redolet. ⁊ nōnulli
ſcriptoꝝ veterū. hunc eſſe iudei phylo/
nis affirmant. Sicut ergo iudith et to
bie ⁊ machabeoꝝ libꝛos. legit quidē eos
eccleſia. ſed inter canonicas ſcripturas
nō recipit. ſic ⁊ hec duo volumina legat
ad edificationē plebis: nō ad autoꝛita/
tem eccleſiaſticoꝝ dogmatū ꝯfirmandā
Si cui ſane ſeptuaginta interpꝛetum
magis editio placet: habʒ eam a nobis
olim emendatam. Nec enim noua ſic
cudimus: vt vetera deſtruamus. Et ta/
men cū diligentiſſime legerit ſciat ma/
gis noſtra ſcripta intelligi: que nō in ter
cium vas tranſfuſa coacuerint ſed ſta/
tim de pꝛelo puriſſime cōmendata te/
ſte. ſuum ſapoꝛem ſeruauerint.

Explicit epiſtola ſancti Hieronymi.
Incipit pꝛologus in libꝛos eoſdem:

Tribus noīb⁹ vocatū fuiſ/
ſe ſalomonē ſcripture ma
nifeſtiſſime docent. Paci
ficū. i. ſalomonē et ydida.
hoc eſt dilectū dn̄i: ⁊ quod
nunc dicitur coeleth. i. eccleſiaſten. Ec
cleſiaſtes aūt greco ſermone eſt appella
tus. q2 cetū. i. eccleſiā ꝯgreget. quē nos
nuncupare poſſumus: concionatoꝛē eo
ꝙ loquat̄ ad ꝑplm. et ſermo eius nō ſpe
cialiter ad vnū: ſed ad vniuerſos diriga
tur generaliter. Poꝛro pacificus ⁊ dile
ctus dn̄i ab eo ꝙ regno eius pax fuerit
et eū dn̄s dilexerit: appellatus eſt. Naʒ
et p̄s q̄drageſimuſquartus ⁊ ſeptuage/
ſimuſpꝛimus: dilecti ⁊ pacifici titulo p̄/
notātur. Qui tn̄ ⁊ ſi ad ꝯplexiā chꝛiſti
eccleſieq̄ ꝑtinētes felicitatē ⁊ vires ſa/
lomonis excedūt: tn̄ ſm hiſtoꝛiā ſup ſa
lomonē ſcripti ſunt. Itaq̄ iuxta nume
rū vocabuloꝝ: tria volumina edidit. pꝛo
uerbia. eccleſiaſten. canticum canticoꝝ.
In ꝓuerbijs ꝑuulū docens: et quaſi de
officijs ꝑ ſentētias erudiēs. Unde ⁊ ad
filiū ſermo crebꝛo repetit̄. In eccīaſten
vero mature virū etat̄ inſtituēs. ne q̄c/
q̄ in mūdi reb⁹ putat eſſe ꝑpetuū: ſʒ ca/
duca ⁊ bꝛeuia vniuerſa q̄ cernimus. Ad
extremū iā ꝯſummatū virū ⁊ calcato ſe
culo ꝑpatū: in cātic̄ cāticoꝝ ſponſe iun/
git āplexib⁹. Niſi enī pꝛius reliq̄rimus
vicia ⁊ pompis ſecl̄i renūciantes: expedi
tos nos ad aduētuʒ ꝑpauerim⁹ nō poſ/
ſumus cantare canticū canticoꝝ. Sed
et h̄ diligētius attendendū. tres libꝛos
autoꝛe diuerſo eſſe ītitulatos. In ꝓuer
bijs enī notant̄ ꝓuerbia ſalomonis filij